

Vedeta care va fi aleasă la concursul de fotogenie, organizat de revista noastră, va filma, într'o mare producție franceză, alături de Maria Ventura, Dita Parlo și Leon Belieres

Suntem în măsură să comunicăm candidadelor la marele nostru concurs de fotogenie, următoarele amănunte:

Aleasa concursului, care va avea loc la jumătatea lunii Aprilie, în cadrul unor mari festivități, care se vor transforma într'o sărbătoare a filmului francez, — va filma într'o realizare după romanul lui Jean Richepin, „Miarka, fata ursului”. În 1919, s'a turnat un film mut, după acest roman, cu marea tragediană Réjane. Rolul pe care l-a interpretat această artistă, va fi jucat acum de marea noastră compatriotă Maria Ventura. În alte roluri principale vor apărea Dita Parlo, Leon Belieres și alte vedete mari ale filmului francez. Regisor va fi Jean Choux, realizatorul filmului „Paris” cu Harry Baur, iar producător dl. Henry Doru.

Juriul care va hotărî asupra alesei revistei „Realitatea Ilustrată” va avea următoarea alcătuire: d. Ion Marin Sadoveanu, directorul general a teatrelor, pictorul Theodorescu-Sion, d. Victor Eftimiu, d-nii M. Vlădoianu și N. Constantinescu, directorii teatrului „Alhambra”, d. F. Aderca, d. Tudor Posmantir, directorul general al societății de filme românești „Ciro-Film”, d. Tony Mânzatu, inspector la Ministerul Muncii, d. D. I. Suchianu, critic cinematografic, d. Ion Munteanu, ziarist, un reprezentant al casei producătoare din Paris și d. Ion Golea din partea revistei noastre.

Cu prilejul concursului, revista noastră organizează într'unul din marile cinematografe ale Capitalei „săptămâna Lumière” în cadrul căreia va fi sărbătorit părintele cinematografiei franceze. În numărul viitor, vom anunța data precisă a concursului și programul exact al festivităților.

Duminică, 28 Martie crt., s'a desvelit la Craiova, statuia lui Eugeniu Carada, turnată în bronz de sculptor M. Onofrei.

Solemnitatea s'a desfășurat în prezența reprezentanților guvernului și a institutelor culturale din țară.

COLȚUL FEMEII

„Secretul meu? Mă faci să râd. E atât de simplu: spălături interne cu Lysoform. Nici nu cunosc acele afecțiuni supărătoare de care îmi vorbești.

Mă bucur de o sănătate perfectă și sunt convinsă că numai spălăturile zilnice cu LYSOFORM m'au ferit de neplăceri și chiar de multe boli primejdioase. Încearcă și D-ta, sunt sigură că îți va folosi, știu că toate prietenele mele, tinere și mai în vârstă, întrebuințează numai LYSOFORM.”

Pentru toaleta intimă, numai Lysoform — un preparat științific. Ucide germeii, curăță toate impuritățile cauzate de secreții și poate fi întrebuințat zilnic fără a irita țesuturile organice atât de delicate ale femeii.

IMPORTANT! Cereți Lysoform numai în flacoane originale închise. Acest preparat fiind superior tuturor preparatelor din acest gen, se falsifică și se vinde vărsat sub denumirea Lysoform. Refuzați aceste imitațiuni fiindcă sunt foarte vătămătoare sănătății. Deci, doamnelor, pentru sănătatea Dv. nu cumpărați decât Lysoform în flacoane ermetice închise

Lysoform

apără sănătatea femeilor și le mărește farmecul fizic.

Echipa ofițerească din Batalionul 2 Grăniceresc de Gardă, care a dansat dansuri populare din regiunea grănicerească din Banat în fața M. S. Regelui la balul de gală organizat de Divizia de Gardă la Cercul Militar București în ziua de 27 Februarie 1937.

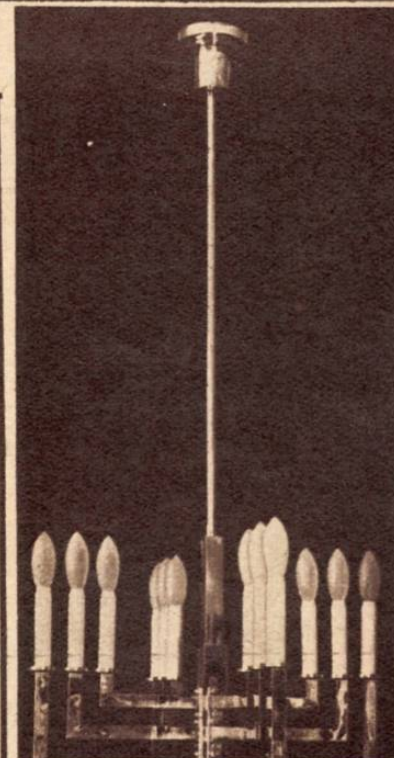
REUMATISMUL
RĂCELILE
NEURALGIILE
chiar
CRONICE
vindecă

ELIDA LANOLINE

Săpunul apreciat de toată lumea, deoarece prin conținutul său de lanolină e săpunul indicat și pentru tenul cel mai delicat

ELIDA

FABRICA DE LĂMPI ȘI LUSTRE
LAMPADAR

BUL. COL. MIHAIL GHICA No. 88
(Filantropia). — Telefon 4.92.00
LANSEAZĂ MODELE ORIGINALE
CROMATE, ABSOLUT INOXIDABILE

AUR DIN SOLZI DE PEȘTE

— O —
**DESCOPERIRE
DE MARE IMPORTANȚĂ**

UN distins savant grec, profesorul Ena Lirpa a studiat îndelung problema extragerii aurului din oceane. Se știe că în apa de mare și a oceanelor se găsesc cantități apreciable de metale prețioase, fie sub formă de săruri, fie sub formă de pulbere extrem de fină. În apa Mării Mediterane și a Oceanului atlantic unde s'au făcut cercetări speciale, s'a găsit o proporție cam de un miligram aur la o mie de litri de apă. Profesorul Lirpa a găsit o metodă foarte economică de a obține acest aur, metodă care face producția de metal prețios din apă de mare, foarte lucrativă, deschizând comerțului mondial perspective cu totul nouă.

Se precizează anume că în cursul experiențelor sale, profesorul Lirpa a descoperit că metalele prețioase dizolvate în apa de mare se acumulează cu predilecție în solzii anumitor specii de pești, și a putut stabili că scrumbia obicinuită, Clupea Harengus, are în cea mai mare proporție asemenea metale în solzii săi, conținând 0,1 până la 0,2% aur pur. Sardelele, Clupea Sprattus, sunt aproape tot atât de valoroase, din acest punct de vedere, pe când Clupea Pilchardus cuprinde numai 0,005 până la 0,01% aur în solzii săi.

Un corespondent ocazional al nostru, în Grecia, a isbutit să stea de vorbă cu distinsul savant, în laboratorul său, unde i s'a permis să ia și câteva fotografii ale operației de extragere a aurului, din solzii de pește.

Solzii sunt smulși cu grijă, pentru o examinare microscopică.

Profesorul Lirpa determinând proporția de aur conținută de solzii unui batog.

Celebrul savant pregătind un specimen, pentru procesul electro-chimic al extragerii aurului.

Operația în curs de execuție.

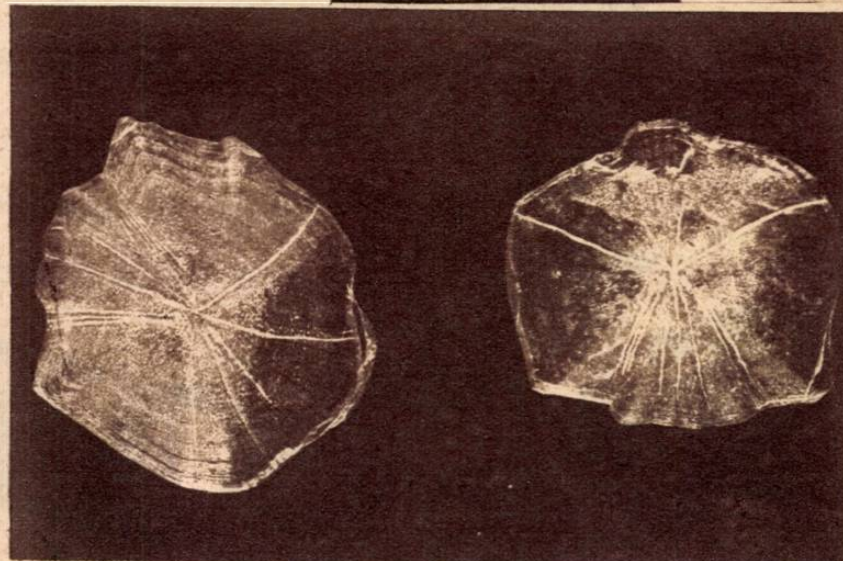

Solzi de pește la microscop.

Referitor la procesul acesta de extragere, profesorul Lirpa ne spune că el se realizează printr'un procedeu electro-chimic, adecuat. În Kalamatta, un mic orășel din sudul Greciei, a și început să se construiască un laborator industrial, pentru extragerea aurului din solzii de pește, pe o scară întinsă.

Profesorul Lirpa și-a început cercetările încă din anul trecut și astăzi experiențele sale sunt perfect puse la punct. Savantul grec speră că metoda sa va îmbogăți, în scurt timp, Grecia. De altminteri, e interesant de menționat că speciile de pești pomenite mai sus și care conțin în solzii lor aur în cantitate mai mare, deși foarte comuni în apele arhipelagului — s'au scumpit mult în ultimul timp.

Solzii de scrumbie mult măriți. Nu e nevoie să mai indicăm sedimentele de aur, care pot fi văzută foarte bine.

CONFERINȚA D-LUI ION MARIN SADOVEANU

D. Ion Marin Sadoveanu, directorul general al teatrelor, a ținut recent o interesantă conferință despre Paul Valery. Fotografia noastră a fost luată în timpul conferinței.

Foto „Cosmophot”.

„Realitatea Ilustrată” vă oferă prilejul să plecați gratuit la expoziția internațională din Paris!

Cu ocazia prezentării marelui film „Dama cu Camelii” revista „Realitatea Ilustrată” și casa Metro Goldwyn Film, S. A. R., au organizat un concurs printre cititorii revistei și spectatorii cinematografului Select. La casa cinematografului Select se dă fiecărui spectator, împreună cu biletul de intrare, un buletin, pe a cărui pagină special rezervată, participanții trebuie să răspundă în cel mult 25 de rânduri la următoarea întrebare: „Ce înseamnă Parisul pentru mine?”

Răspunsurile se pot trimite la redacția revistei noastre, Str. Const. Mille 7-9, până la 18 Aprilie 1937. Un juriu de literați va premia pe cel mai bun.

Premiul constă dintr-o călătorie dus și întors la Paris, între 1 Maiu și 1 August, la data aleasă de premiat. Călătoria se va face în wagon-lit, clasa I-a, iar la Paris premiul va avea întreținere completă de prim rang, va vizita expoziția, teatre, cinematografe, etc.

Călătoria, întreținerea completă, spectacolele sunt toate pe socoteala revistei noastre și a casei Metro Goldwyn. Rezultatul concursului va apărea în „Realitatea Ilustrată” din 27 Aprilie crt. Împreună cu răspunsul, concurenții sunt rugați să trimează, completat, bonul de mai jos, fără de care participarea nu este valabilă.

Frumusețea Dv. incântă

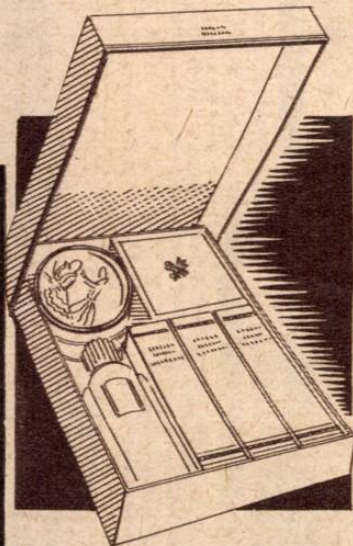
Si este firesc să fie așa. Minunatul Dv. ten este obiectul de admirație al tuturor. Tenul fără defect constituie farmecul apariției Dv. în societate. Puțini știu că secretul succesului îl constituie întrebuințarea metodică a tratamentului de înfrumusețare RICHARD HUDNUT, cu cele 5 preparate de mondială reputație, cari sunt create pe baza principiului: un produs complex teacă pe celalt și toate la un loc formează o unitate: FRUMUSEȚEA DESĂVARȘITĂ.

1. THREE FLOWERS SPECIAL CLEANSING CREAM (cremă specială pentru curățirea tenului). Pătrunde lesne în pori multumită ușurinții fluidificării sale și eliberează epiderma de impurități.
2. THREE FLOWERS SKIN AND TISSUE CREAM (crema pentru înviorarea celulelor pielii obrazului). Alimentaază pielea și regenerează.
3. THREE FLOWERS VANISHING CREAM (crema de zi). O bază minunată pentru pudră, dă tenului o tonalitate mată și o întărire finerească. Apără contra căldurii, prafului, precum și a frigului.
4. THREE FLOWERS SKIN TONIC AND FRESHNER (tonic înviorător al tenului). Activează circulația sângelui, alimentează și regenerează tenul. După tratamentul cu crema de curățire, această excelentă apă de față șterge ultimele urme de grăsime și de impuritate.
5. THREE FLOWERS FACE POWDER (Pudră). Acest produs superior al casei RICHARD HUDNUT, compus cu ajutorul celor mai fine ingrediente, catifelează tenul și adăre perfect.

O serie completă a acestor 5 preparate Three Flowers pentru îngrijirea frumuseții, se găsesc într-un frumos cofret special, la toate magazinele de specialitate.

RICHARD HUDNUT

THREE FLOWERS

VIZITAȚI expoziția noastră NOUTĂȚI pentru primăvara

STOFE
DE LÂNĂ

CEL MAI BOGAT
ASORTIMENT

IN CULORI UNI
SI FANTEZIE!

La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. MALEDR 21

Felul nostru de viață

e tot ce poate fi mai dăunător sănătății. Viața modernă plină de agitații, de luptă intensă pentru existență, în gălăgia infernală a străzii și a birourilor slăbește și distruge cu timpul nervii. Unul din efectele cele mai dese ale acestei sdruncinări a organismului sunt afecțiunile de stomac, ce se manifestă sub cele mai felurite simptome. Apoi migrenele, insomnia afecțiunile intestinale, iritații ale rinichilor, ale fierii

și ficatului. În urma unor îndelungate experiențe de laborator și spital s'a găsit formula preparatului „Gastro D.”, care s'a dovedit suveran în afecțiunile cât de vechi și rebele ale aparatului digestiv și în toate maladiile rezultate din aceste afecțiuni. „Gastro D.” se găsește la farmacia și drogherii; sau contra ramburs de Lei 130 expediază farmacia „Thoiss”, București, Cal. Victoriei 124.

15 ANI *in* U.S.A.

de M. SOCEC

CAP. II

ACUM să facem o mică plimbare în „business district”, în „down-town”. Orele de lucru dela 9—12 și dela 1—5.

La orele 8.30 dimineața o mare de capete.

Se îndreaptă grăbiți spre birouri funcționari, stenodactilografe, oameni de afaceri, avocați, ingineri, băeți de birou. Directorii vin bineînțeles în mașini proprii. Sunt și funcționari cari au mașinile lor. Mii de mașini vin din direcții diferite. Mașinile sunt garate în garaje subterane.

Fiecare proprietar de mașină își are rezervat spațiul lui, pentru care plătește anual meschina sumă de 3 dolari.

Sute de trenuri subterane și aeriene vin dela distanțe de zeci de kilometri.

Acești zeci de kilometri sunt parcurși în maximum 25—30 minute. Să nu uităm că sub pământ nu există treceri de nivel și trenurile circulă între stații cu 75—80 km. pe oră. Cum New-Yorkul este înconjurat de apă, trenurile nu trec peste poduri, ci prin tunele, chiar sub apă.

Ce fel de birouri sunt în acest „down-town”? Tot felul imaginabil. Avocați, ingineri, arhitecți, oameni de afaceri, agenți de bursă, comercianți, contabili, case de import și export și birourile marilor industrii.

New-York-ul nu este numai cel mai important și mare port al țării dar e și un mare oraș industrial. În jurul orașului sunt nenumărate fabrici de manufactură, ateliere de mașini, țesătorii, fabrici de conserve, tipografii, rafinării de zahăr, fabrici de tutun și țigări, rafinării de petrol, fabrici de piele și încălțăminte, depozite de cherestea, fabrici de produse electrice, fabrici de hârtie și mobile. Conform recensământului oficial din 1933, produsele fabricate în New-York s'au evaluat la 8 miliarde 722 milioane dolari.

sebită. Vă voi da un exemplu. Când un copil se naște, fie fată sau băiat, părintele asigură copilul pentru 5 sau 10 mii dolari.

Mortalitatea infantilă este extrem de redusă în Statele Unite, deci cotizațiile de asigurare sunt minime. Când copilul împlinește 20 de ani, societatea de asig-

Clădirea Chrysler. Turnul este de cristal.

Empire State Building văzută din strada 34-a.

Să luăm ca exemplu o clădire la întâmplare.

„Equitable Insurance Company”, o societate de asigurare. Are o clădire care ocupă o suprafață de 2400 metri pătrați cu 60 etaje. Primele 10 etaje sunt ocupate de societatea al cărei nume îl poartă clădirea.

Are 800 funcționari. Asigurarea în America are o însemnătate de-

rare plătește suma pentru care a fost asigurat și rămâne asigurat pentru restul vieții, fără a mai cotiza.

Suma primită asigură educația copilului dacă este băiat și zestrea, dacă este fată.

Un recensământ recent arată că 45% din populația Statelor Unite este asigurată. Și sunt zeci de astfel de societăți cari plătesc dividende bune acționarilor.

Dar să revin la subiectul acestui capitol. Etajele superioare sunt ocupate de: avocați, ingineri, birourile marilor industrii, etc.

La al 30-lea, într-o cameră mare, este instalat un frizer, cu 10 fotolii confortabile, 10 bărbieri, plus manicuriste și lustragii de ghete.

Domnii cari nu au avut timp să se bărbiezească acasă, lipsesc 15 minute din birou, pentru un ras, tuns și frizat.

La al 35-lea etaj, găsim un bufet bine asortat unde poți avea o cafea sau sandwich dacă te-ai sculat târziu și nu ai avut timp să îmbuci ceva acasă.

Și astfel la alt etaj găsești un curățitor de pălării, un croitor sau un dentist.

Asta bine înțeles nu numai în această clădire. O statistică arată că pe ușile acestei clădiri, care este construită pe 4 străzi diferite, intră și ies pe zi peste 200.000 persoane.

Între orele 9 și 12 străzile în această secție sunt aproape pustii.

La orele 12 aglomerația începe din nou. Sute de restaurante mici și automate încep deverul. Automatele aparțin unei singure firme care are sute de automate în New-York și alte sute în alte orașe pe întinsul țării. Firma se numește: Horn & Hardart. O combinație iudeo-germană care a reușit să reducă simțitor costul mâncării. Ceva în mai mare ca Herdan din București.

Cum „businessman”-ul are numai o oră pentru „lunch”, sau dejun, trebuie să termine repede. Să urmez pe unul care intră într-un automat. Merge la cassă, bagă mâna în buzunar și scoate o monedă de 25 cenți, adică un sfert de dolar numit „quarter”.

Casierița (de obicei, ca toate casierițele, nos-timă și cu un zâmbet standard pe buze) fără nici o vorbă, dă domnului 5 piese de câte cinci cenți, cari se numesc pe scurt „nickel”.

Îl urmez mai departe. Se oprește în fața unor vitrine de cristal lucitor, luminate în interior de un bec discret. Vitrinele acoperă niște cutiute mici de metal curat, pline cu tot felul de mâncări frugale. Sandwich-uri de tot felul imaginabil, cu șuncă, parizer, salam, 3 feluri de brânză, felii de tomate între două frunze de salată fragedă și cu maioneză, salată de boeuf, russe, toate aranjate ca să pară cât mai apetisante și să-ți facă cu ochiul.

Sub aceste vitrine sunt rafturi cu furculițe, cu-țițe, lingurițe, linguri și tăvi.

Zâmbesc. Mă gândesc că un automat ca acesta în București, într-o săptămână trebuie să refacă stocul de furculițe, cuțițe, etc.

Domnul meu a ochit un sandwich compus dintr-o felie groasă de șuncă, între două felii de tomate și salată cu maioneză. Bagă o monedă de cinci cenți în deschizătura specială, întoarce un buton, țac, vitrina s'a deschis, scoate farfuria, o pune pe o tavă și merge mai departe. Se oprește în fața unor serii de robinete: ceai, cafea, cacao, lapte pasteurizat rece sau cald și lapte bătut. Pune o ceașcă în dreptul robinetului: cafea. Introduce „un nickel”, apasă pe buton și ceașca se umple cu un amestec de cafea și lapte perfect echilibrat.

Se oprește în fața a două cutii de metal cu zahăr tos sau cubic.

Iar zâmbesc, dar nu mai spun dece, fiindcă sunt sigur că știți.

La „numai” 2 bucățele de zahăr cubic, apoi mai ia o bucățică, o rupe în două. Jumătate o pune în ceașcă și jumătatea cealaltă o pune la loc. Ceașca de cafea cu lapte este cam de două ori mai mare ca cele dela Herdan. Cu sandwichul și ceașca de cafea pe tavă, trece la vitrinele deasupra cărora în litere luminoase stă scris „DESERT”. Budincă de orez, prăjituri cu cremă, eclairuri, plăcintă de mere, tortă de șocolată, savarine.

Introduce un „nickel”. Scoate o savarină minunată și cu tava plină se așează la masă.

Procesul de asimilare a sandwich-ului, a savarinei și a ceștei de cafea cu lapte s'a terminat.

Se îndreaptă spre casă. La casă sunt pe lângă casieriță și scobitorile la o scobitoare. Zâmbește casieriței. Iese cu scobitoarea în dinți...

Afară se întâlnește cu un prieten. Își oferă reciproc câte un Lucky Strike. Își aprind reciproc și merg până la colțul străzii. Se despart. Unul pleacă la biroul lui, celălalt la al lui.

Și acest lucru se petrece în fiecare zi, la aceeași oră, la același automat, cu aceeași casieriță nos-timă și cu aceeași 15 cenți, cheltuiți pentru un „lunch” frugal.

15 cenți ar fi 17 lei de ai noștri.

La orele 5 iarăși aglomerație. Cei cari au sosit de dimineață la 9 pleacă acasă, unde îl așteaptă o masă copioasă.

Însă după ce ajunge acasă are timp să se repeadă până la plajă, unde poate sta să respire aer curat cel puțin 2 ore. În timpul verii, legea dă ceasurile cu o oră înainte, astfel că în loc de 8 soarele apune la 9.

Întru într-o stație subterană să văd ce se petrece aici. Aceeași aglomerație la plecare ca și dimineața la sosire.

Americanul e practic. În orice colț al orașului te-ai duce, fie că locuiești la 2 kilometri de birou sau la 25, costul pe orice linie, în orice direcție este același suma de 5 cenți.

Un „nickel” este biletul de tren. Dacă ești om practic, ai grije ca totdeauna să ai în buzunar aceste bilete de tren din metal cenușiu și rotund. Asta ca să eviți schimbul în stație.

Trebuie însă să descriu moneda de 5 cenți. E ceva mai mare ca moneda de un leu, cu singura diferență că execuția este de calitate mult superioară. Pe o parte este un cap profil de indian, iar pe verso un cap de bison sau buffalo, tot profil. Bisonul este ceea ce bourul era pentru moldoveni. Simbolul țării.

În stația trenului subteran sunt 7 sau 8 porțițe în formă de cruce montată pe o axă, astfel construite ca între brațele crucii să încapă numai o persoană, de orice volum...

Ca și la automatul care îți servește sandwich-ul, introduci în deschizătura respectivă din dreapta un „nickel”, auzi o declanșare și, ușoară ca un fulg, la simpla apăsare cu abdomenul, porțița se deschide. După ce ai trecut se încuie automat pentru ca pasagerul următor s'o descuie cu cheea care este un nickel.

Americanul însă se gândește la toate.

Ca și în România se găsesc și în America indivizi cari să-și fabrice din fer fișe de greutatea și dimensiunea monedei de 5 cenți. Deci aceste porțițe sunt prevăzute cu ferestruici în dreptul cărora o lupă și un bec electric în interior permit vederea piesei mărită la dimensiunea unui sutar de al nostru. Un supraveghetor cu vederea ageră vede imediat dacă apare capul indianului sau al bisonului și în cazul că imaginea este fără capete, în seara ceea în loc să doarmă acasă, individul doarme la poliție.

Trenul intră în stație ca o furtună cu 60 pe oră. Se oprește însă lin. Nu ca tramvaiele din București cari aproape te dau peste cap la opriri. Ușile se închid și se deschid automat în momentul când trenul s'a oprit. Sunt uși dintr-o bucată, nu pliante, cari alunecă dealungul peretelui vagonului. Dacă întâmplător ești prins între uși în momentul când se închid, să nu-ți fie frică. Nu te taie în două. În momentul când te atinge, se înapoiază foarte docil și apoi politicoasă se închide. Dacă vrei să vezi ce se întâmplă în cazul că ai dori să stai mai mult în drumul ușii, vei vedea că ușa se închide și se deschide și trenul refuză să pornească. Trenul pornește numai atunci când toate ușile sunt închise.

Explicația este simplă: ușile se deschid și se închid cu aer comprimat. Marginea ușii este din cauciuc care în interior are niște arcuri moi. În momentul când întâlnește în drum o persoană, se produce un contact electric, care acționează pistonul pompei în sens invers și acest lucru continuă până ce obstacolul a intrat în vagon...

(Va urma)

GRATUIT

o serie de călătorii duble

la EXPOZIȚIA UNIVERSALĂ

din PARIS

pentru consumatorii

**Prafului de copt
și Zahărului vanilat**

„TURNUL EIFFEL”

**Prăjituri și
cozonaci**

delicioși numai cu

Praful de copt și

Zahărul vanilat

„TURNUL EIFFEL”

Atențiune: Păstrați plicurile goale ale Prafului de copt și zahărului vanilat „Turnul Eiffel”.

Zece plicuri dau dreptul de participare la distribuirea călătorilor la Paris (între 15 Mai -- 15 August).

Plicuri mai multe măresc șansa.

Adorabilă în orice împrejurare, datorită tenului ei deosebit de îngrijit. La dens, la spectacole cât și la sport, pretutindeni ea rămâne aceeași ființă fermecătoare, fiindcă știe să aleagă pudra care o avantajează și o întinerește. Ea apreciază totdeauna neîntrecuta:

Poudre En Vogue
PARFUMERIE VENDÔME

**SÂNI IDEALI
FORMAȚI FRUMOȘI**

puteți obține în scurt timp
numai prin specialitatea

**IDEAL FORM
HORMON EMULSION**

Cereți broșura gratuită

I. MARUȘCEAC

Căsuța poștală No. 230. Buc.

BUCUREȘTII DEVIN CENTRU PETROLIFER

La „Satul românesc” de lângă Șoseaua Kisselef, a izbucnit o sondă

O recentă descoperire a unui renumit savant geolog, e menită să reverse mari bogății asupra Capitalei. Nimeni nu va mai avea grija lemnului.

POPULAȚIA Capitalei a observat de mult, foarte intrigată, că suprafața Dâmboviței este, foarte des, aproape neagră, fiind amestecată cu păcură. S'a crezut că țițeiul ar veni dela vreo fabrică și s'au cercetat toate întreprinderile din oraș. Dar misterul tot nu s'a deslegat. Dealtfel, ar fi fost absurd să existe vreo uzină mare, unde să fie atât de proastă gospodărie, încât să se arunce cantități enorme de petrol pe gâră.

În cele din urmă, lumea s'a desprins cu ideea că Dâmbovița nu poate fi altfel decât murdară și nimeni nu s'a mai preocupat de această chestie. În schimb, un negustor, mai practic, și-a instalat niște aparate de captare, dincolo de Abator, unde râul părăsește orașul; se spune că s'ar fi îmbogățit, culegând cantități importante de petrol, din apele râului.

ULTIMELE CERCETĂRI ALE GEOLOGILOR

Celebrul geolog armean, profesorul *Anuicnim*, care a avut un rol important în descoperirea izvoarelor de petrol din Irak, fiind în trecere prin țara noastră, a fost și el isbit de aspectul ciudat al undelor Dâmboviței. Întreprinzând cercetări, în regiunea lacurilor dela Nordul Capitalei, a ajuns să facă uimitoarea descoperire, că prin partea locului se află o bogată vână de petrol, aproape inepuizabilă.

O sondă de încercare, a și fost așezată în apropiere de „Satul românesc”. Ea a erupt cu violență, asigurând un randament remarcabil. Această descoperire a marelui geolog, poate avea urmări incalculabile, contribuind în largă măsură la îmbogățirea locuitorilor Capitalei. Cercetările profesorului *Anuicnim* au dovedit că există anumite izvoare pe malul Dâmboviței, cari sunt în legătură cu straturile de nisip din subsolul Capitalei și cari multe au ochiuri de păcură. De obicei asemenea straturi de nisip acopăr, împreună cu alte depozite, bogatele zăcăminte de petrol, din sânul pământului.

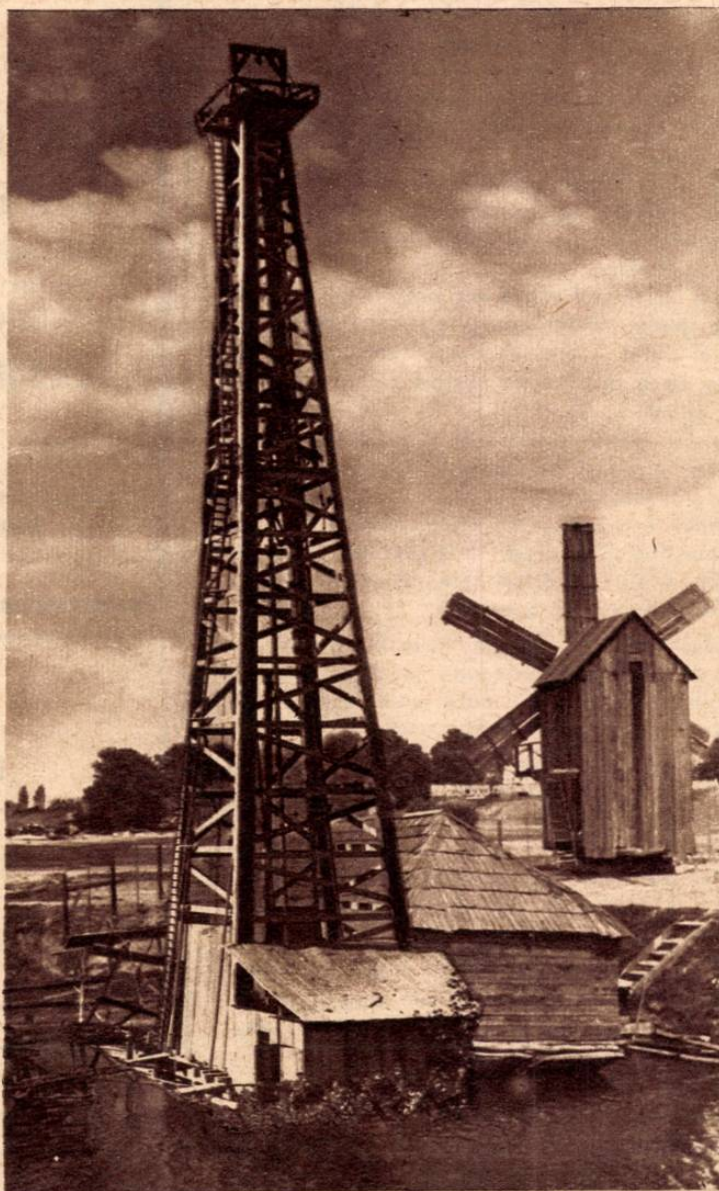
O CONVORBIRE CU MARELE SAVANT

Cerând lămuriri profesorului *Anuicnim*, cu privire la originea petrolului, dela marginea orașului nostru, d-sa ne-a explicat că aci a fost, probabil, acum câteva milioane de ani, un golf de mare. Pe acea vreme, Terra nu era locuită de oameni și nici de alte animale superioare, pe cari le cunoaștem azi.

Regiunea Prahovei, Vâlcea, Buzău — adică unde este azi cea mai mare activitate petroliferă, din România, era o mare de apă, ale cărei urme le indică straturile de sare și cele de petrol.

Acum câteva milioane de ani, nu existau viețuitoare decât în fundul apelor adânci. Miliarde și miliarde de mici ființe, incolore și lipicioase, se târau acolo, unele peste altele. Erau vietățile pe cari zoologii le-au numit, mai târziu, *moluște*. Moluștele se nășteau, trăiau și muureau, în abisul întunecat, nevăzute și neștiute de nimeni.

Violente curenți marine, mâneau ființele acestea mici, în vârtejuri nebune,

Prima sondă așezată pe marginea lacului Băneasa, în mijlocul muzeului „Satul Românesc”.

pe suprafețe imense, până ce marea le arunca în vreun golf, în vreo lagună. Aci se isprăvea vârtejul călătoriei. Ele se depuneau în fundul apelor, în limanuri liniștite. Nici un curent nu venia să le mai turbure liniștea. Alte valuri repezeau, spre golf iar miliarde de asemenea vietăți nevăzute. Un strat se așeza peste altul, în fundul mării, îngropând din ce în ce mai adânc, în acest cimitir preistoric, ființele modeste, cari au trăit odinioară. Aceasta este de altfel teoria îndebște admisă de știință, spre a explica originea petrolului. Regiunea lacurilor, dela nordul Capitalei, pare să fi fost unul din aceste golfuri liniștite, unde veniau miliarde de moluște, mânaite din depărtări de sute și mii de kilometri și cari în urmă, au fost supuse marilor prefaceri geologice. Din pricina presiunii prea mari a apei, a lipsei oxigenului în profunzime, moluștele nu se descompuneau, cum se întâmplă de obicei cu orice materie organică, în contact cu aerul. Treptat, treptat, cadavrele acestor moluște s'au transformat într-o materie fluidă, sumbră, grăsoasă. Și astfel, cu milioane de ani înainte, natura a început să pregătească, în profunzimea pământului, la nordul Capitalei, lichidul menit acum să îmbogățească pe locuitorii cetății lui Bucur. Mulțumind distinsului savant pentru prețioasele lămuriri date pentru revista „Realitatea Ilustrată” am căutat să ne documentăm cu privire la urmările practice ale acestei mari descoperiri.

PLANURILE DOMNULUI ALEX. DONESCU

D. Alex. Donescu, primarul Capitalei, sesizând imediat marea importanță economică a chestiunii, a luat hotărârea să nu dea afacerea pe mâna unor mari capitaliști. D-sa voiește să întemeieze o societate mixtă, împreună chiar cu cetățenii Capitalei, urmând ca Municipiul să dea 75% din capitalul necesar. Va fi — crede primarul general — o rezolvare a problemei șomajului și pauperității. Părintele Capitalei are în vedere, în primul rând, interesele populației.

E vorba să fie secate toate lacurile, asanându-se astfel și regiunea care azi e bântuită de malarie. Pe toată această suprafață se vor instala sonde.

BUCUREȘTII VOR AVEA ÎNCĂLZIREA APROAPE GRATUITĂ

O mare reformă va fi aceea proiectată de a se încălzi Bucureștii cu gazul natural, care țâșnește din profunzime. Acesta nu va fi lăsat să se risipească zadarnic în văzduh, ci va fi captat spre folosința populației.

Inginerii specialiști, angajați de domnul Donescu, studiază posibilitățile cele mai practice de captare și distribuire a gazelor de încălzit. Este probabil că se va renunța cu totul la iluminatul cu gaz aerian. Pe viitor orașul va fi deservit de electricitate până la cele mai depărtate mahalale. În schimb, țevile existente, cari sunt răspândite aproape pe toate străzile Capitalei, vor fi întrebuințate pentru serviciul gazului combustibil, care va înlocui cu totul lemnele și cărbunii. Rețeaua acestor țevi va fi completată, acolo unde cetățenii vor reclama că lipsește.

La mijlocul secolului trecut, Bucureștii au fost cel dintâi oraș din lume, iluminat cu petrol. Acum va deveni Capitala cea mai bine înzestrată cu un sistem de încălzire cu gaz natural, asigurându-se locuitorilor o economie anuală de mai multe sute de milioane de lei.

Se vor aduce, desigur, sobe sistematice, pentru acest scop; totuși lumea care nu va voi, sau nu va putea renunța la sobele vechi, va putea întrebuința gazul natural, existând anumite grătare, foarte ieftine, ce se pot ușor introduce în orice fel de sobă de sistem vechi, de teracotă, zid sau metal.

CETĂȚENII AU ÎNCEPUT SĂ SE ÎNSCRIE LA „BIROUL PETROLIFER AL MUNICIPIULUI” CARE SE AFLĂ ÎN „SATUL ROMÂNESC” DELA ȘOSEA

Vestea că s'au descoperit zăcăminte de petrol în Nordul orașului, a făcut o mare impresie, mai ales asupra locuitorilor din partea locului. Știrea a fost răspândită, din gură în gură, până în cele mai depărtate mahalale ale Capitalei, toată lumea ducându-se să vadă sonda dela Satul românesc. Foarte mulți au și început să se înscrie în registrele primăriei Municipiului, unde mai mulți funcționari, stau în mod gratuit la dispoziția publicului. Se dau lămuriri verbale și se împart prospecte tipărite celor cari voiesc să cunoască chestia mai în amănunt.

Pentru înlesnirea cititorilor noștri, vom spune că registrele conțin mai multe rubrici, urmând ca fiecare să-și aleagă pe aceea, care îi convine mai bine. Se prevede că foarte mulți bucureșteni se vor grăbi să participe, în vreun fel oarecare, la această operă de interes general.

CONDIȚIILE DE ÎNSCRIERE

Iată câteva din categoriile, în cari urmează să se înscrie doritorii:

1) Toți acei cari voiesc să se asocieze la proiectul de secare a lacurilor, vor obține o parcelă în perimetrul petrolifer.

Ei vor putea așeza aci o sondă pe cont propriu, sau în asociație cu alții.

2) Persoanele cari doresc să obțină „gaz natural”, pentru încălzit, vor specifica numărul camerelor și mărimea lor. Se va arăta dacă pe străzi există țevi. Primăria va întocmi o statistică spre a se afla cubajul total, astfel ca toată lumea să fie satisfăcută.

3) În ultima rubrică se vor înscrie persoanele cari au de făcut diferite propuneri, în vederea organizării cât mai practice și mai prompte a serviciului. D. primar general Donescu va primi în audiență aceste persoane, în ziua următoare celei în care s'au înscris.

Intrarea la sonda de experiență, dela „Satul românesc”, este liberă. Oricine se poate duce s'o vadă, fără plata vreunei taxe speciale.

M. F. A.

Cantitatea de petrol care a erupt e foarte mare.

CÂTEVA MINUTE DE RĂBDARE ȘI CÂȘTIGAȚI 500 LEI!

Incepând cu numărul acesta, vom prezenta cititorilor cinci probleme de reconstituire.

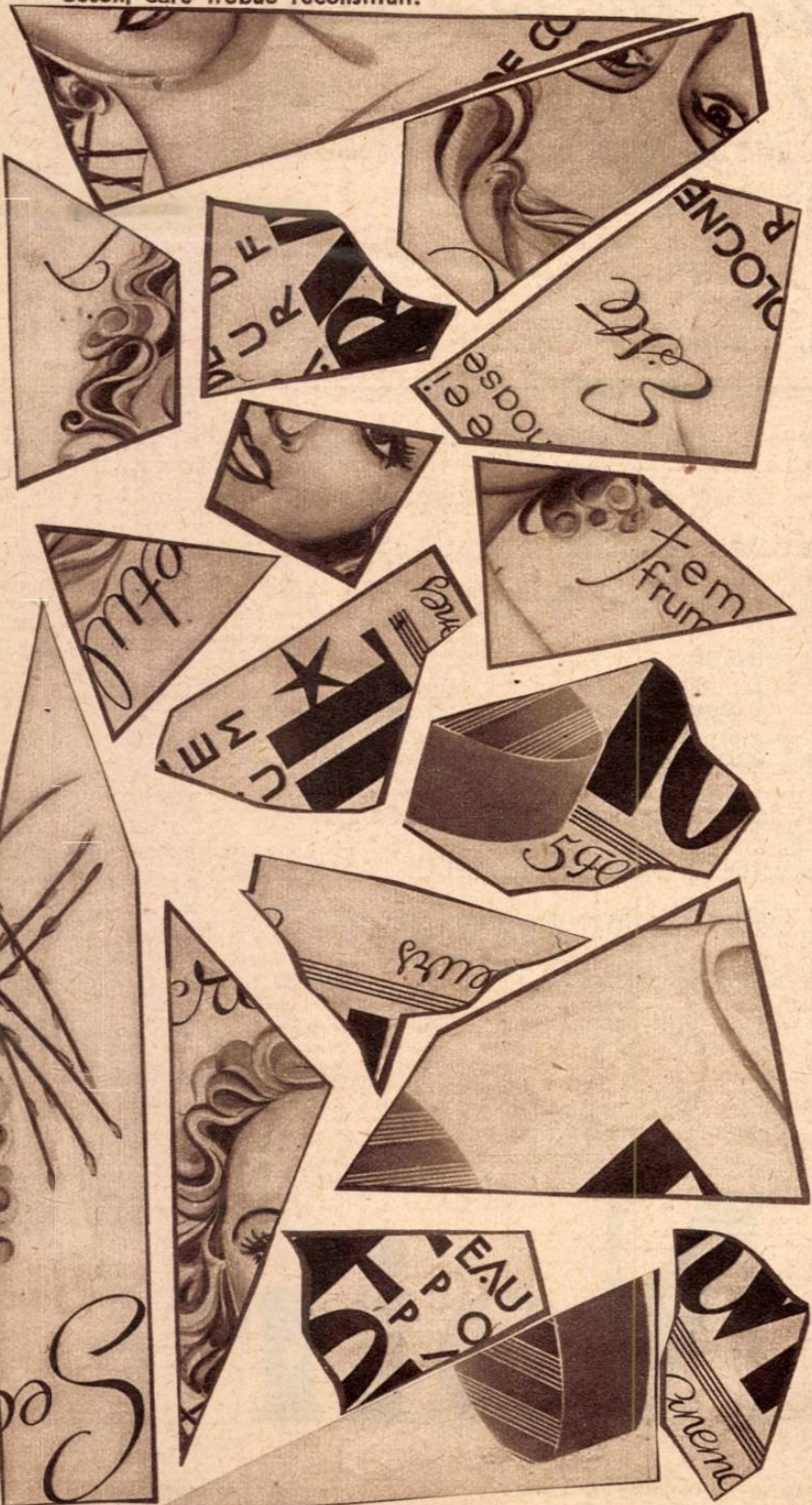
Cinci desene care trebuiau să slujească drept reclamă pentru o firmă, au rămas pe masă și un copil, jucându-se cu ele, le-a tăiat în bucățele. Disperarea desenatorului și-o poate închipui oricine, când înapoiindu-se la masa de lucru și-a văzut opera distrusă. Noroc că fiecare desen forma o grămăjoară de bucățele separată și că ne-a venit în minte dibăcia pe care o au, îndeobște, cititorii „Realității Ilustrate” de a rezolva probleme și mai grele decât acestea.

Vă rugăm deci să aranjați dv. bucățelele pe cari vi le prezentăm, tăiate și amestecate așa cum le-am găsit.

Dacă-l reconstituiți pe cel de față, nu vă grăbiți să ni-l trimiteți; așteptați până când vom publica și pe celelalte patru și după ce le veți fi reconstituit pe toate, vă rugăm să le și clasificați.

Noi ne luăm obligația să plătim tuturor celor cari vor reconstitui exact cele cinci desene și cari ne vor trimite și clasificarea justă, câte 500 lei, indiferent cât de mare ar fi numărul lor. Nu există tragere la sorți. Nu există nici un fel de condiție eliminatorie: toți câți vor reconstitui figurile și vor clasifica desenele, vor primi câte 500 lei.

Săptămâna viitoare vom publica bucățile celui de al doilea desen, care trebuie reconstituit.

un aparat de radio american

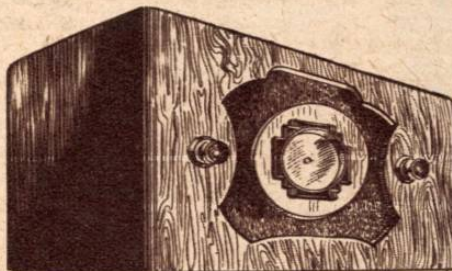
cu 4+1 lămpi, la prețul unui aparat 2+1 indigen

Incercați aparatul

PEERLESS

5 lămpi (1 metal)

Scală avion Difuzor dinamic. Bobine cu liță de înaltă frecvență. Pentru curent alternativ și continuu. 60 at 1 voltajele.

Lungime de undă: 200-2000 metri

Aparatul montat într-o cutie solidă de nuc american

PREȚUL
APARATULUI Lei 5200

Se fac și înlesniri de plată

De vânzare
numai la

RADIO MATERIAL-NICOLAE SARU

București - Pasagiul Român, 31

**GRIPA
RĂCEALA
NEURALGIA**

**COMBATE sigur
JAWOL**

CEREȚI ULTIMELE CREAȚIUNI

A P E L E
de
COLONIA

ZEPHYR
și
VENISE

d e R I B O

La 70 de ani e perfect sănătos

După ce a suferit de reumatism
câteva ani în șir

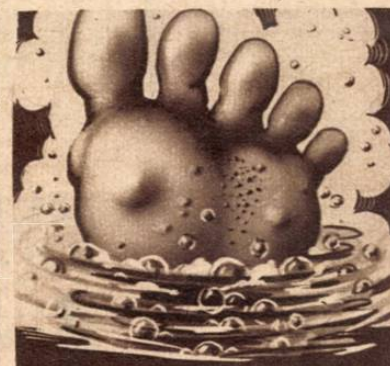
Viata acestui bătrân a fost un lung șir de suferinți din cauza reumatismului, dar acum câțiva ani, făcând o încercare cu Sels Kruschen, el se vindecă, scăpând de durerile care îl chinau. Fica lui și soțul ei s'au folosit de experiența bătrânului. Citiți scrisoarea de mai jos și veți afla cum întreaga familie combate reumatismul cu succes:

„Soțul meu și cu mine am luat Sels Kruschen numai câteva luni, doar ca să ne apărăm contra urticărilor junghieri reumatice care ne supărau din când în când. Dar tatăl meu a luat sărurile Kruschen câteva ani la rând și nu s'ar mai lipsi de ele pentru nimic în lume. Înainte de a lua Kruschen era un biet invalid din cauza reumatismului și a încercat tot felul de remedii dar nu i-a folosit niciunul. Pot să afirm fără ezitare că Sels Kruschen i-a dat o nouă viață. El are aproape 70 de ani.” — (D-na) F. G.

Kruschen este un amestec de câteva săruri minerale, având fiecare un rol bine determinat în tratamentul afecțiunilor reumatice. Un singur flacon de Kruschen vă va convinge că reumatismul nu poate dăinui într-un organism care își primește „mica doză zilnică”.

De vânzare la farmacii și drogherii. Fl. mare Lei 95. Fl. mic lei 60.

PICIOARE SENSIBILE BĂTĂTURI CARE ÎNȚEAPĂ

In această baie lăptoasă
găsiți o ușurare imediată.

Oxigenul: marele vindecător.

Disolvați pur și simplu un pumn de Saltrates Rodell în apă caldă — veți observa atunci ivindu-se nori d bășici mici de oxigen. Cele mai mar dureri de picioare și de călcâi înce tează îndată ce le muiati în această baie înviorătoare și lăptoasă. Inflama-țiile, roșeața și mâncărimile între de gete dispar ca prin minune. Rănile ș rosăturile se vindecă. Această -api oxigenată pătrunde chiar până la ră dăcina celor mai supărătoare bătături. Le puteți extirpa curând cu de getele Dv. Umflăturile dispar. Vi încălțați ușor fără ca pantofii să vă mai strângă. Mersul vă va procura o nouă plăcere — ca și cum picioa rele Dv. ar avea aripi. Saltrates Ro dell sunt prescrise de medici. Farma- ciștii și droghiiștii le vând și le ga- rantează.

BON GRATUIT

Nu mai suferiți. Vă vom trimite **gratuit** Saltrates Rodell. Ușurare imediată. Trimiteți numele și a- dresa Dv. la Drogheria Standard (Serviciul 47. F.) București, Str Sft. Ionică No. 8. Scrieți **imediat**.

COAFORUL GEORGES

STR. BIS. ENEI 8. — TELEF. 4.01.27
Execută ultimele modele de coa- furi pariziene. — Permanente cu soluții străine. — Vopsitul părului în toate culorile.

Eterna problemă a femeii

APA DE COLONIA CHAT NOIR

*este veritabilă numai în
flacoane ermetic închi-
se. Deci, doamnelor,
cereți droghistului Dv.
flacoane originale Chat
Noir sigilate și închise.*

Loudby

Ă placă, să cucerească,
să-și păstreze intacte ado-
rația și afecțiunea aceluia
care-i este drag. Pentru fe-
meia inteligentă problema e
mai ușoară, ea reușește mai
întotdeauna fiindcă știe să
se facă iubită. Cu o price-
pere neegalată, ea știe să
menție în jurul ei o atmosfe-
ră de caldă feminitate, o at-
mosferă fascinantă, mereu
împrospătată de farmecul ei
personal, de verva ei scân-

teetoare — însușiri ce sunt
accentuate de miresmele
unei ape de Colonia, despre
care s'a spus, cu drept cu-
vânt, că e miraculoasă: renu-
mita Apă de Colonia Chat
Noir.

Suavă și subtilă, Apa de Co-
lonia Chat Noir place în de-
osebi firilor sensibile și în ge-
neral tuturor femeilor care
știu să deosebească tot ce e
frumos și bun.

Chat **Noir**

Atențiune!

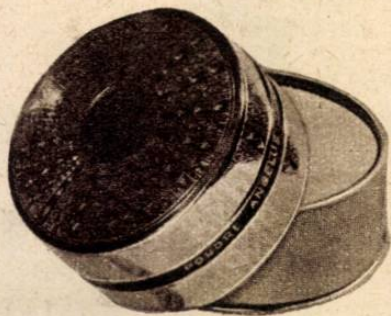
Pe stradă, în localuri, în Cișmigiu, la curse, la football sunteți fotografiați de „Realitatea Ilustrată”. Dacă vă găsiți fotografia publicată în revistă, individual sau în grupuri (încercuită) câștigați **UN PREMIU DE 500 lei**. Săptămănal se preia zece persoane. **5000 LEI**. În total

50.000.000. LEI

PREMIII!!

QUEL plaisir de se regarder dans la glace : le teint reste mat, éblouissant de jeunesse, bref impeccable. Et surtout : sous *cette* Poudre la peau respire ! Vous devriez la connaître, Madame, ... ne serait-ce que par un échantillon gratuit de chez votre fournisseur.

LOUIS PHILIPPE - ANGÉLUS :
Chicago - New-York - Londra - Paris

Pomi fructiferi Arbori pentru străzi, șosele și
plante vivace, confecte, **vișe albe, vișe americane pentru**
portuloc, etc., de calitate supe ioră, furnizează :

Pepinierele Știrbey, Buftea

Reprezentanța generală în București II
Str. Banului No. 2

Catalog gratis la cerere

CU OBIECTIVUL PESTE TOT

Săptămâna trecută a avut loc la Școala de ofițeri de Geniu serbarea numită „101 zile”. Înfațișăm câteva fotografii dela această serbare. Fotografiile noastre: Grupul de elevi-ofițeri și ofițerii profesori și conducători ai școlii.

Cu prilejul serbării, elevii ofițeri au aranjat o revistă, la care și-a dat concursul și d-ra Lulu Nicolau.

O scenă din revista care s'a jucat la serbarea Școalei de Geniu.

DATORIA CĂTRE ȚARĂ

Recruții, după ce au fost repartizați, pleacă spre regiamente.

In luna aceasta au început recrutările. In fotografiile noastre, tinerii în drum spre Cercul de Recrutare.

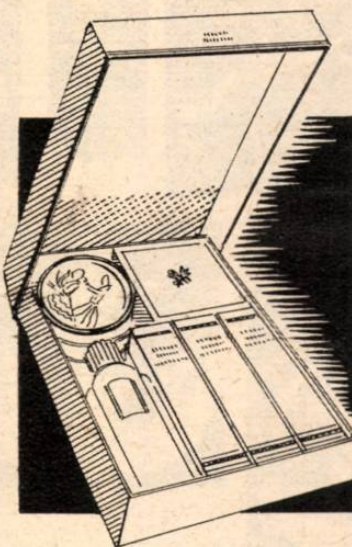

Despărțire tristă: tânărul pleacă în armată și logodnica îl părăsește până la regiment.

Frumusețea Do. incântă

Si este firesc să fie așa. Minunatul Do. ten este obiectul de admirație al tuturor. Tenul fără defect constituie farmecul apariției Do. în societate. Puțini știu că secretul succesului îl constituie întrebuințarea metodică a tratamentului de înfrumusețare RICHARD HUDNUT, cu cele 5 preparate de mondială reputație, cari sunt create pe baza principiului: un produs complex-tează pe celalt și toate la un loc formează o unitate: FRUMUSEȚEA DESĂVÂRȘITĂ.

1. THREE FLOWERS SPECIAL CLEANSING CREAM (cremă specială pentru curățirea tenului). Pătrunde ușor în pori multumită ușurării fluidificării sale și eliberează epiderma de impurități.
2. THREE FLOWERS SKIN AND TISSUE CREAM (crema pentru înviorarea celulelor pielii obrazului). Alimentează pielea și regenerează.
3. THREE FLOWERS VANISHING CREAM (crema de zi). O bază minunată pentru pudră, dă tenului o tonalitate mată și o întărire fine-rească. Apără contra căldurii, prafului, precum și a frigului.
4. THREE FLOWERS SKIN TONIC AND FRESHNER (tonic înviorător al tenului). Activează circulația sângelui, alimentează și regenerează tenul. După tratamentul cu crema de curățire, această excelentă apă de față șterge ultimele urme de grăsime și de impuritate.
5. THREE FLOWERS FACE POWDER (Pudră). Acest produs superior al casei RICHARD HUDNUT, compus cu ajutorul celor mai fine ingrediente, catifelează tenul și aderă perfect.

O serie completă a acestor 5 preparate Three Flowers pentru îngrijirea frumuseții, se găsesc într'un frumos cofret special, la toate magazinele de specialitate.

RICHARD HUDNUT

THREE FLOWERS

Nu permiteți corpului Do. să ia proporții exagerate când profesiunea Do. vă impune să purtați o uniformă

E INESTETIC — uneori chiar ridicol — să vezi femei și bărbați strânși în uniforme care nu fac decât să scoată în evidență corpurile lor disgrațioase, deformate din cauza obezității. Soarta acestor oameni nu e de invidiat, ei suferă, fiindcă obezitatea nu e numai un defect fizic, ea e o boală ca oricare alta, care minează organismul, provoacă o stare bolnăvicioasă, răpește energia, voința, vigoarea și dă acel simțământ de inferioritate care aduce o stare de deprimare, un pesimism periculos. Dacă obezitatea ar fi un defect al naturii, un rău iremediabil, nu am pomeni nimic de acești oameni, dar suntem conștienți că vina e a lor fiindcă au lăsat lucrurile la voia întâmplărei, când știut este că obezitatea se poate

vindeca și combate cu mult succes, se cere numai răbdare și stăruință. Faceți o încercare cu tabletele de slăbire KISSINGEN și vă veți convinge că nu există un mijloc mai sigur, mai inofensiv pentru vindecarea și combaterea obezității. Grăsimi dispar treptat, pe nesimțite, niciun fel de eforturi fizice, niciun regim drastic. Preparate din sare naturală de KISSINGEN, tabletele KISSINGEN, au un efect regenerator asupra întregului organism, deoarece ele sunt cele mai indicate pentru o cură de slăbire rațională și eficientă. Urmați întocmai indicațiunile date la modul de întrebuințare. Efectul dorit se obține după un tratament mai îndelungat. Cereți la farmaciile și drogherii

TABLETELE DE SLĂBIRE

BOXBERGER-KISSINGEN

Dureri reumatice

Reumatismul este cea mai răspândită boală. Cu ajutorul calmantelor faceți să dispară durerile pentru scurt timp, dar nu îndepărtați cauza bolii Dimpotrivă! Boala se întinde nestingherită din ce în ce mai mult. Cunoscutul medicament „Togal”, care prin însușirile sale curative constituie gloria științei medicale, lecuște temeinic boli cum ar fi reumatismul, guta, sciatica și maladiile provenite din răceală (gripă).

Tabletele „Togal” ucid microbii din corpul omenească, elimină complet otrăvurile și crează astfel condițiile prielnice pentru regenerarea totală a organismului bolnav.

COAFORUL GEORGES

STR. BIS. ENEI 8. — TELEF. 4.01.27
Execută ultimele modele de coafuri pariziene. — Permanente cu soluții străine. — Vopsitul părului în toate culorile.

Bijuteriile Regale

EVENIMENTUL încoronării, așteptat cu înfrigurare de poporul englez, readuce în atenția publicului giuvaerurile Coroanei britanice și, în același timp, o uimitoare colecție de mare valoare istorică, cuprinzând nu mai puțin de 2000 de copii, după bijuteriile regale ale tuturor caselor domnitoare din Europa.

Proprietarul acestei colecții d. Max Berman, un garderobier teatral, și-a făcut o pasiune din această colecție care-și are începuturile în adolescența sa, când a vizitat odată Turnul Londrei și a rămas fermecat de splendoarea giuvaerurilor regale. Iar de cum a început să câștige, s'a hotărât să-și facă imitații după ele și, mai apoi, și-a completat colecția, cutreerând Europa și făcând schife după giuvaerurile tuturor curților.

El a cheltuit pentru această „slăbiciune” a lui 30.000 de lire sterline ceea ce ar echivala cu 18 milioane lei, iar timp de 40 de ani cei mai de seamă giuvaer-gii și lucrători ai metalului au lucrat neconștient, la facerea unor copii fidele după bijuteriile de Coroană ale Marii Britanii, Rusiei, Austriei și altor curți, având drept model desene migăloase făcute și colorate chiar de către pasionatul colecționar, care petrecea luni de zile, în Turnul Londrei, London Museum și alte locuri de acest fel, strângându-și date.

Fiecare piesă este o copie exactă a originalului, cu deosebirea că diamantele, rubinele, perlele și alte pietre prețioase sunt aci de substanță sintetică dar au aceeași șlefuire, absolut aceeași culoare și montură identică.

Giuvaerurile Coroanei britanice ocupă un loc de frunte în această colecție. Se găsesc aci piese din vremea lui Alfred cel Mare, coroanele, sceptrele și globurile, trecute prin mâinile a 30 de regi și regine. O mare parte dintre giuvaerurile originale ale Angliei au fost distruse, din ordinul lui Cromwell, dar după restaurarea monarhiei, obiectele menite să simbolizeze regalitatea au fost refăcute. Cea mai interesantă dintre bijuteriile regale ale Angliei este faimoasa coroană a Sfântului Eduard, făcută pentru încoronarea lui Carol al II-lea și are cercul de aur împodobit cu rozete

din pietre prețioase, înconjurate de diamante și nenumărate perle argintii bătute în nestemate, pe arcade. Coroana este terminată în vârf cu o cruce semănată cu diamante. Aceasta este coroana Angliei, folosită la încoronări și a împodobit frunțile tuturor monarhilor englezi, dela Carol I încoace.

Dar cu mult mai minunată decât aceasta, este coroana Britaniei Imperiale, făcută în 1838, pentru regina Victoria și socotită ca cel mai de preț și mai magnific obiect de acest fel, din întreaga lume. Ea cuprinde cele mai renumite giuvaeruri din câte există și printre care se prenumără marele spinel, un rubin, neregulat tăiat, vândut după câte se spune pentru suma de patru pfunzi, în 1649, și reîntors în vistieria regală, după restaurare. Despre această minunată bijuterie, profesorul Tennant a scris că „ar fi fost dată lui Eduard, Prinț de Wales și fiu al lui Eduard al III-lea supranumit Prințul Negru, de către Don Pedro cel Crud, regele Castiliei, după bătălia dela Najera, lângă Vittoria, în anul 1367 A. D. Rubinul a împodobit coiful lui Henric al V-lea la bătălia dela Agincourt, 1415 A. D. In jurul acestui rubin se aflau 75 de briliante, formând o cruce”. Un altul dintre faimoasele giuvaere ale coroanei este marele safir, care-a împodobit coroana lui Carol al II-lea, și era cunoscut ca „safirul Stuarților” apoi, diamantul supranumit „Steaua Africii”, care-a fost tăiat din cel mai mare diamant al lumii—Cullinanul—perlele reginei Elisabeta și safirul din inelul de încoronare al lui Eduard Duhovnicul. Următorul sumar al nestematelor cuprinse în coroană, vă va da o idee despre fabuloasa ei valoare:

Marele safir și rubin, 16 safire, 11 smaragde, patru rubine, 1363 de briliante, 147 diamante, patru perle în formă de lacrimă și alte 273 de perle obicnuite. Spațiul nu ne permite să enumerăm și să descriem colecția de globuri, sceptre, săbii și diademe, dar în schimb am putea trece pe scurt în revistă giuvaerurile de coroană ale câtorva dintre cele mai mari curți europene. Faimoasa coroană a lui Carol cel Mare se situează printre cele mai vechi piese și e compusă din opt plăci de aur, dintre care patru sunt încrustate cu pietre prețioase, iar patru sunt emailate, purtând chipurile lui Solomon, David, Ezechiel și Christos. Cât despre bijuteriile de coroană ale Franței, multe s'au pierdut în timpul revoluției, iar altele au fost vândute, în secolul trecut.

Cel mai prețios obiect din bijuteriile de coroană ale Italiei datează din anul 594 A. D. Aceasta este vestita coroană de fier a Lombardiei, pentru că cercul interior ar fi fost făcut dintr'un piron din piroanele cu care a fost ținut Mântuitorul. Ea prezintă în exterior o bandă lată de aur, încrustată cu pietre prețioase și rozete de email.

Coroana Imperiului German este modernă, dar are patru cruci bătute cu nestimate și patru vulturi cu aripile întinse.

Portugalia, se spune c'ar avea printre bijuteriile sale de coroană, cel mai mare diamant din lume, faimosul „Braganza”, adus din Brazilia.

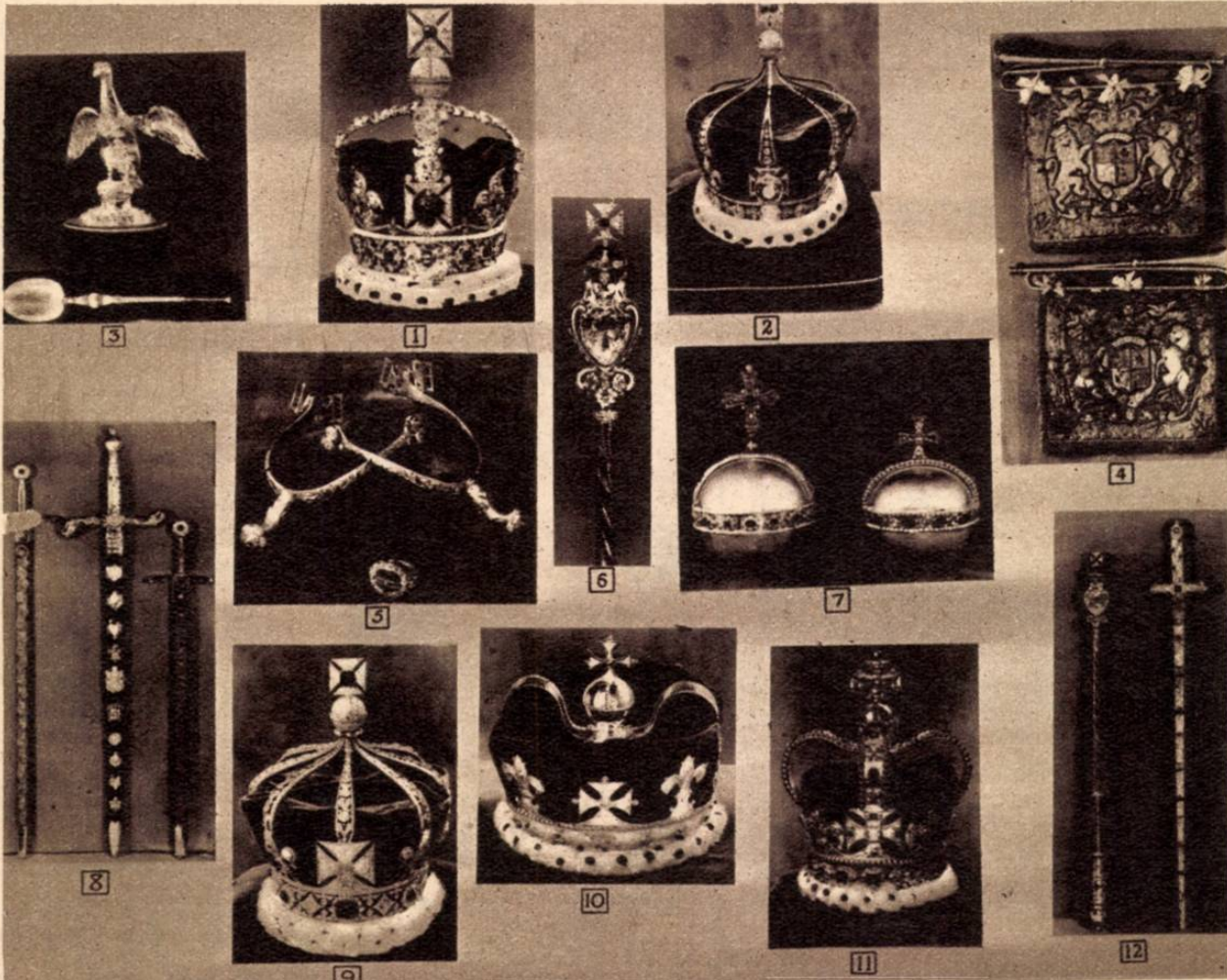
Viena a fost odată nespuse de bogată în giuvaeruri imperiale, dar Napoleon a luat o parte din ele. Se mai găsesc totuși, în tezaurul său, pietre prețioase și piese de mare valoare, coroana imperială fiind împodobită cu diamante, rubine, perle și safire.

Și nu încapă îndoială că giuvaerurile Romanovilor au fost cu mult mai magnifice decât toate celelalte colecții europene, dar după cât se știe, marea lor majoritate s'a risipit. Coroana Imperială era superbă, cuprinzând cele mai prețioase pietre din lume, iar aceea a împărătesei nu se lasă mai prejos.

JAMES RAVCAR

D. Max Berman și câteva din piesele colecției sale.

Faimoasele giuvaeruri ale coroanei britanice au părăsit regala, în ziua încoronării, care va avea loc la 12 Mai. Ultima dată când aceste bijuterii au părăsit turnul Londrei a fost în 1911, la încoronarea regelui George al V-lea și a reginei Mary.

- No. 1. Reprezintă: Coroana Sf. Eduard. Cu ea sunt încoronați monarhii Angliei.
- No. 2. Această coroană este proprietatea personală a Reginei Mary și a fost făcută după indicațiile ei, pentru încoronarea din 1911. În ea e încrustat vestitul diamant Koh-i-Noor, de 108 carate.
- No. 3. Acvila și lingura, care sunt întrebuintate de către Arhiepiscopul de Canterbury, la ceremonia ungerii.
- No. 4. Trompetele coroanei, făcute din argint masiv și de ambele atâră câte un steag de mătase, purtând armura regală.
- No. 5. Pintenii Sfântului Gheorghe, embleme ale cavalerismului, făcute din aur masiv. În primul plan se vede inelul încoronării.
- No. 6. Sceptrul regal, încrustat cu Marea Stea a Africii, cea mai mare porțiune din diamantul Cullinan.
- No. 7. Cele două bule, una pentru rege (în stânga) și cealaltă pentru regină.
- No. 8. Cele 3 săbii ale Statului. În centru sabia Statului, cea de a doua e sabia Justiției, iar a treia Sabia Justiției Temporare.
- No. 9. Coroana imperială a Indiei, purtată de rege, când ține „Durbah-ul” în India, întrucât nici coroana Angliei și nici coroana imperială nu pot fi scoase din țară. Printre alte pietre prețioase, această cuprinde 6170 diamante.
- No. 10. Coroana Prințului de Wales.
- No. 11. Coroana imperială, purtată de către monarh după încoronare, la ocazii mari cum e deschiderea Parlamentului.
- No. 12. Sceptrul regal și sabia giuvaer, cea mai frumoasă și mai prețioasă sabie din lume.

A T E N Ţ I U N E !

Aţi fost fotografiat de „Realitatea Ilustrată“.

Puteti câştiga 500 lei. In total se distribuie premii de 50.000. lei.

Pe stradă, în localuri, în Cismigiu, la şosea, la curse, la football, vă fotografiază „Realitatea Ilustrată“. Dacă nu l-aţi întâlnit încă pe reporterul nostru, îl veţi întâlni cu siguranţă în zilele care urmează, căci el colindă ziua întreagă prin toate locurile oraşului. Deasemeni, un număr important de reporteri au fost special angajaţi să ne trimită fotografii, din principalele oraşe de provincie.

Vom publica săptămânal o serie de grupuri şi fotografii individuale. Persoanele care se vor recunoaşte, încercuite, în aceste fotografii (aşa cum se vede în această pagină) şi se vor prezenta la redacţia revistei noastre, str. C. Mille 5-7-9, vor primi imediat un premiu de 500 lei. Publicăm în această pagină prima serie de premianţi. Vom continua cu publicarea, în săptămânile care urmează. In total se distribuie premii în valoare de 50.000 lei.

Fotografiile-grup au fost făcute la matchurile de football care au avut loc Duminică în Capitală.

Premiile se distribuie numai persoanelor care se prezintă la redacţia revistei până Sâmbătă 10 Aprilie crt., ora 12.30 a. m.

EAU DE COLOGNE - POUDRE
PARFUM

OEDIPÉ
LT-PIVER - PARIS

REALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Primăvara edilitară.—Cultul Copilului.—Între Aristide Briand și Victor Hugo. — Cea mai importantă problemă. — Majestatea sa Copilul!

malele.

Cetatea unde și-a durat coliba ciobanul legendar își schimbă vertiginos, aspectul. Nu mai știm ce-a fost în locul acestui bloc verzui, cu ferestre culcate dreptunghiular.

Până ieri, ferestrele sedeau, dreptunghiular, în picioare. Clădirea se înalță, dar etajul se micșorează. Geamurile se turtesc. Nu mai știi ce maidan, ce combinație de vilă național-rococo, ce magazie, pavilion sau toate la un loc, au fost sacrificate în favoarea acestui înalt și imobil transatlantic de beton.

Memoria vizuală e cea mai slabă. Nu putem reconstitui peisagiul. Ne amintim un peisagiu, dacă mai trăiește, evocat de departe. Dar dac'a murit, chiar dac'a trăit la un pas de noi, nu-l mai putem învia, prin amintire. Celălalt l-a înlocuit definitiv.

o corecțiune părintească micului îndrăzneț. Dar moșneagul interveni:

— Lasă-l doamnă, nu face nimic! El n'are niciuna din ipocriziile noastre. Copilul înseamnă viitorul iar viitorul, crede-mă doamna mea, înseamnă libertate!

La prima stație, domnul cel cărunț se dădu jos, după ce salutase respectuos tânăra pereche.

Aristide Briand — căci el era studentul de pe imperiala omnibusului — cobori la stația următoare. Când să se dea jos, taxatorul vehiculului îl bătu pe umeri și-i zise:

— Ascultă tinere, știi cine e moșneagul cu care ai vorbit adineaori, pe imperială? Domnul Victor Hugo!

liber și intră în viață cu fruntea sus. Învățându-l să muncească, părinții îl mai învață să fie demn, căci viața lui e asigurată.

AȚI băgat de seamă că'n primăvara aceasta se construiește mai puțin decât în anii trecuți?

S'au clădit prea multe blocuri. A fost o inflație de apartamente. Multe au rămas neînchiriate. Deocamdată, pentru un an, Bucureștiul nu-și va schimba prea mult aspectul. La anul o să asistăm din nou la o ofensivă de lucrări, fiindcă lumea s'a obișnuit să dărâme și să zidească. Șantiere se ridică și azi, pe ici pe colo.

A fost scris primelor frunze bucurăstene să fie prăfuite cu moloz; odată cu mugurii au înflorit și cas-

N'are nevoie să ceară, să primească oficii degradatoare, să cunoască toate capitulările, toate renunțările, toate umilirile omului nevoit să-și câștige, cu orice preț, pâinea cea de toate zilele.

Mamele cele mai sărace se lipsesc de multe, ca să cumpere fetei cea mai frumoasă rochiță și băiețului, haine de marinar și bicicletă.

Nu odată vei vedea femei îmbrăcate simplu, fără pălărie, ducând de mână un copil frumos și gătit ca un înger, un copil care e al ei, nu al vreunei ducese, or milionare, din jurul parcului Monceau.

Ale lor sunt grădinile publice... Ale lor piețele, străzile, bulevardele... Când trece o mamă cu copilul de mână, agentul orășnesc face un semn și toate automobilele se opresc, fiindcă trece Majestatea Sa.

Dacă îi vine gust copilului să facă pipi în mijlocul străzii, nu se impacientează nimeni: toată lumea, din vehicule sau de pe trotuar, așteaptă, surâzând, să-și satisfacă Majestatea Sa micile nevoi... Abia după ce-a ajuns regele pe trotuar se pornește lungul șir de automobile...

Un bărbat, cu un copil în brațe, (la Paris tatăl, nu mama duce pruncul în brațe, sau împinge căruciorul-leagăn) un bărbat care-și poartă odrasla, urcă înaintea celorlalți în autobuz, cu consensul unanim, chiar dacă n'are numărul de ordine reglementar. Părinții, învățătorii, bonele, profesorii, trecătorii vorbesc cu copiii respectuos, asemeni unui egal în vârstă, discută cu el, răspund la întrebări, fără niciun aer de superioritate, fără nicio brutalitate, cum ai vorbi cu o persoană în toate mințile, nu cu un plod neștiutor.

Mai sfânt și mai scump, de cât însuși drapelul țării și decât sfântul potir, este și mai ales, trebuie să fie, copilul. El e ziua cea de mâine, e viitorul acestui neam, menirea lui, spre el trebuie să meargă toate eforturile, toate indemnurile, toate grijile noastre. Să-l facem cât mai frumos mai puternic și mai pur! Să înlesnim mamei durerile facerii și să hrănim lăhuze. Să dăm copilului lapte mult și zahăr mult. Noi cei dela oras, să mâncăm mai puțin unt și mai puțină smântână, ca să rămână câteva boabe și în sângele subțiat al țărânului și al târgoveței nevoiaș. Această „Săptămână a copilului”, care va începe în curând, din indemnul bunei române, doamna Lia-Vintilă Brătianu s'arbătorește aceasta, nouă și bine venită, să nu se mai sfârșească. Să fie un indemn și o învățătură pentru toți, o prelungire de 365 de zile, pe an, a celui mai frumos și mai necesar cult, datoria noastră cea mai imperioasă: cultul copilului.

VICTOR EFTIMIU

SUFERIȚI

**DE DURERI DE CAP
GRIPĂ, DURERI
NEURALGICE**

LUAȚI IMEDIAT

**ANTIDOLOR
PROF. LUPU**

REMEDIU PROMPT

Tenorul Traian Kavasi a dat, Marți 30 Martie crt., un concert reușit, în sala Dalles.

D-ra VERGI PALLADA
O tânără și talentată soprană dramatică care debutează în seara de 7 Aprilie la Opera Română din Cluj, în Aida, urmând a cânta la 12 c. în Voevodul Țiganilor.

**O nouă
pudră aerificată
de obraz**

**Uimitoare descoperire
a unui chimist de frumusețe
din Paris**

Pudră de obraz de zece ori mai fină și mai ușoară de cât s'a crezut cu puțință până acum! Nu se colectează pentru fabricare decât pudra care plutește în aer. Acesta e noul procedeu uimitor, inaugurat de un chimist din Paris și adoptat de Tokalon.

De aceea Pudra Tokalon, celebra Pudră de Paris, se întinde atât de neted și de proporționat, acoperind pielea cu o pojghită subțire, aproape invizibilă, de frumusețe. Rezultatul este o dragă-lasă arătare cu totul naturală, așa de diferită de grelele pudre demodate cari nu dau decât o înfățișare sulemenită. Pudra Tokalon mai conține și Spumă de Cremă care o face să se mențină pe piele 8 ore în șir. În restaurantul cel mai cald, obrazul Dv. nu mai are nevoie să fie „reîmprospătat”, dacă întrebuiințați Pudră Tokalon. La sfârșitul unei lungi serate de dans, obrazul Dv. tot va fi proaspăt și fără luciu. De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

de MIHNEA ION SOCEC

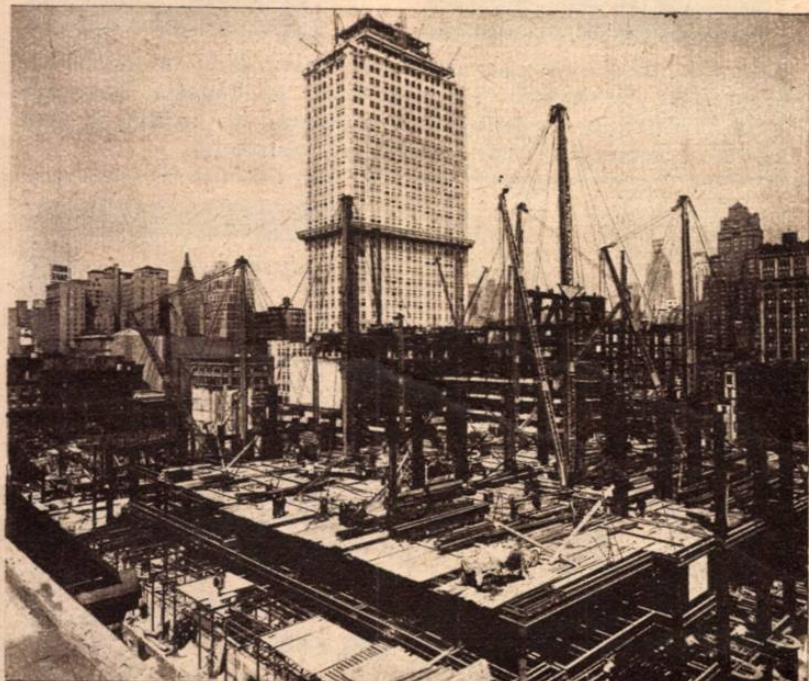
Reproducem aci fotografiile aparținând capitolului din supliment, pagina 9 și următoarele.

Noul pod care leagă orașul New-York de Brooklyn.

Interior american.

Un „skyscraper" (sgârie-nor) în construcție, la New-York.

Sub acest strat activează bacilii și acizii dăunători, distrugând smalțul dinților și provocând incurabila carie. Datoria fiecărui om civilizat este deci să-și curețe dinții de mai multe ori pe zi. Intrebuințați pentru îngrijirea dinților Dv.

pasta de dinți ODOL

Pasta de dinți Odol este mai moale decât smalțul dinților: astfel, că nu atacă dinții, cu toată marea ei putere de curățire. Pasta de dinți Odol face dinții strălucitori de albi. Pasta de dinți Odol are un gust minunat de răcoritor, ea înviorează și îmbălsămează.

Aceasta e nuanța exactă
care se potrivește și încântă. De aceea alegeți
după tabela Scherk, pudra Mystikum și fardul
Mystikum potrivit — le la culoarea părului,
pielii și ochilor. Ambele sunt extrem de
fine și perfect aderente. Cereți tabela
Scherk în orice magazin de specialitate.

**Pudra
Mystikum**
Compactul Mystikum (Ford)

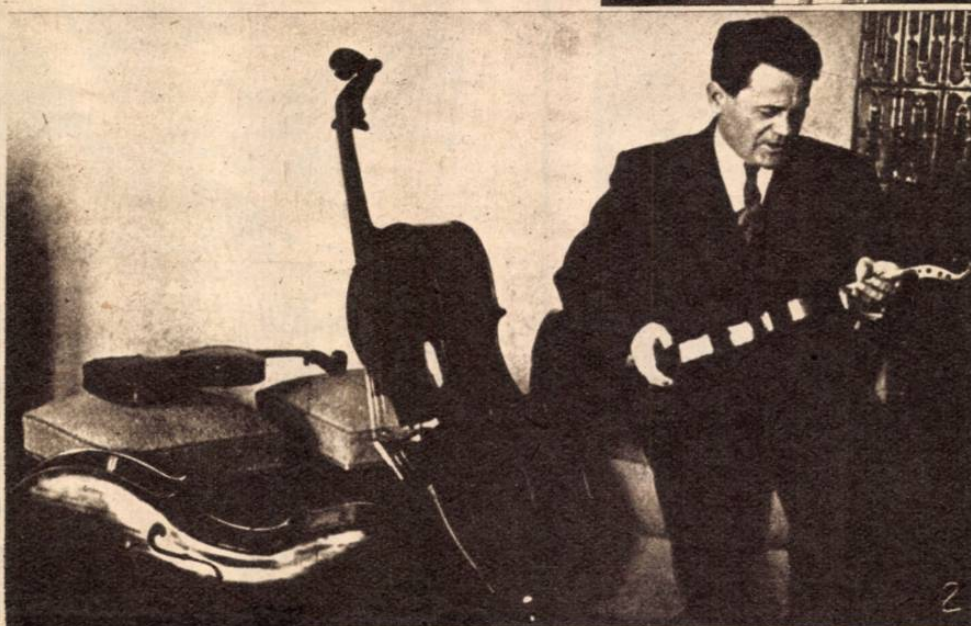
1. D. Apăteanu, prezentând un violoncel identic celui dăruit de d-sa Suveranului nostru.

Pe urmele lui STRADIVARIUS

Domnul C. Apăteanu, un muzicant pasionat, a studiat flautul. În tinerețe, a cântat la Viena în orchestra lui Nedbal. Dar simția din totdeauna o chemare pentru construcția de violine. Pasiunea pentru întocmirea de violine l-a copleșit, ca o chemare unică a vieții. A luat și a studiat până în taina lor cea mai adâncă, o violină Steiner, una Stadelmann, un violoncel Amati și a izbândit.

De zece ani, noapte cu noapte, se trudește și în 1934, într-o audiență la palat, a putut dăruia suveranului nostru un cello fără asemănare. Domnul Apăteanu încrustase cu grijă, în lemnul izvoditor de sunet duios, două siluete de munți: Omul și Caraimanul... O pasăre de

ideal: să construiască, cu prețul oricărei străduințe, o orchestră de 80 de instrumente de coarde pe care s'o dăruiască Filarmonei. 56 de viori, 12 viole și 12 violoncele. În acest fel, Filarmonica va fi singura orchestră care să cânte din atâtea instrumente construite de același maestru.

În vederea acestui lucru, a și înaintat un memoriu „Fundațiilor Culturale Regale”.

În ziua când își va împlini visul va cere doar atât, să i se cânte pe violinele și cello-urile lui simfonia V-a de Beethoven, simfonia destinului.

2. Din instrumentele perfecte pe care d. Apăteanu a hotărât să le construiască pentru Filarmonica noastră, s'au și născut vreo câteva.

3. Priceputul constructor, d. Apăteanu, explicând reporteurului nostru felul cum sunt construite eclusele laterale ale unei viori.

nătate lemnul. Lacul nu trebuie să strice lemnul, iată condiția. Aflăm deasemenea că avem în țară lemnul de rezonanță cel mai de preț. Chiar marii meștrii italieni, constructori de violine, porneau în caravane, până'n munții noștri, în codrii Gurghiului și la Ruși — Moldovița (Bucovina).

O violină se împlinește din eclusele laterale și fund, făcute din lemn de paltin. Fața e din lemn de molift.

Pentru lacul acoperitor a scornit o formulă nouă, întrebându-mi se și ceara de albină, care pare că îndulcește sunetul. Și-a isbit cu ea. A cercetat toate amănuntele care să-i dea puțința de a căpăta sunete cât mai apropiate de suavul minunii. Măiestria în a lucra lemnul a dobândit-o în așa grad, încât e în stare să măsoare grosimea plăcilor prin simpla pipăire a degetelor, fără vreun instrument. Deasemenea cunoaște vibrația pe fiecare centimetru pătrat. Când lucrează acest constructor de viori are adevărată inspirație poetică. D. Apăteanu are un

Ales gând — măreț ideal, dumnezeiască chemare! Aibă numai parte de înțelegerea oamenilor!

N. P.

fier sbura deasupra și instrumentul mai purta o închinare lemnului neprețuit:

„Mort te-am adus din pădure și cu dalta mea te-am rechemat la viață! Pe undele glasului tău, tremure peste veacuri sufletul meu, sfidând atotputernicia munților!”

Violoncelul acesta a trecut sub mână de virtuos a lui Cassado. Când l-a încercat, maestrul a tresărit și a declarat că-l preferă cello-ului său, care e un Stradivarius... Proporțiile sunt altele; urletul de lup — fa și mi — depe coarda sol, nu mai există, notele sunt mai clare.

Un violoncel — ne lămurește d. Apăteanu — e o copie a violinei, în închipuirea mea. Lacul nu e tot. Are mare însem-

De curând a avut loc, cu ocazia aniversării șahului Persiei Riza Khan Pahlevi, o recepție la legația Iranului din București. În fotografia noastră, d. ministru Moșagdan înconjurat de o parte din asistență.

Totdeauna în liniște!

Să telefonezi, să semnezi, să tratezi... mereu, într-una și neîntrerupt!... Și totuși nervii tăi sunt tari, rezistenți, oțeliți! Această prețioasă mlădie de spirit, somnul liniștit și o minunată poftă de mâncare a căpătat numai datorită binefăcătoarelor și calmantelor raze ultraviolete ale aparatului său

- ORIGINAL HANAU - Soare artificial de altitudine

Aparate Complete dela lei 6.000 până la lei 28.000

Cereți prospecte dela Reprezentanța Generală „Industria Medico Tehnică” S.A. Siemens Reiniger Werke, București, Str. Aristide Briand (fosta Regală) Nr. 20, colț cu B-dul Brătianu (Palatul Carlton) Telefon 4-70-00. Demonstrațiuni fără nici o obligație din partea onor clienților.

CALOMNII SPULBERATE

„Nu este vorba de-o mistificare românească ci de-o minciună ungurească”

Revizionistii unguri caută orice prilej spre a face să se vorbească de ei și de dezideratele lor. Nu se dau în lături nici dela falsificări grosolane și nu le repugnă nici o minciună.

Așa au făcut și în Decembrie anul trecut, când n'au mai găsit de ce se lega decât de coperta revistei noastre, apărută la 25 Noembrie 1936. Asemenea lupului din fabulă, ei n'au mai stat să cerceteze că o fotografie reprodușă la 20 Noembrie nu putea înfățișa o adunare ținută la 1 Decembrie și s'au apucat să ne acuze de mistificare, în mod gratuit. N'avea nici o importanță pentru ei o minciună în plus și au trâmbițat până unde a putut ajunge glasul lor, că am publicat o fotografie, înfățișând serbarea armistițiului la Lontra, ca fiind a unei adunări anti-revizioniste dela Arad. (De unde, Doamne, o fi scos-o și pe asta?!)

Ceeace e mai grav, e că s'au găsit la noi oameni — ba chiar și un profesor universitar — cari, deși se afirmă antirevizioniști, n'au pregetat, din dușmănie pentru revista noastră, să aducă apa la moară revizionistilor maghiari și fără să cerceteze adevărul faptelor înscrinate, să facă cor, cu zărele perfide din Budapesta.

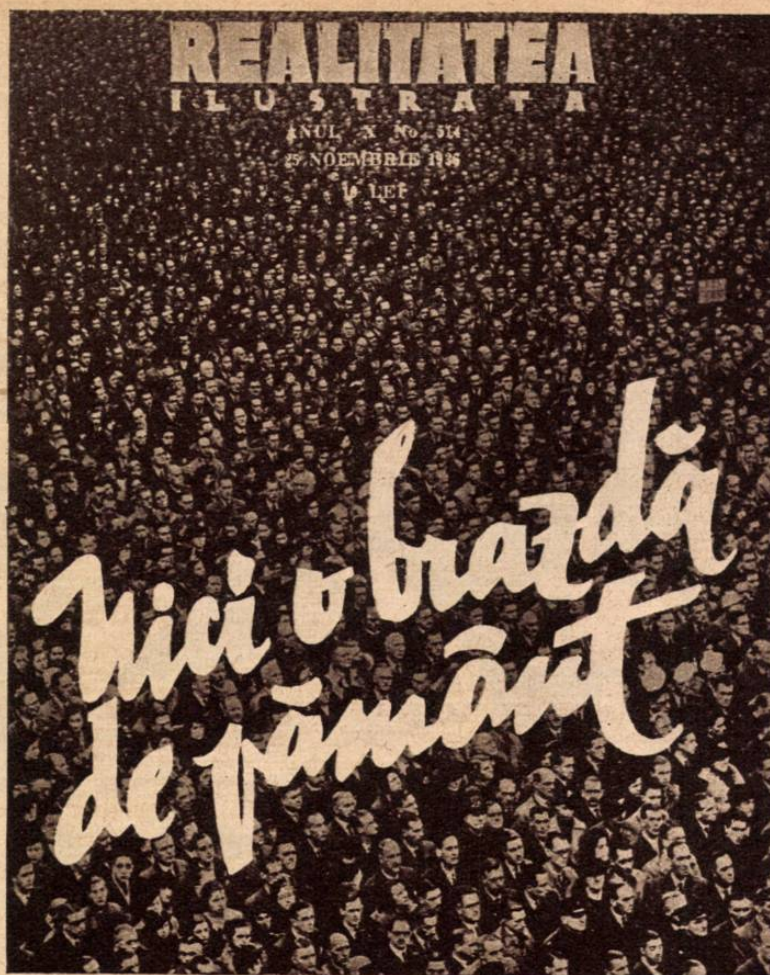
La 20 Martie a. c., un domn E. Baldwin Smith, nume sub care probabil se ascunde un ungar, încurajat desigur de aprobările pe care minciuna maghiară le-a aflat la noi în țară, a reeditat printr-o scrisoare în „Cavalcade” — o revistă foarte răspândită, londoneză — aceeași acuzație calomnioasă.

De data aceasta însă, s'a găsit în capitala Angliei un cititor al revistei noastre, d. Victor Cornea, student la Oxford, care să răspundă minciunilor domnului Smith (sau cum l-o fi chemând, în ungurește).

Revista „Cavalcade” a acordat un spațiu larg răspunsului dat de domnul Cornea și publicând coperta noastră, împreună cu desmințirea categorică și evidentă a prietenului nostru, spulberă calomniile.

Domnul Victor Cornea, — pe care desigur nu numai prietenia pentru revista noastră, ci o largă înțelegere a intereselor românești, l-au mânat în străduința sa de-a aduce adevărul la lumină — arată limpede, în scrisoarea sa, că „nu este vorba de-o mistificare românească, ci de-o minciună ungurească.”

Reproducem aci textul din „Cavalcade” și traducerea lui, în limba română:

The Editor Saw The English Policemen
[See letter below]

Blast

From Reader Victor Cornea

On March 20, CAVALCADE printed Reader E. Baldwin-Smith's letter concerning a picture used by Rumanian Realitatea Ilustrata. It was suggested that this newspaper claimed the picture was a Rumanian anti-revisionist crowd, when, in fact, it was an English celebration of Armistice Day in Trafalgar Square.

Reader Baldwin-Smith falls victim of Hungarian propaganda and unwittingly drags you into it. Here is a reproduction of that page of Realitatea Ilustrata, as a proof not of a Rumanian fake but a Hungarian lie.

First caption is the name in Rumanian of the magazine and then below in bold letters "Nici o brazdă de pământ," which means in English "Not an inch of our land." There is not a single word trying to say that it was a picture of a Rumanian meeting; no attempt at faking that picture or retouching it.

The editor-owner of that magazine writes to me: "I used that English picture as the symbol of the men who fought in the last war and who stand by the sanctity of the peace treaties English policemen show up clearly in the crowd. I made no attempt to retouch them as I never dreamed or intended to claim that it was a Rumanian crowd." That issue of Realitatea Ilustrata was devoted to a series of articles against the transfer of British colonies and the revision of the boundaries fixed by the peace treaties.

I hope that you will give space to this letter and put a feather in your cap by blasting one of the most outrageous lies, and one which has been widely and insidiously circulated in the British Press by interested parties.

VICTOR CORNEA,
B. Litt. (Oxon).

Nelson House,
Brewer Street, W.1.

Explicație la clișeu: redactorul a lăsat să se vadă polițistul englez. (vezi scrisoarea de mai jos).

Desmințire.

Dela cititorul Victor Cornea

În numărul său din 20 Martie, „Cavalcade” a publicat scrisoarea cititorului E. Baldwin Smith, cu privire la o fotografie întrebuită de revista românească „Realitatea Ilustrată”. Se spune că această publicație ar fi pretins că fotografia înfățișează o adunare antirevizionistă din România, când de fapt era sărbătoarea armistițiului în Trafalgar Square.

Cititorul Baldwin Smith cade victimă propagandei ungare și vă atrage și pe dv. în această eroare. Trimit aci alăturat o reproducere a acelei pagini din „Realitatea Ilustrată”, ca o dovadă că nu este vorba de o mistificare românească, ci de o minciună ungurească.

În fruntea paginii e numele românesc al revistei, iar mai jos stă scris cu litere mari: „Nici o brazdă de pământ”, ceea ce în englezește înseamnă: „Not an inch of our land”. Nu există un singur cuvânt care să încerce măcar a arăta că aceasta ar fi fotografia unei întruniri româ-

nești; nici o încercare de falsificare sau de retușare a acelei fotografii.

Directorul „Realității Ilustrate” îmi scrie următoarele: „Am utilizat această fotografie engleză ca un simbol al acelor oameni cari au luptat în ultimul războiu și pentru cari tratatele de pace sunt lucru sfânt. Polițiștii englezi se văd distinct în mulțime. Nici n'am încercat să-i retușez, pentru că nici prin vis nu mi-a trecut să pretind că aceasta era o adunare românească”. Acel număr din „Realitatea Ilustrată” a fost consacrat unei serii de articole împotriva cedării de colonii britanice și a revizuirii hotarelor, așa cum au fost fixate de tratatele de pace. Nădăjduesc că veți da ospitalitate acestei scrisori, având astfel mulțumirea de a spulbera una dintre cele mai calomnioase minciuni în mod perfid și intens vânturată în presa britanică, de către cei interesați.

VICTOR CORNEA
B. Litt. (Oxon).

Nelson House
Brewer Street, W. 1.

Frumusețea v'o dăruiește
natura
dar v'o menține
pudra
D'ARGY

Creată de cel mai
strălucit maestru
în arta cosmetice
moderne, pudra
d'Argy vă asigură
un ten neted, mat
și catifelat, la adă-
post de intemperii
și arșița soarelui.

Cutia mică 20, Cutia
mărie 45, Cutia mare
70 lei.

Cutia mare conține în permanență un flacon de
parfum „TOUTES LES FLEURS”

BOLNAVI de PLAMÂNI!

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI DE NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea noaptea și tusea dispar, greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OAMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebuintarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut. Deoarece editorul meu trimite în total numai

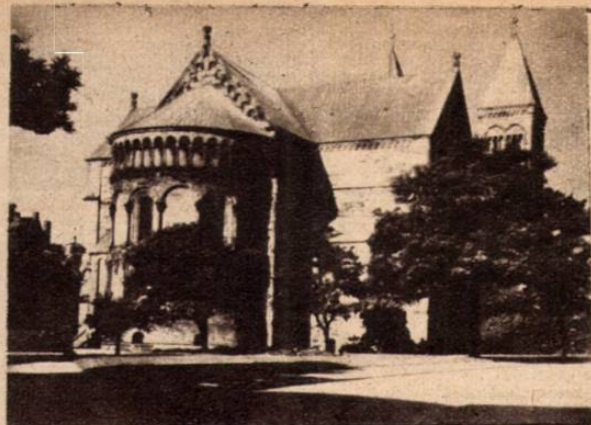
10.000 bucăți gratis

scrieți imediat, pentru ca și Dv. să fiți printre primitorii fericiți. Este suficient o carte poștală la adresa de mai jos:

Ernst Pasternack, Berlin/SO, Michaelkirchplatz 13 Abt. Z. 586.

A APĂRUT MAGAZINUL

— 160 pagini 25 lei.

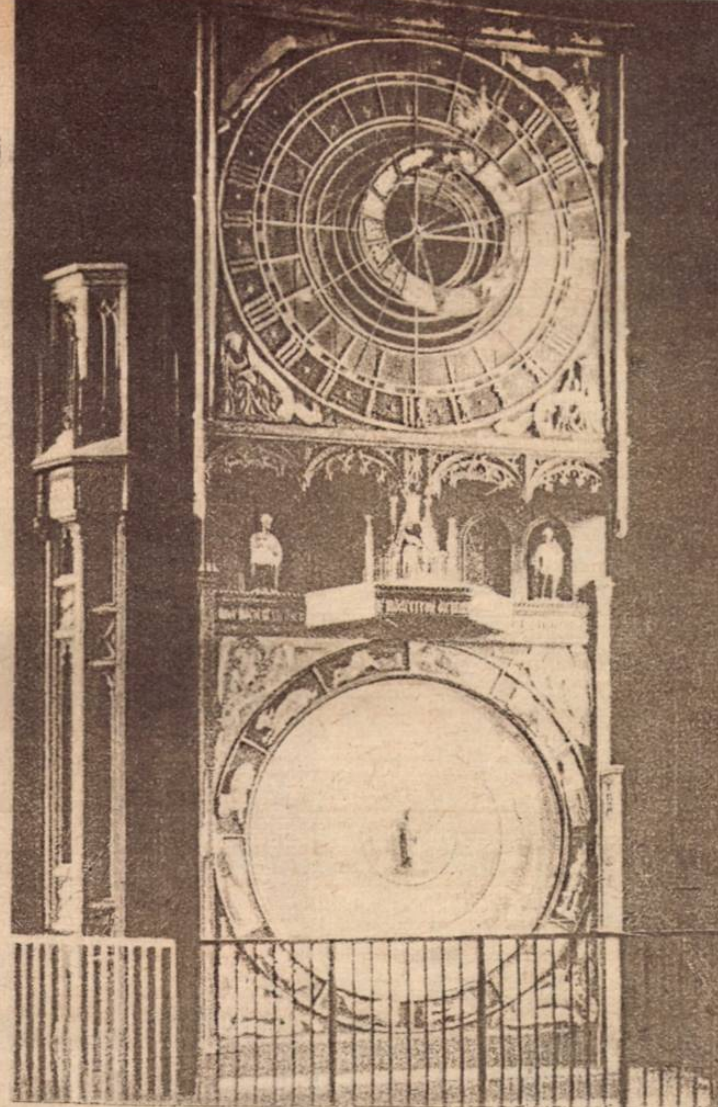
Vederea generală a catedralei din Lund.

SUTE de spectatori se adună zilnic în pitoreasca și străvechia catedrală dela Lund, spre a privi splendidul spectacol pe care-l oferă faimosul orologiu, care-a fost făcut în Evul Mediu, dar continuă să stârneasca uimirea actualelor generații, obicnuite cu minunile tehnicii, prin ingenioasele-i mecanisme. Când bate orele pline, doi cavaleri, în armuri strălucitoare, ies din orologiu și-și încrucișază săbiile de atâtea ori, câte ore anunță. Dar

fascinante pentru cetățeanul Evului Mediu și foarte interesante pentru oamenii de astăzi, deși noțiunile noastre asupra universului s-au modificat, în ultimele câteva decenii.

Cadranul orologiuului dela Lund reprezintă bolta cerească, firmamentul și, natural, Pământul, în centrul său. Medievalul trebuie să se fi simțit foarte măgulit cu Pământul centru al Universului, în jurul căruia se învârtiau Soarele, Luna și stelele. E uimitor ce sumedenie de indicații și „date” astronomice a îngrămădit aci, constructorul acestei capo d'opere. Pe orologiu se pot vedea equatorul și tropicele, meridianul locului, orizontul și toate celelalte linii astronomice, dar asta nu e totul. Ceasornicul indică ziua solară, lunară și siderală, luna sinodică și siderală, anul sideral, fazele lunare, locurile Soarelui și Lunii în zodiac, răsăritul și apusul Soarelui, al Lunei și stelelor, amurgul și zorile — toate acestea dealungul a sute de ani.

Toate aceste indicii au fost îngrămădite în partea superioară, astronomică, a ceasornicului. Secțiunea de jos a calendarului,

Ceasornicul catedralei.

Procesiunea pe dinaintea Sfintei Fecioare, când ceasul bate ora 12.

nu este mai puțin instructivă. Aci orologiu indică anii obicinuți și bisextili, luna calendarului, sărbătorile fixe și mobile, luna nouă, clasificarea anului în ciclul solar și lunar, etc.

Dacă vreți să știți ziua când începe postul mare, când cade Paștele sau Rusaliile, puteți găsi toate aceste informații, până în anul 2123, pe ceasornicul dela Lund. Pe lângă aceasta, calendarul mai indică aniversările mai importante ale sfinților cinstiți de către catedrala lundeză, în Evul Mediu.

Nu e nicio exagerație în afirmația că niciun ceas astronomic nu se poate compara cu acela dela Lund, care de mai bine de cinci secole face mândria și podoaba catedralei și este socotit ca una dintre cele mai de seamă capo d'opere.

Constructorul acestui miraculos orologiu este necunoscut. În 1923, ceasornicul a fost renovat, așa că va mai funcționa încă 200 de ani, până în 2123 când se va împlini un mileniu, dela consacrarea primului altar al pitoreștii catedrale, dela Lund.

la amiazi spectacolul este mai impresionant și mai frumos. După cele douăsprezece încrucișări de sabie ale cavalerilor, doi gorniști, ce stau deoparte și de alta a Sfintei Fecioare în ale cărei brațe se află micul Christ, duc trompetele la gură și intonează vechiul imn de Crăciun „In dulce jubilor”, menționat încă de prin 1361 de către Henry Suse, Misticul. Apoi, ușa din stânga Sfintei Fecioare se deschide și apare un herald, urmat de trei figuri, Magii, cari în Evul Mediu erau simbolul celor trei continente cunoscute pe atunci: Europa, Asia și Africa. Magii se înclină adânc, când ajung înaintea Sfintei Fecioare, dar servii cari-i însoțesc n'au voie s'o salute, ceea ce arată inferioritatea rangului lor. Odată ce-a trecut de Sfânta Fecioară, procesiunea dispare pe o ușă din dreapta, care se închide îndărătul său. Muzica încetează și spectacolul s'a terminat.

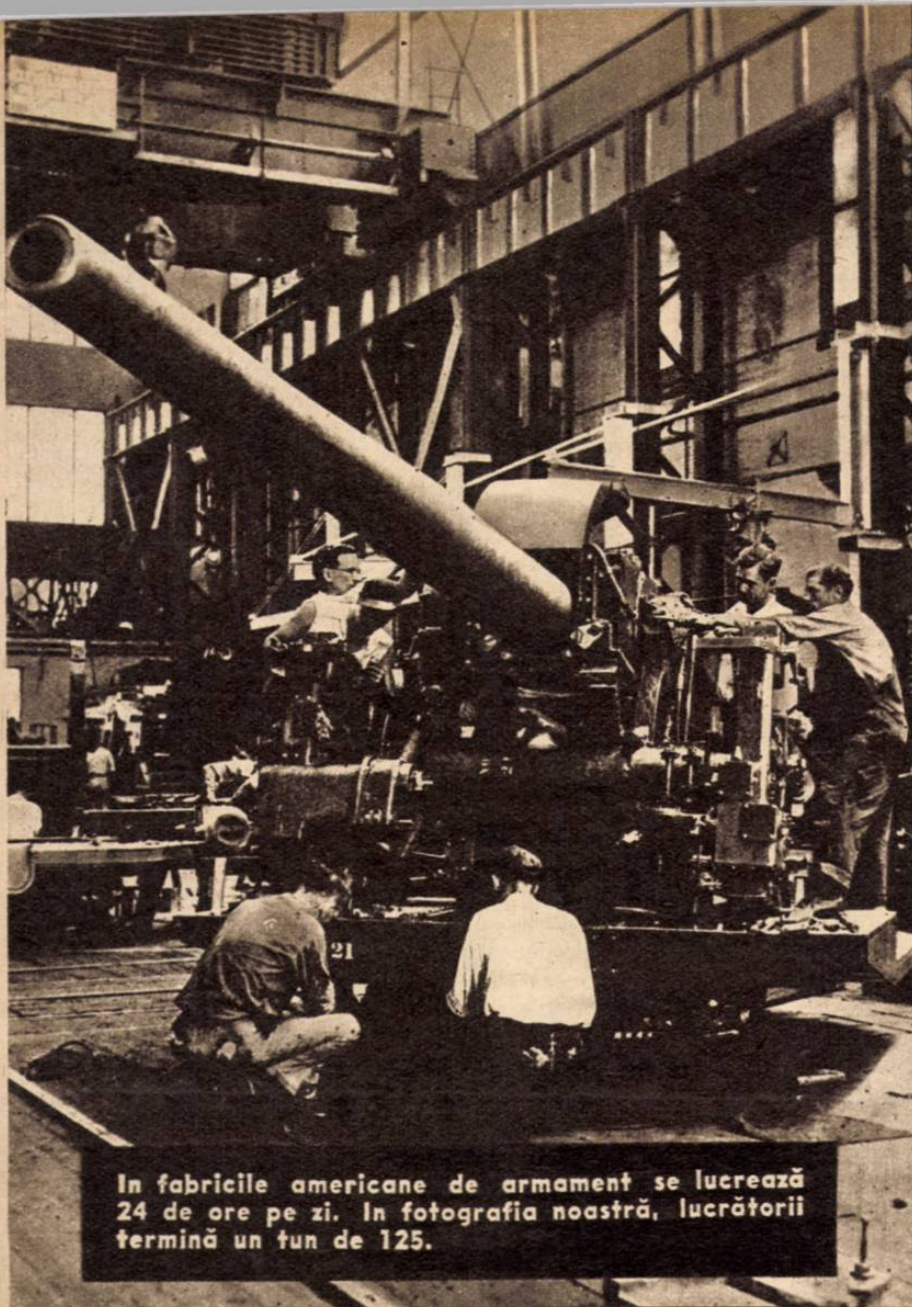
Dar nu decorațiile și perfecția mecanismului constituiesc cea mai interesantă caracteristică a acestui unic orologiu. El dă sumedenie de indicații astronomice și astrologice,

ELIDA SHAVING STICK

Săpunul de ras excelent discret parfumat, înmoaie barba cea mai aspră. Săpunul ideal pentru un ras plăcut.

ELIDA

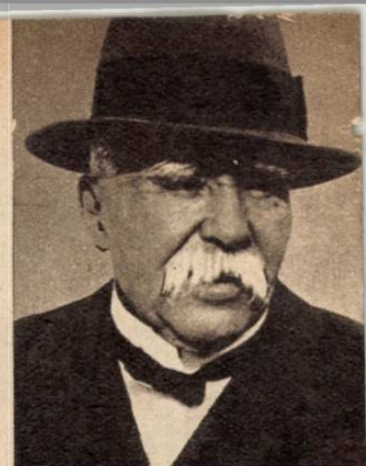

In fabricile americane de armament se lucrează 24 de ore pe zi. In fotografia noastră, lucrătorii termină un tun de 125.

DE când Franța și Anglia au început să se înarmeze serios, dorm liniștit! Îmi spunea un invalid de război, care avea doi copii în serviciul pre-militar și nu dorea de oc să-i vadă și pe ei în cărje.

Intr'adevăr, ne putem socoti scăpați — cel puțin 25 de ani, dacă nu pentru mai mult — de războiul pe care-l pune la cale Germania, cu complicitatea Italiei. Cele două mari puteri democratice Franța și Anglia, cărora li s'a alăturat forța uriașă a Statelor-Unite din America de Nord printr'o alianță monetară — simptom sigur al armoniei politice — au înțeles în sfârșit că diplomația cu mâinile neînarmate nu mai are niciun efect. Imensele bogății de care dispun, milioanele de locuitori ale teritoriilor lor, care doresc numai să muncească în pace pentru prosperitate lentă, dar neturbată și mai cu seamă nivelul conștiinței lor, fac din Francezi, Englezi și Americani oameni predestinați unei politici de pace, unei morale de viitor.

Dar cu câte jertfe!... Când s'au aflat cifrele — cifrele oficiale — pe cari Anglia și Franța le destină înarmărilor, a trecut prin omenire un fior de uimire și de spaimă, în același timp. Patru sute de miliarde lei Anglia — întrec bugetul țării românești pe șaisprezece ani! — din cari nouăzeci și unu miliarde lei numai pentru bugetul marinei pe un an — iată ce sfidare aruncă Englezii politicii hitleriste. Optzeci de bastimente noi de război, care vor alcătui în total, în curând, 228 de bastimente de atac pe mare — iată ce oferă Londra, îngâmfării de la Roma. Iar unui atac brusc, pe calea aerului, asupra Angliei de Sud, unde se află concentrate posturile de comandă ale marelui imperiu mondial, Englezii vor opune,

Clemenceau.
Lloyd George.

Parada avioanelor americane.

MILIARDE SPULBERATE

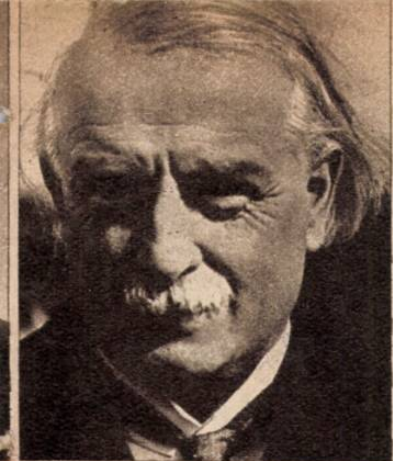

Artileria germană modernă.

Pe bordul vasului „vania”, în timpul n

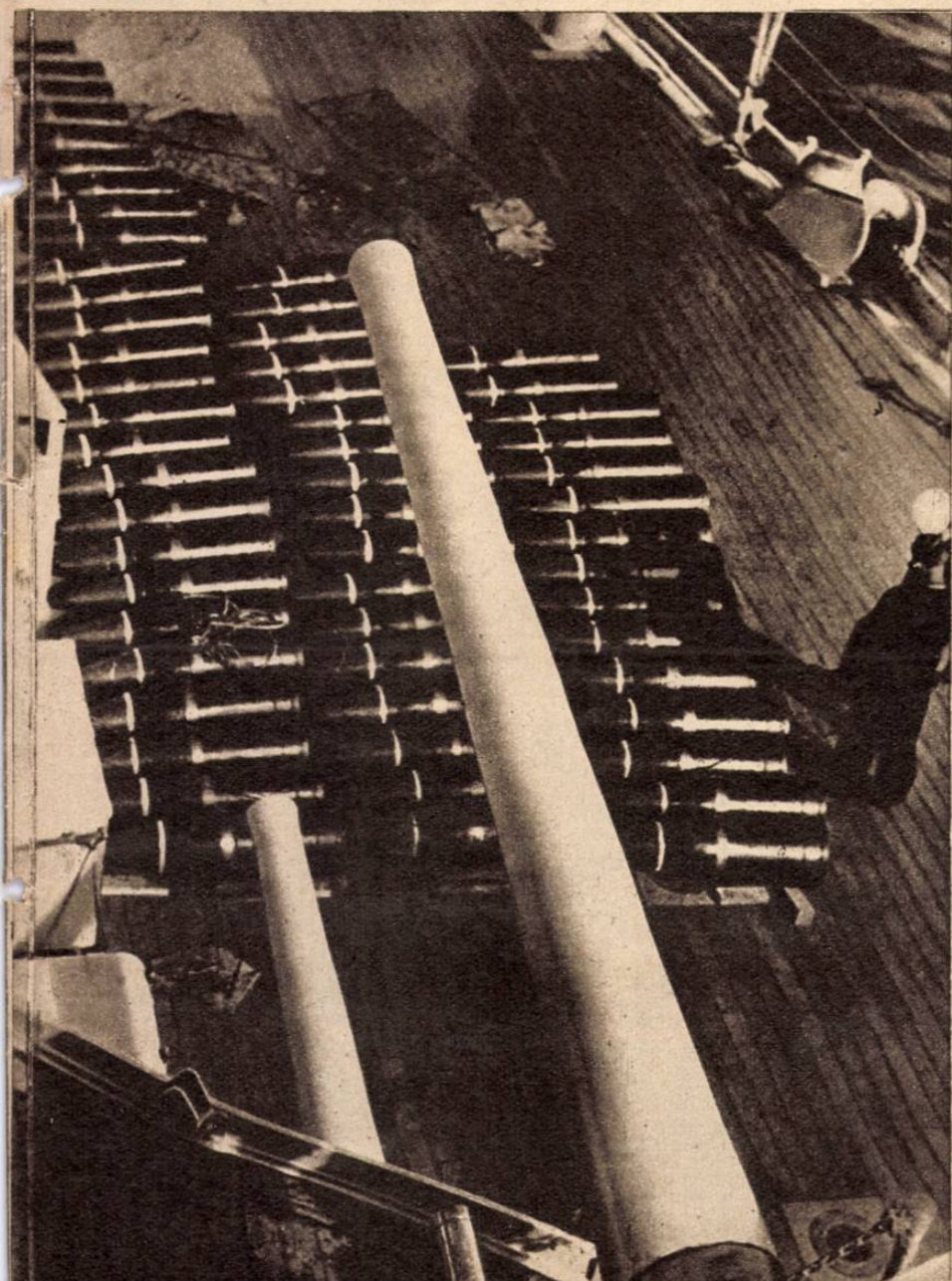
până la sfârșitul acestui an, mii de avioane de bombardament.

Franța a înțeles și ea în sfârșit, în trei ani, când în Europa și în terile hotărâte să facă jertfe toată meticulozitatea lor în avariția lor binecunoscută, Franței Camerei, nu de mult, proiect — spre uimirea tuturor — a mări, de aproape nouăzeci de miliarde cheltuite până la tificații subterane de beton, la și în afară de miliardele pe luptă, cu personal permanent. Și la toate aceste cifre astrofrele „marelui” război devin adăogăm miliardele viitoare, țarea și perfecționarea unui a Miliarde spulberate!.. Imense metale prețioase, aruncate în Cum e cu puțință ca după e boiului dintre popoare de ac întoarcem de unde am plecat lui vicios, de unde începe i până unde se va rostogoli ac rind în goana ei cea mai ma și minților noastre, ca într'un

Greșala s'a făcut în 1918, la încheierea păcii — acolo se găsește sâmburele otrăvit, care a dus la pestilențiala atmosferă de azi. Din nefericire pacea atunci n'a fost încheiată de oamenii păcii, de bărbați politici neutri, ci de luptători, cari cu ochii îngroziți încă de infernul din care, ca prin minune, scăpaseră, au pus temelia unei politici de egoistă izolare, mai mult sau mai puțin mascată. Și nici n'au fost destul de sinceri între ei, destul de îngăduitori unii, cu be-

Manevre americane în Pacific. Câteva vase mari de războiu, în linie. „Dreadnaught”-urile, deși gigantice, se mișcă cu mare ușureală.

neficiile celorlalți, căci deși au întemeiat o Ligă a Națiunilor, i-au dat legi și săli de conferințe, dar nicio escadrilă de atac, nici măcar un batalion de vânătoare, pentru asigurarea principiului ei fundamental. Cu toată existența ei costisitoare, Liga Națiunilor n'a împiedicat nicio națiune să facă război vecinilor ei, atunci când a dorit — și nu poate împiedica nici azi.

Căci oameni politici cu structura sufletească a unui Clemenceau și Lloyd George, cari n'au crezut niciodată în pace, ar fi putut ei crea altceva decât o victorie?... Pacea viitoare îi interesa mai puțin, ba o priviau cu neplăcere, deoarece până la ei istoria s'a ținut numai din războaie și cuceriri. Un singur om politic adusese la Conferința Păcii, în 1918, o nouă moralitate politică, o nouă viziune a istoriei: Wilson, președintele Statelor-Unite ale Americii de Nord, cel care a susținut principiul naționalităților, ca mijloc de pacificare a lumii și ideea creștină — era fiu de preot și fusese profesor de sociologie și etică la un institut de fete — ca mijloc de înnobilare a bestiei umane. Aceste două principii, sub care Germanii înfrânți crezuseră că se vor putea ocroti, s'au dovedit strict personale. Germanii au suferit rigorile înfrângerii, e drept într-o măsură mult mai mică, infinit mai mică, decât dacă ar fi fost ei învingători, asupra Englezilor, Francezilor și Americanilor. Naivul, idealistul Wilson s'a înapoiat la Washington desamăgit, abătut. rănit în punctul cel mai delicat al conștiinței lui. Incredințat că fusese înșelat.

Tancuri la manevrele engleze, în timpul repausului de amiază.

(Citiți continuarea în pag. 16)

de războiu „Pennsylvania”-manevrelor.

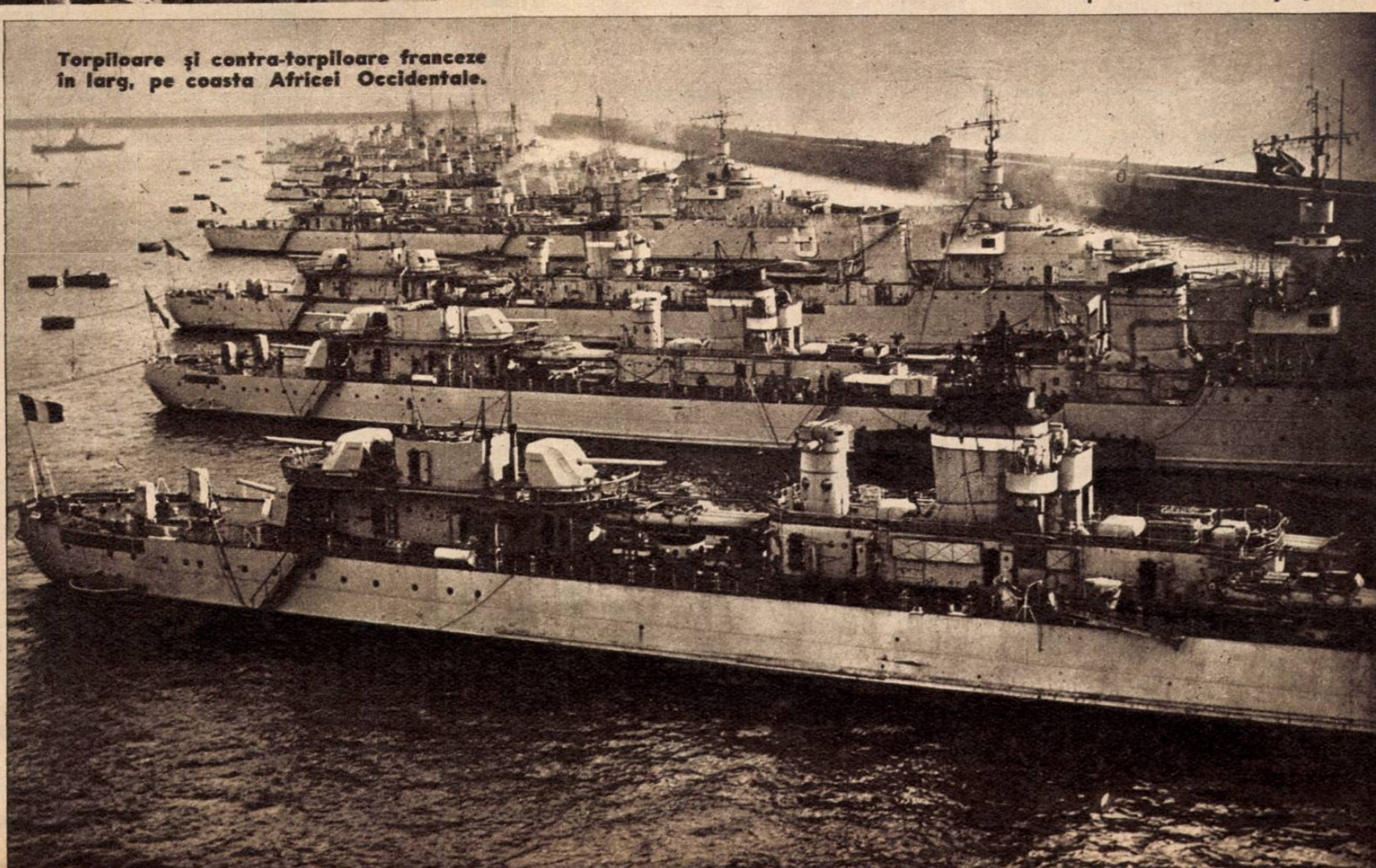
rețelele mișcătoare a zece amament și vânătoare, azi în con-

it lecția istorică a ultimilor în Africa au lucrat numai pu- sângelui și a aurului. Cu facerile bănești, cu toată a- ncezii au aruncat, pe biroul ul devenit lege și realitate unui împrumut pentru înar- de miliarde lei (în afară acum, pentru fantasticele for- frontiera de Răsărit, la Rin ntru tancuri și avioanele de

nomice — față de care ci- simple glume — trebuie să pentru întreținerea, comple- emenea armament. energii umane, munți de vânt l...

xperiența și rezultatele răz- im douăzeci de ani, să ne în același punct al cercu- politica de asasinare? Și eastă avalanșă de fier, tă- re parte din munca brațelor vis de represalii?

Torpiloare și contra-torpiloare franceze în larg, pe coasta Africii Occidentale.

IN SATUL ROMÂNESC...

Domnul

M'a orbit strălucirea, ca am făcut cruce și-am zis: Doamne, ajută-mi, Doamne! Când am privit iară spre cer, vedenia pierise!... Spune părintele că e bine, că sunt bun la Dumnezeu!". Și omul își face din nou cruce!

MAGLAVIT

Preotul din satul dunărean, unde mă aflu, s'a întors aseară, cu pâlcul de credincioși, care și-au oferit luxul unui pelerinaj la Maglavit, unde Petrance Lupu a văzut pe Dumnezeu.

PENTRU capitolul acesta, trebuie să adun la un loc, mai multe icoane! Într'atât s'arată de felurit chipul în care Dumnezeu se resfrânge în sufletele oamenilor dela țară.

OMUL CARE A VĂZUT CERUL DESCHIZÂNDU-SE

Bărbatul care-mi istorisește „minunea” e bine împlinit la trup; doar fața pare a fi prins ceva din galbenul cerei, din care s'au făcut făcliile aprinse, la icoana Preacuratei. Ochii-i sunt mari, negri, larg deschiși și par a urmări vedenii, prin văzduh. Vorbește încet, ca'n vis:

— „Stam, ia, colea, pe prispă și mă gândiam la tătuca, Dumnezeu să-l ierte, că nu-l pot uita. Tare voiam să-l știu în pacea și bucuria raiului, că era om bun și iubitor de cele sfinte!

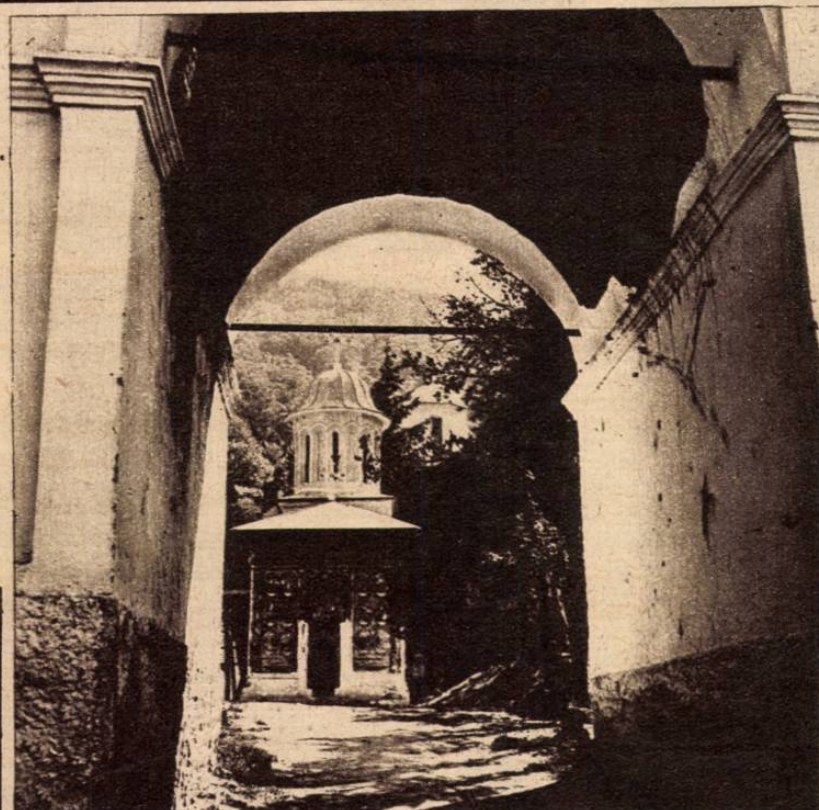
Fără de veste a căzut o stea! Am pierdut-o repede din ochi, dar când mi-am ridicat privirile în înalt, colo de-asupra casei vecinului, se făcuse numai lumină, de parcă ar fi fost mii de făclioare! Și'n lumina ceea, care mi-a luat ochii, am deslușit, pe 'nctul, pe Domnul, stând în jilt. Ca 'n icoană, domnișorul! În față, sta Isus Domnul și de-a dreapta, Maica lui Iisus, rugând pe Dumnezeu pentru izbăvirea și iertarea noastră

Crucea la întretăiere de drum.

„Iartă-i Doamne!...”
Petrance Lupu vorbește la Maglavit.

Hram la mănăstirea Moldovița. Cei ce n'au putut intra în biserică, așteaptă afară.

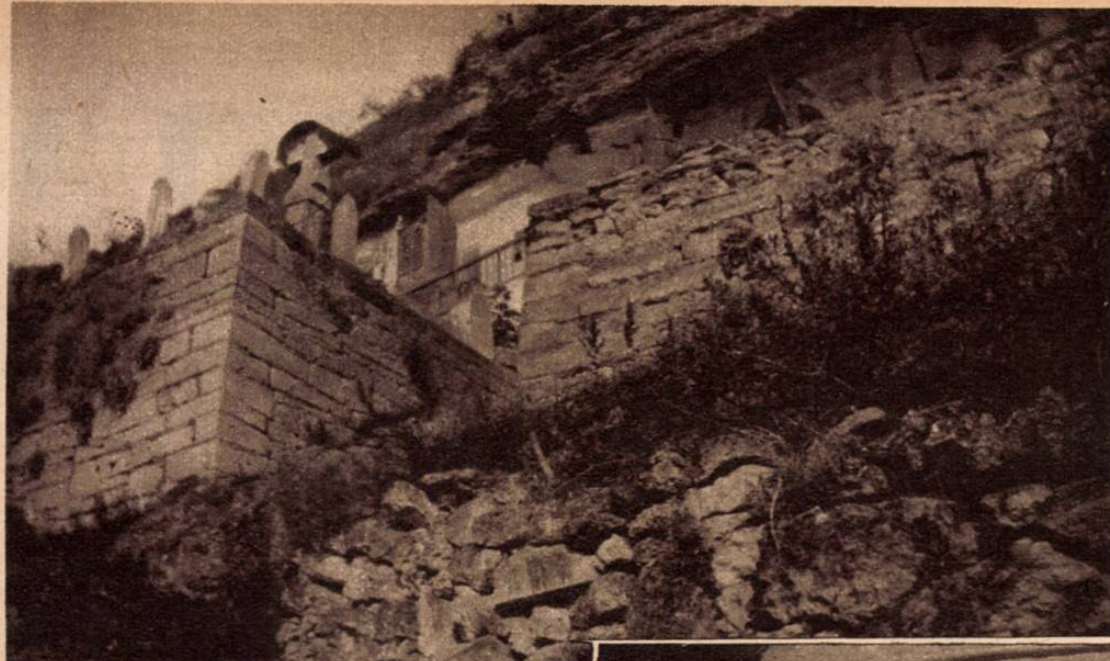
Țărani și copii ieșind dela slujbă, în curtea Mănăstirii Putna.

Minunile, împrejurările, în afară din cale de ciudate, sunt istorisite, comentate... Cei care au fost spun ce-au auzit, ce-au văzut! Unii au adus și chipul păstorului, care-a văzut pe Dumnezeu!

A doua zi, Duminică, bisericuța satului e prea mică, cu totul neîncăpătoare. Părintele are să vorbească despre minunea de prin părțile Olteniei, despre sufletul curat și apropiat de Cel de Sus — al ciobanului Petrance Lupu. A adus cu sine cuvânt, aghiasmă și mlădiță, din locurile unde duhul Domnului, ca o boare de smirnă sau tămâie, s'a întruchipat într'o vedenie de lumină.

Cuvântul părintelui Nicolae e ascultat cu luare aminte, e

„Mănăstirea în stâncă”, zidită chiar în malul Nistrului de către Ștefan cel Mare, în județul Orhei.

Mănăstirea din Turnu. Intrarea în curte.

sorbit; ca o apă — de însetați. Și grăește nespuse de curat și frumos, azi, părintele Nicolae! E pătruns de duhul sfânt! Altfel, arată lumea, în zilele următoare! E lumea mai așezată, mai liniștită! Grecul nu face de ver prea mult, în cărciuma lui. Simte fiecare că trebuie să se poarte altfel! Cărturile și judecățile se vor irosi, așa nădăjduesc toți, o doresc...

La școală, din difuzorul aparatului de radio, cuvântul, tras pe discuri, al lui Petru Lupu, a înfiorat pe ascultători: „Pocățiți-vă, fraților! Pocățiți-vă!”.

ANTICRIST

Sat basarabean, lângă Ialpuș. Sat de pescari și plugari. Viață domoală, cu evenimente puține. Așezare omenească uitată de Dumnezeu. S'ar spune că oamenii de-acolo duc o viață ca din cărțile sfinte.

Străinul care n'are o după amiază de vară, în toiu muncilor de treier, s'a oprit lângă aria lui Vasile Pescaru, nu știe nimeni de unde a venit! A cerut de mâncare. A căpătat pâine, brânză și ceapă. După ce a băut și apă din botă, s'a ridicat, înalt cum era, cu barba stufoasă în vânt, cu mâna întinsă și-a tunat din glasul lui puternic:

— „Fraților! Amin, vă zic, Anticrist e aproape! Zilele Apocalipsului s'apropie!”

A vorbit, a amenințat zările, s'a sbătut... Oamenii s'au strâns, au ascultat prinși de sămânța vorbeii — care încolția repede; de pe alte arii, au alergat femei, copii, bărbați...

În înserare, omul a pornit cu alai spre sat... În bătaura lui Vasile, s'a aprins un foc și până în noapte, târziu, omul a vestit cu vorbe înflăcărâte, vremile lui Anticrist, ce se apropie, a citat din „Apocalipsă”. Nu mai era loc în uliță, în ogradă, în vecini: tot satul asculta. Omul acesta, care părea că aduce cu un apostol din icoane, a vorbit de o religie nouă, de curățirea sufletului. Zile întregi a propovăduit, a dictat practici a prezis nenorociri...

A cerut o fecioară frumoasă. Ea avea să cunoască tainele iubirii celei nouă. A despuat-o și-a avut-o între făclieri, în casa lui Vasile Pescaru, mâna lui dreaptă... A doua seară, ritualul a fost reluat. Frenetia erotică a cuprins întreg satul atras de noua credință.

Prin istovirea trupului, la curățirea sufletului! Cât mai repede, cât mai repede! Anticrist e aproape! Arhanghelul va veni și va vârsa potirul în mare și marea se va face cum e sângele! Văzduhul va fi de foc și va ploua cu scântei și stele!

La sfârșitul săptămânii, omul care aducea la chip cu un apostol din icoane, a pierit așa cum venise: în zări.

OMUL CARE ZUGRĂVEȘTE ICOANE PE GLAJĂ

Mitru al Floarei a deprins meșteșugul lui neobișnuit în lumea în care viețuiește, încercând să imite icoanele din târg și cele din bisericuța schitului, din munți.

N'a voit să facă ceva mai bun. Gândul ăsta poate că-i era în minte, ascuns și nevăzut: îndemn. Fărăma de condei pe care o mai avea, din vremea școlii, s'a isprăvit repede. A descoperit cărbunele de brad și blana geluită cu custura. Când a fost să gătească Precista, de-abia schițată, cu tot soiul de culori, cum era în model, s'a aflat iar în incurcătură. Mintea a lucrat îndelung și după o chimie rudimentară, a aflat verdele,

roșul, albastrul, galbenul! Amestecurile au venit din întâmplare, ca pentru a-și întinde gama de nuanțe.

Pe-o bucată bună de geam, dintr-o fereastră văduvită de-un ochiu, Mitru a închipuit o Precistă, zugrăvită parcă pe-o fărâma de cer. Toate visurile lui, cu sfinți și Preacurate, le-a prins pe petice transparente de glajă, Mitru al Floarei...

Iconar de vitrouri mărunte, băețul rămâne în satul lui din coama munților, acolo unde limpezimile cerurilor deschid căile văzului spre Domnul!

HRAM LA MĂNĂSTIRE

Hram la Mănăstirea Cilicului, lângă Niculițel! Jumătate de Dobroge s'a strâns azi aci și bătaura, înconjurată de chiliile maicilor, până n'are deal, unde se înalță, falnică, biserica cea nouă, geme de orășeni și săteni... Soare de început de toamnă. Voioșia belșugului din livezi, de pe ogoare, din vii, pe toate chipurile.

Cele douăsprezece clopote, trase numai de-o singură maică, meșteră mare, închipuesc o muzică fermecătoare. Cântă văzduhurile... Sătenii nu pot uita că n'are vara trecută, ploaia a căzut pe aci, după rugăciuni și scoaterea moaștelor... Datorează danie bogată mănunchiului de închinătoare lui Cristos, din mănăstirea Cilicului!

COLIND

La casa părintelui, flăcăii au prins a cânta, pe glasuri potrivite cu vers dulce, colindul Domnului nostru Iisus Cristos:

Ler oi ler,
D'astă seară-i seara mare,
hai, ler oi d'eller oi Doamne,
seara mare-a lui Ajun;
măine-i ziua lui Crăciun,
când s'a născut Domnul bun,
mîtitel,
înfășețel,
fășețel în foi de măr.

De când Domnul s'a născut,
văi adânci au izvorît,
crâng uscat — frunză i-a dat,
câmp pârilit a înverzît.

— Ia, ia-ți maică, fiu n'are
și mergi, maică, mai nainte,
că știi, maică, au nu știi,

că-s trei râuri
trei pârâuri
un' de vin,
altul de mir,
ș'altul de-apă limpejoară?

'N cel de apă l-om scălda,
'n cel de vin l-om boteza,
cu mirul l-om mirui,
cu vestmânt l-om primeni;
sus, mai sus, l-om ridica,
sus, mai sus, la reghioană,
la dalba, sfântă icoană...
„Doamne” numele i-om pune,
dătător de fapte bune;
fie stăpân cerului
și Domn al pământului;
sus, cerul să stăpânească,
jos, norod să n'țeleptească!

SECRET

Icoana aceasta închipue norod mult, adunat în jurul preotului, în câmpul prăpădit de arșiță, sub cerul incendiat de lumină. Prapure, icoane sunt strânse împrejurul mesei. Bărganul nesfârșit, din zare în zare, adastă picurii grei de ploae, care întârzie de zile întregi...

Domnul de Sus a adunat, iară, satele înrăite, sub bolta lui. Mințile învrăbite de ură s'au limpezit. Ploaia nu vine!

E singurul gând! Are să lipsească pâinea, mămăliga, lemnele, sămânța...

Doamne, asvârle ploaia binefăcătoare!

Ploaia a căzut, în amurgul învălurat. În câmp, nu rămăsese decât un copilaș, cu buzele arse de sete. Se ruga, nemișcat, încât părea de piatră. Ploaia își prelungea picurii grei pe creștetul lui blond, ca o binecuvântare... Nu puteai să știi: era ploaie în ochii micuțului, sau lacrimi!

A plouat mult, zile întregi, că oamenii n'au putut răzbi afară din casă. Cine să întrebe de Iliuță, orfanul aciuat pe lângă gospodăria părintelui Ghiță? Nici chiar părintele n'a luat aminte!

Pe Iliuță l-au aflat oamenii porniți pe ogoare, ghemuit în țărână, făcut scrum negru, de văpaia trănietului!

Voia Domnului! Amin!

N. PAPATANASIU

S'A PUS ÎN VÂNZARE

OȚETUL DIN VIN PURIFICAT

pentru masă și conservare, produs în cea mai mare fabrică de oțet din vin, din Europa:

„MARGINA-REȘIȚA”

Societate Anonimă Română

Accest oțet din vin este fabricat în conformitate cu dispozițiunile Legii și Regulamentului pentru apărarea Viticulturii, purificat după metode științifice proprii, și **APROBAT**

cu ordinul On. Ministerul Cooperăției No. 33795/937, în baza Buletinului de Analiză No. 99/1937 al Stațiunii Chimico-Oenologice și No. 704/937 al Laboratorului Central de Chimie al Onor. Ministerului Sănătății Publice și Ocrotirilor Sociale.

OȚETUL DIN VIN „MARGINA-REȘIȚA” PURIFICAT este deci un produs perfecționat și absolut igienic, care nu se alterează și are o putere de conservare excelentă.

Cereți numai **OȚET DIN VIN „MARGINA-REȘIȚA”**

ÎN STICLE ORIGINALE

REPREZENTANȚII GENERALI:

ADLER & WEISSMANN LAZAR I. SANFT & Co. Str. Lucaș 2. tel. 315.94 BUCUREȘTI Str. Banului 2, tel. 336.24

MILIARDE SPULBERATE

(Urmarea din pag. 13)

că forța Statelor-Unite slujise o cauză dreaptă spre a fi trădată în ultimul moment, n'a voit să mai ia parte la alcătuirea Ligii Națiunilor, s'a retras în viața particulară și a murit într-o schimnicie, care avea ceva din blajina nebunie a poezilor și vizionarilor.

Că naivul Wilson avusese dreptate, că omul „tras pe sfoară” câștigase de fapt partida, vedem azi, când Statele-Unite spre a împiedica politica de cuceriri a Japoniei, Anglia spre a pune capăt politicii de cotropire a Italiei în Mediterana, Franța, spre a face front bastioanelor mișcătoare ale d-lui Hitler, sunt silite să arunce, în uzinele de armament și în șantiere, tot aurul lor, pe care va trebui să-l plătească munca istovitoare a popoarelor, o jumătate de veac de-acum înainte. Dar poate că sutele de miliarde cheltuite cu armamentul — miliarde cu care s'ar fi putut construi șosele, locuințe igienice, școli, spitale, băi populare, teatre, arene de sport, automobile, pentru toată populația nevoiașă și s'ar fi putut cumpăra încălțăminte pentru toți copiii desculți, văluri de mireasă pentru toate fetele nemăritate, unelte noi, sculitoare, pentru toți, finerii meseriași, pluguri și prășitoare automate, pentru micii agricultori — miile de miliarde care se vor mai cheltui, nu vor fi poate în zadar: Ele vor pune odată și odată stăvilul spiritului războinic, credinței că oamenii fără scrupule și oameni brutali vor mai putea stăpâni pământul.

Și atunci se va zămisi o nouă mentalitate, o nouă religie, va începe cu adevărat o nouă istorie — a unei omeniri care se va strădui să-și înobileze și să-și subțieze mâna vulgarizată și mânjită în asasinat, să-și desăvârșască delicatețea sufletească și frumusețea, fără teamă de jaguarii și hipopotamii în două picioare.

F. ADERCA

**FACETI ATRĂGĂTORI
DINȚII INGĂLBENIȚI**

Kolynos acționează asupra dinților decolorați după cum acționează asupra argintăriei mată polisorul bijuteriului. Mai mult încă, durează de două ori atâta timp cât dentifricele ordinare, deoarece nu puneți asupra periei decât jumătate din cantitatea obișnuită. Incercați Kolynos.

Economisiți-cumpărând tubul mare

**KOLYNOS
DENTAL CREAM**

Se întâmplă destul de rar ca cel puțin unul din membrii unei familii să nu se plângă din când în când de dureri de stomac. Astăzi este Domnul căruia nu i-a priit un fel de mâncare, mâine va fi și rândul Doamnei. Adeseori copiii prea lacomi cari, abuzând de bunătați, au stomacul deranjat. Iată pentru ce fiecare mamă de familie trebuie să aibă la îndemână, pentru o întrebuintare imediată un flacon de Magnesia Bisurata. Cea mai mare parte din indispozițiile de stomac sunt datorite sau sunt însoțite de un

exces de aciditate care se manifestă prin dilatare, arsuri, acreli, apăsări și indigestii. Magnesia Bisurata neutralizează foarte repede aciditatea, apără pereții delicai ai stomacului și îndepărtează durerea dela cea dintâi doză. Magnesia Bisurata care ușurează buna funcționare a aparatului digestiv, vă permite de a mânca ceea ce vă place, fără frica de dureri digestive. Este adevăratul tratament alcalin pentru combaterea efectelor unui exces de aciditate.

**MAGNESIA
BISURATA**

se găsește la toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de lei 75.— flaconul mic, sau format mare economic lei 110.—

PĂLĂRII

**PENTRU TOATE GENURILE
PENTRU TOATE GUSTURILE**

Acest cloșuleț are o mișcare foarte interesantă, atât în față cât și în spate, iar calota ce se înalță în partea dindărăt este foarte avantajoasă pentru persoanele mai scunde.

Mic turban conic din paiu lucios având drept unică garnitură o panglică de gros grain.

inaltă

Sombrero de panama roșie, de o formă alertă, ce nu s'ar potrivi decât la o siluetă foarte sveltă.

joasă

Canotier de feutru cu calotă foarte scundă având o panglică-baretă e de un efect delicios la taileururile bărbătești.

Tocă de mătase în fronseuri cu un nod mare în spate.

O altă tocă din faile negru având drept garnitură o torsadă în patru culori.

tiară

Această tinerească formă este confecționată din bengalină și garnisită cu șnur alb de mătase, foarte gros.

O profuziune de flori ca toca-paneraș să câștige mult în înălțime.

Această pălărie de feutru are ceva din avântarea și temeritățile adolescenței...

Beret în formă de diademă, dintr'un paiu foarte fin.

Clubul sportiv de wolley-ball „Puiul P. P.” din comuna Poiana-Mare, jud. Dolj.

PORTRETUL REGELUI CAROL II, IN MĂRIMEA UNUI BOB DE CAFEA

Regele României proprietarul celei mai mici cărți din lume.
Darurile-curiozități ale unui artist-pictor român.

NU este o raritate ca stăpânitorii unei țări să primească daruri din partea supușilor lor. Dragostea față de stăpânitori se manifestă în diferite forme. Curțile regale de pe continent sunt obicnuite cu surprizele cele mai curioase.

Mareșalul Curții noastre regale a primit cel mai curios dar, dedicat M. S. Regelui Carol II: s'a predat aci un pachet mic, cu dedicația aducătorului. Pachetul conținea două curiozități cu totul neobicinuite.

Primul lucru, care a extaziat pe cei cari l-au văzut a fost un petic de hârtie învelit în celofan, pe care se poate distinge chipul Regelui Carol II, lucrat în culori naturale de aquarelă, tot portretul nefiind mai mare decât un bob de cafea. Darul al doilea: Constituția Română, într'un format

„Constituția” în miniatură. Ușor se poate observa proporțiile ei, comparând-o cu unghia lângă care este fotoarafiată.

M. Sa. REGELE CAROL II

Caricatura M. S. Regelui Carol II fotografiată alături de un bob de cafea.

mondial” al miniaturii. A trebuit să înfrunte mari dificultăți. Cea mai mică mișcare greșită ar fi desfigurat portretul, făcându-l să nu mai semene. A trebuit să-și concentreze toată atenția în execuție, căci minusculele proporții ale portretului, de exemplu: gura care nu este decât un punct, ar fi putut fi stricate prin cea mai infimă mișcare greșită. Cu toate aceste greutăți, a reușit să deseneze portretul Regelui nostru, care poate fi văzut foarte bine și cu ochiul liber. Cu lupa se pot distinge perfect chiar și amănuntele decorațiilor de pe piept. Este aproape de necrezut, că se poate atinge o asemenea perfecțiune, la dimensiunea unui bob de cafea.

Mai mari greutăți de întâmpinat a avut domnul Dure, la executarea constituției noastre, în mărime de 14 mm. pătrați. În primul rând a fost nevoit să-și prepare o hârtie specială, care să nu absoarbă cerneala. După vreo câteva experiențe a reușit. Cu această ocazie a făcut o descoperire, care — crede d-sa — va putea servi cu succes la executarea documentelor secrete. Cartea e scrisă pe un soi special de hârtie subțire.

Apoi a trebuit să găsească tușul indicat, potrivit pentru aceste litere minuscule, și care să nu se întindă. A încercat cu diferite tușuri, cu cele mai scumpe cerneluri chinezești, până în cele din urmă a găsit amestecul ideal. Literele sunt scrise cu un instrument de oțel, în formă de ac. În 3 luni, timpul cât a durat executarea cărții, a schimbat 300 de asemenea ace de oțel. Pentru cele 124 de pagini a întrebuințat 12 coale de hârtie. Literele cele mai grele de executat au fost „O”-urile și „E”-urile, ținând seama că toată litera nu trebuia să fie mai mare de 1/3 mm.

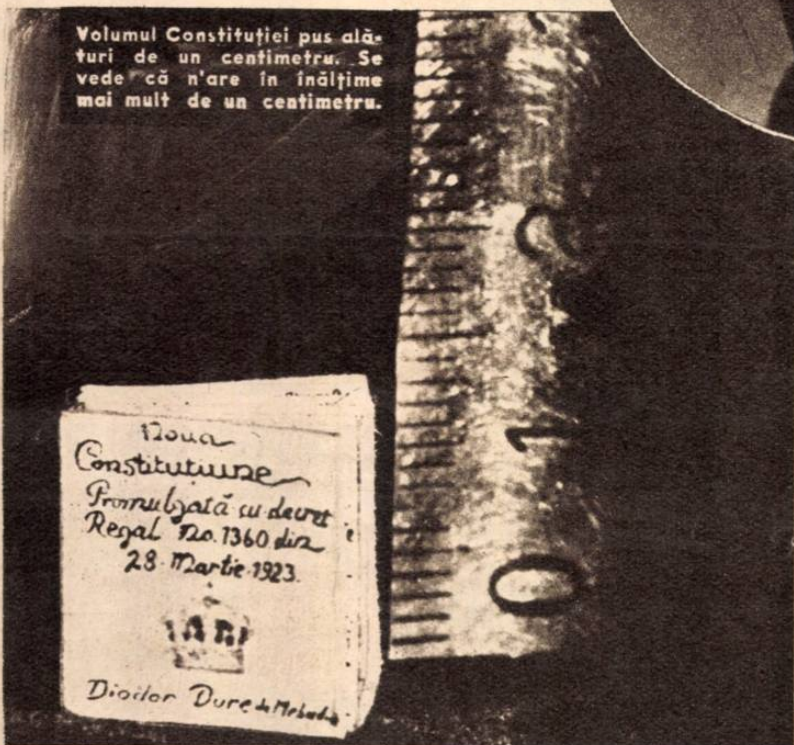
Ediția originală a Constituției noastre are 61 de pagini, astfel că miniatura de 14 mm. pătrați, comparată cu ediția originală de 234 cm pătrați sau 23.400 mm pătrați nu conține decât un număr dublu de pagini. Aceasta înseamnă că literele sunt fiecare de 800 ori mai mici. — Este un lucru care distruge nervii — ne-a spus domnul Dure — în viața mea nu mă voi mai apuca de o asemenea lucrare. După terminare ei, două săptămâni n'am mai putut lucra absolut nimic.

Literele acestei cărți — cea mai mică din lume — (imediat după asta urmează Constituția polonă, în ediție miniatură, care măsoară 20 mm. pătrați și are numai 120 litere pe pagină) sunt atât de clare, încât pot fi citite și fără lupă.

Domnul Vaida Voevod, de exemplu, căruia i-a fost prezentată această carte, a putut s'o citească mai bine fără ochelari și spuse zâmbind, adresându-se d-lui Dure:

— Cartea d-tale nici nu este chiar atât de mică, disting perfect literele și fără ochelari. Domnul Dure ne-a spus că numai pentru a-și manifesta dragostea și recunoștința față de Suveranul nostru, a lucrat aceste două daruri.

Majestatea Sa a fost foarte mișcat de dragostea acestui supus al Său și conștient de valoarea artistică a acestor două daruri, a decis să expună lucrările domnului Dure la expoziția internațională, care se va deschide la Paris, la începutul lunii Mai. Astfel, aceste două curiozități vor constitui una din multiplele atracțiuni ale expoziției din vara care se apropie. g. m.

Volumul Constituției pus alături de un centimetru. Se vede că n'are în înălțime mai mult de un centimetru.

Noua
Constituție
Proclamată cu decret
Regal No. 1360 din
28 Martie 1923.
Diodor Dure și Melada

Domnul Diodor Dure cu una din operele sale. „Constituția” este pusă într'o cutie special făcută pentru ea, tapisată cu catifea albastră, în care a fost oferită Majestății Sale.

de 14 mm. pătrați. Ea conține 124 de pagini, pe fiecare fiind scrise câte 415 litere.

Am avut prilejul să stăm de vorbă cu autorul acestor două curiozități și să ne informăm de felul cum a lucrat aceste daruri, în miniatură, atât de minuoș executate.

Artistul pictor Diodor Dure, a fost inspirat, pentru aceste două daruri de British Museum din Londra, unde ocupa funcția de desenator etnograf. Aci a văzut diferite miniaturi, care i-au trezit ambiția să le întrecă pe acestea, ba să bată chiar recordul, în arta miniaturilor.

Cu executarea portretului miniatură al Regelui Carol II, care nu l-a răpit decât două zile, a bătut, cu adevărat cuvânt, „recordul

Ciorapul întins accentuează frumusețea liniei

Femeea elegantă caută ca ciorapul ei să n'aibe nici o cută, ca mătasea să-și păstreze elasticitatea, spălându-și ciorapii exclusiv cu

LUX

LUX

se dizolvă și în apă rece

LA Sanatoriul Olkowski, de pe Calea Călărașilor, a murit acum 25 de ani — exact în ziua de 1 Aprilie 1912 — unul dintre cei mai mari actori români: Petre Liciu. O operație nereușită a pus capăt vieții — la vârsta de numai 41 de ani — actorului care ar fi putut să mai dea multe creații de seamă teatrului românesc.

Spre deosebire de atâția slujitori ai scenei noastre, înzestrați cu intuiție genială — ca Iancu Petrescu, de pildă, care fără să vie cu vreo concepție de interpretare, își spunea minunat rolul, Liciu, actor cerebral, a fost mai mult un talent făcut decât născut. Și a izbutit totuși să fie unul dintre cei mai remarcabili actori ai noștri, interpret al unor roluri diverse ca gen, reușind totuși să fie altul dela o piesă la alta. Iată o gamă de creații cari dovedesc acest lucru. Isidore Lechat din „Banii” de Mirbeau; Moise din „Lipitorile satelor” de Vasile Alecsandri; Tokeramo din „Taifun” a lui Lengyel; „Nepoftitul” din „Dansatorul necunoscut” a lui Tristan Bernard.

Actorul care a avut de luptat cu prejudecățile familiei și chiar cu ale profesorului său dela Conservator, Ștefan Vellescu, care avea obiceiul să nu aprecieze decât elevi... frumoși, — și Liciu, nu era înzestrat cu un fizic deosebit — a izbutit totuși ca la absolvirea conservatorului, talentul și inteligența biruind, să fie trimis să studieze în străinătate. La întoarcere a fost angajat la Teatrul Național, pe care omul care aprecia ce înseamnă solidaritatea de breaslă și camaraderia, l-a părăsit, atunci când unul din camarazi, Nottara, a fost jignit. Și tot spiritul de camaraderie, la care se adăuga mila pentru aproapele, l-au făcut, ca fără să țină seamă de nevoile lui, să împrumute, cu scadența la calendele grecești, tot ce avea el „întăritul”, în comparație cu sărăcia lucie a actorului din epoca de sacrificiu a teatrului românesc. Avea doar o meteahnă Liciu: să-și treacă debitorii într'un carnet.

Și-au rămas celebre aceste carnete care erau făcute ferfeniță, când Liciu, fire entuziastă, dar și extremistă, intra la „Gambrinus”, la Fialkowsky sau la „Vița de Bordeaux” și le asvârlea în aer: „Domnul a dat, Domnul a luat”.

Liciu a făcut și literatură, lăsând multe bucăți nelipsite de humor, precum și o interesantă și nepublicată încă „Istorie universală a teatrului”.

Prieten intim cu d-l Prof. N. Iorga, a făcut politică alături de d-sa, ajungând chiar vice președinte al Ligii Culturale.

Din nefericire, Liciu a fost victima a ceea ce se numește bovarism. Fără să fie vișios, s'a pus la întrecere cu niște băutori de mare calibru pentru a dovedi „că așa ceva poate și el”. Și-a distrus rinichii și de-acî i-a venit moartea.

DOUĂZECI ȘI CINCI DE ANI DELA MOARTEA UNUI MARE ACTOR: PETRE LICIU

Viața lui Liciu. Creațiile sale. Liciu-pompier.

1. Liciu în „Dansatorul necunoscut”.

2. În Ștefăniță din „Vișeu”.

3. Liciu în „Banii”.

cu un copil în brațe. Urale l-au întâmpinat. Mulți i-au sărutat mâinile.

— Lăsați oamenii, că n'am făcut cine știe ce ispravă! — spuse Liciu.

— Dar cum o să mă plătesc eu față de dumneavoastră! — îi spuse tatăl copilului Silberstein.

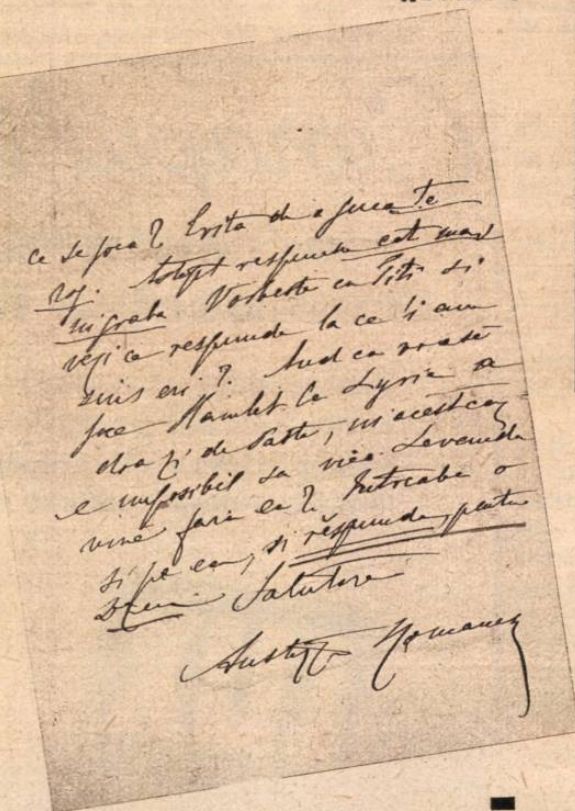
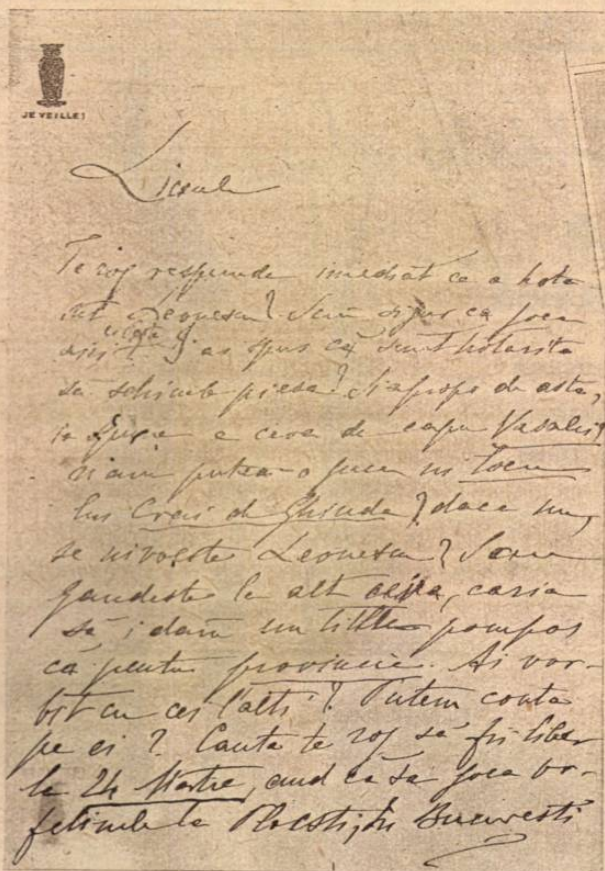
— Spunând cunoscuților că ți-a salvat copilul Petre Liciu. Liniștit, actorul-erou, reintră în restaurant și spuse chelnerului: „Fă-mi altă friptură, că asta s'a răcit.”

Colegilor, cari îl felicitau, Liciu le-a spus: „Mă fraților, s'o știți că niciodată, de când sunt actor, n'am fost aplaudat atât de sincer ca astă seară.”

Răspunsul lui Liciu către tatăl copilului pe care-l salvase, punându-și în pericol viața („spune cunoscuților că ți-a salvat copilul Petre Liciu”), are tâlcul lui: Liciu trecea drept antisemit.

După cum s'a văzut însă, părerile sale politice, nu excludeau omenia.

IOAN MASSOFF

Un document interesant. O scrisoare a Aristizzei Romanescu către Liciu.

Duminica trecută s'a desvilit la Craiova, statuia lui Eugeniu Carada. Fotografia noastră reprezintă un moment dela solemnitatea inaugurării.

Domnul Ionel Rusu, fotograf din Piatra Neamț, a avut originala idee, răbdarea și dibăcia să construiască, vreme de trei luni, în tot timpul său liber, două case în miniatură, făcute în întregime din bucățele de sticlă. Înfațișăm în fotografia noastră aceste două mici capo d'opere, ale căror dimensiuni sunt următoarele: lățimea 45 cm., lungime 70 cm., înălțime 48 respectiv 50 cm. Unele bucățele de sticlă sunt mate, altele sunt transparente, dupăcum se poate ușor observa.

...un surâs fermecător, surâsul femeii fericite, triumfătoare, sigură de sine! Gura sănătoasă, fragedă, parfumată — o gură îngrijită cu Chlorodont. O veti distinge dintr-o mie, fiindcă desvăluie un șir de perle minunate, strălucitoare...

Cât de fragilă însă este această po-doabă naturală, atât e de prețioasă și de câtă îngrijire are nevoie... Chlorodont, o pastă de dinți realizată pe cale științifică, întrunește toate însușirile necesare pentru îngrijirea rațională și igienică a gurii. Datorită compoziției sale extrem de

fină, pasta de dinți Chlorodont are proprietatea de a apăra smalțul atât de prețios al dinților. Ea îndepărtează repede și radical piatra care decolorează dinții dând acestora — uneori chiar după prima întrebuințare — o strălucire neîntrecută. Gustul ei plăcut și înviorător, însușirile ei desodorante, iată calitățile care o fac să fie pasta de dinți preferată de femei și bărbați.

Pentru tineri și bătrâni de 2 ori pe zi — dimineața și seara.

Pasta de dinți
Chlorodont

Cămăși
cele mai fine de zi și sport

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZAȘA 1 / STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 / STR. HALELOR 21

**Nu purtați ochelari
fără consultație MEDICALĂ**

Singura casă de specialitate, care pune la dispoziția clienților un serviciu gratuit de consultații medicale cu aparate din cele mai moderne.

ORELE DE CONSULTAȚIE
11.30—1
6.30—8

CONSULTAȚII
Medicale
GRATUITE

Depozit permanent al renumitelor mărci de ochelari și sticle Zeiss, Busch și Rodenstock.

FOTOPTIC

BULEVARDUL ELI ABETA 3. — TEL. 4.4292

REALITATEA SPORTIVĂ

Duminica surprizelor foot-ballistice. — Venus, Ripensia și Amefa au fost învinse

Cei care credeau că divizia națională va decurge pașnic până la sfârșit au avut o crudă deziluzie cu ziua de Duminică. Etapa aceasta a răsturnat toți favoriții și a creiat pentru „Venus” leaderul clasamentului noi motive de teamă. S’a întâmplat neprevăzutul și „Venus” — cu tot titlul de campion incontestabil al acestui turneu de primăvară — să fie învins la Cluj de „Universitatea” cu 2—1. S’a confirmat proverbul că buturuga mică răstoarnă carul mare și nu este exclus ca aventura dela Cluj să periclitizeze șansele acestei mari echipe bucureștene și implicit să-i mineze șansa de a juca în *Cupa Europei Centrale*, cinstite acordată celei mai bune echipe românești din acest campionat.

În ceea ce privește „Ripensia”, nu mai poate fi vorba de o redresare. Bietul club timișorean pentru care nu mai găsim cuvinte de încurajare s’a prăbușit definitiv și iremediabil pe locul

cinci al clasamentului. Aceasta în urma victoriei pe care oborenii dela „Unirea Tricolor” au recoltat-o în dauna profesionalilor cu 3—2. E mult prea tragică soarta acestei Ripensii ca să mai fie nevoi de îmbărbătări. A consumat și ultimele resurse ale unui balon cu oxigen și acum se îmbată cu speranța reîntinerii cadrelor. Cam târziu...

În seria surprizelor duminicale face parte și înfrângerea „A.M.E.F.-ei” la Timișoara unde a cedat „Chinezului” cu 3—0. Înfrângerea aceasta răpește în bună măsură șansele echipei arădene de a cuceri titlul la care râvnea.

Între timp se ridică însă „F. C. Rapid” care deși a afectat înfrângerea suferită din partea Venusului a învins pe „Gloria” în fief propriu cu 5—0. Rezultatul este laudabil mai ales că este obținut în bârlogul arădan

unde gloriștii sunt tari. Nu este lipsită de interes nici victoria minimă a „C. A. O.”-ului asupra concetățenei Crișana pe care a învins-o cu 1—0 și goalul victoriei a fost marcat în ultimele secunde ale jocului. Se încetănește astfel o zicală pentru foot-ball care ar putea suna cam astfel: ce aduc ultimele secunde, nu aduce un joc întreg...

În București, *Victoria* din Cluj a învins *Juventus* cu 2-3. Pentru cititorii „Realității”, care au urmărit cuvintele bune ce le-am avut pentru Juventus după victoria asupra Ripensiei, rezultatul de Duminică pare poate surprinzător. Pentru lumea foot-ballistică, tot ce face Juventus este perfect normal. Este echipa rezultatelor mari și deopotrivă a celor ridicole. De când a fost înființată și până astăzi, asociația Juventus a suferit de această meteahnă de care nu se poate

Un impresionant plonșon al excelentului portar juventist Endreffy, în cursul matchului Victoria-Juventus.

debarasa, indiferent de formația pe care o are. Este o caracteristică a acestui club să facă numai rezultate surprinzătoare și să rămână o echipă fără metodă dar capabilă de tot soiul

de lucruri. Dece n'am crede și în existența acestor curiozități foot-ballistice cum credem în curiozitățile patologice?

art. vg.

VERNISAJUL SALONULUI OFICIAL.

Săptămâna trecută s'a deschis Salonul Oficial de pictură și sculptură. Fotografia noastră înfățișează pe d. ministru Victor Iamandi în mijlocul expozanților.

ȘCOLARI FRANCEZI ÎN CAPITALĂ

Elevii colegiului francez „Montalambert” din Toulon, au sosit săptămâna trecută în Capitală. Fotografia noastră îi înfățișează pe elevi depunând o coroană pe Mormântul Eroului Necunoscut.

CONGRESIȘII NAȚIONAL-ȚĂRĂNIȘTI

Fotografia aceasta înfățișează pe delegații din toată țara la congresul național-țărănist de Duminică, ascultând discursurile fruntașilor.

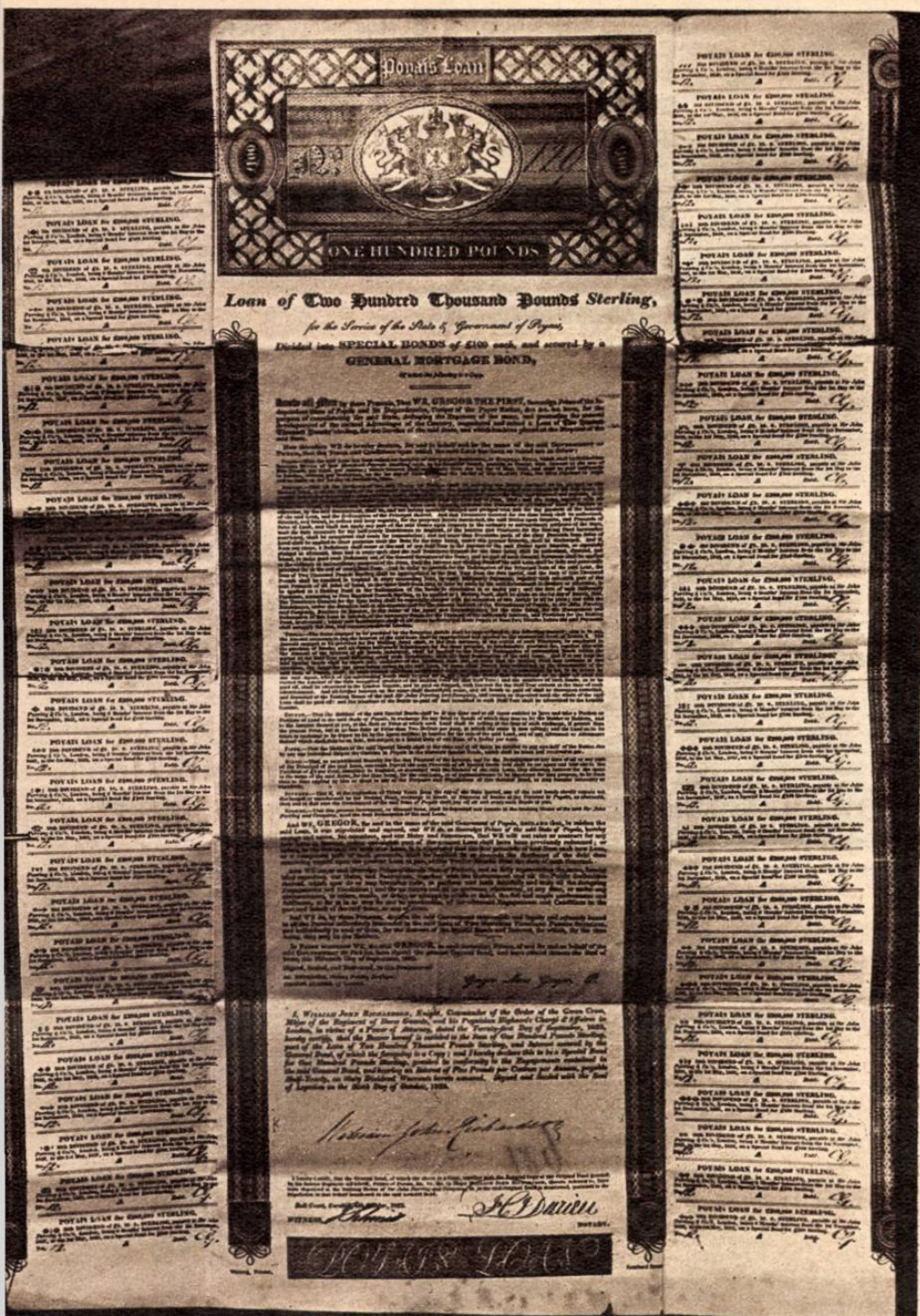

Duminică a avut loc în Capitală congresul partidului național-țărănesc. Fotografia noastră înfățișează pe domnul Ion Mihalache, rostindu-și discursul, după ce-a fost reales șef al partidului, pe o nouă perioadă de patru ani. În stânga domnului Mihalache, pe fotografie: d-nii Iuliu Maniu și dr. N. Lupu. În dreapta, d-nii Virgil Madgearu și Mihai Popovici.

Fotografii Berman

O MARE FARSĂ FINANCIARĂ

Titluri de rentă ale unui stat imaginar

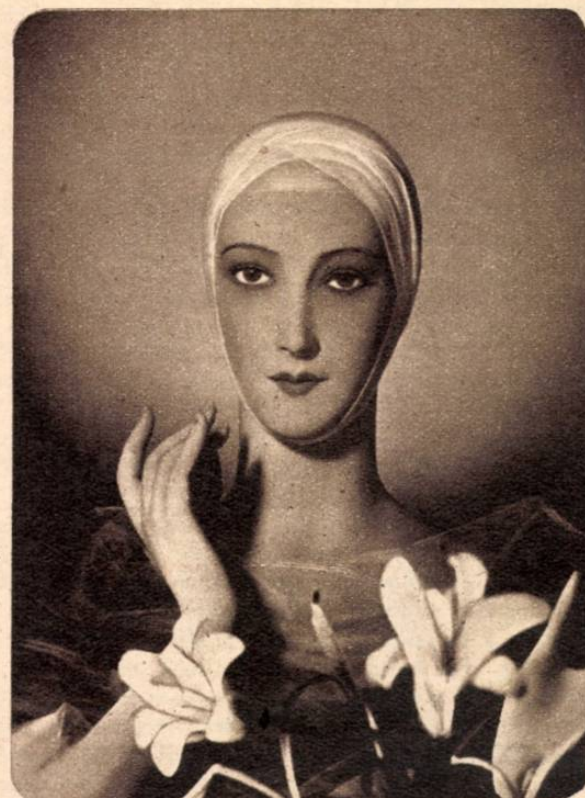
BURSA din Amsterdam a fost întotdeauna una dintre cele mai circumspecte instituții. Cinstiții săi membri, cari încheiau acolo tranzacțiunile financiare ale unei vaste părți din lume, examinau bine operațiunile și-și luau toate precauțiunile mai înainte de a-și investi guldenii. Și totuși s'a împlinit exact un secol de când, câțiva dintre cei mai mari și mai încercați financieri ai Olandei au fost determinați să participe la o uriașă farsă, care s'a înscris în istoria finanței sub titlul de "Imprumutul Poyais".

În primul pătrar al secolului al 19-lea, când coloniile spaniole din centrul și sudul Americii începuseră a se desprinde una câte una de țara mamă, constituindu-se în republici independente, toate aveau nevoie de bani, spre a putea subsista și cele mai multe dintre ele apelau la finanța engleză. Anglia avea nevoie de piețe pentru produsele industriei sale intensificate de introducerea mașinismului și noile republici erau gata să cumpere orice, numai să li se avanseze bani. Astfel, luată naștere „Imprumuturile străine”: titlurile de rentă ale unor state ca PERU, COLUMBIA, NICARAGUA, GUATEMALA, etc. începură a fi negociate la diverse burse continentale. Negustori retrași din afaceri, cari nu traversaseră Canalul în viața lor, își investeau pfunzii, șilingii și pencele strânse cu muncă și privațiuni, în niște foi de hârtie frumos tipărite, care promiteau sub garanția statului să le plătească, pentru capitalul lor, o anumită dobândă de două ori pe an. Investitorul european avea o idee vagă despre Ecuador și Chile, dar poseda în schimb ceva concret: coala de hârtie artistic tipărită, din care tăia câte un cupon, la fiecare șase luni și încasa cu el bani.

Nu e deci de mirare că agentul londonez care, în 1825, începu să plaseze pe piața Amsterdamului noi titluri de rentă, ale unui stat din America Centrală, până atunci necunoscut, acoperi în scurtă vreme „Imprumutul Poyais”. Efectele fuseseră emise de către un personaj misterios: GREGOR I, PRINȚUL DOMNITOR AL STATULUI INDEPENDENT POYAIS, care spunea că pentru consolidarea țării sale, făcuse un împrumut de două sute de mii lire sterline. Asupra acestui împrumut se emisera titluri de câte o sută de pfunzi. Fiecare efect în parte era semnat de către un personaj tot atât de misterios ca și primul, WILLIAM JOHN RICHARDSON, „CAVALER AL ORDINULUI CRUCII VERZI, GENERAL AL REGIMENTU-

Pori dilatați! Le puteți vindeca

Elizabeth Arden

ORI-CE cantitate de pudră ați întrebuințat, nu puteți acoperi porii dilatați sau ascunde aspectul neglijat și fanat al tenului. Desigur că doriți să remediați aceste neajunsuri, așa că începeți chiar de astăzi tratamentul eficient **ELIZABETH ARDEN.**

Porii îmbâcsiți au nevoie de-o curățire specială, pentru a fi eliberați de impurități ascunse. Întrebuințați **VENETIAN CLEANSING CREAM** (Crema Venețiană de Curățat). Aceasta se topește în pori și elimină toate impuritățile acumulate. Apoi întrebuințați **ARDENA SKIN TONIC** (Tonicul pentru piele Ardena). Aplicându-l, cu-o bucășică de vată umezită, redă finețea, stimulează și îmbogățește tenul. Faceți aceasta seara și dimineața, și ori de câte ori vă demachiați.

Înainte de culcare aplicați **PORE CREAM**, pe locurile unde porii sunt dilatați, și **VELVA CREAM** pe restul feței. Faceți aceasta cu regularitate și tenul Dv. va deveni mai neted și mai fin, decât ați fi putut spera vreodată. Ca bază pentru pudră, întrebuințați **LILLE LOTION**, în nuanțe cari se potrivesc tenului Dv. Acest preparat dă finețe și colorit pielei. Feriți-vă de pudre de calitate inferioară, cari astupă porii. Preferați *Pudra Ardena*, deoarece ea este superfină și se menține ore întregi.

Venetian Cleansing Cream	Lei 330.-
Ardena Skin Tonic	„ 350.-
Venetian Pore Cream	„ 330.-
Ardena Velva Cream	„ 330.-
Lille Lotion	„ 500.-
Pudra Ardena	„ 500.-

Elizabeth Arden
Elizabeth Arden Ltd.

LONDON 25 OLD BOND STREET W.1

LUI DE GUARZI CALĂRI ȘI AMBASADOR AL STATULUI POYAISIAN LA LONDRA". Semnătura sa și sigiliul legațiunii poyaisiene erau garantate de către un martor și un notar. Toată această afacere a „împrumutului Poyais” era foarte serioasă și merita toată încrederea — dar... atât numai că principatul POYAIS nu exista. Obligațiunile împrumutului Poyais fură plasate în marea majoritate la Amsterdam și se vede că promisiunea ambasadurului poyais de a plăti 5 la sută dobânzi anual, fu ținută câțva timp. Căci altfel, guvernul poyais n'ar mai fi putut ridica un al doilea împrumut, peste doi ani, în 1827. În acest răstimp, creditul statului poyais pare să se fi consolidat mult, căci în loc de 5% dobânzi asupra capitalului, nouile obligațiuni făgăduiau numai 3% și fuseseră emise până la concurența sumei de 800.000 lire sterline. Această sporire a creditului se datora unor schimbări politice survenite în legendarul stat, care, după cum reieșea din textul efectelor, fusese transformat în republică. Se părea că „NOI, GREGOR I,” reușise să potolească furtuna și semna în efectele celui de al doilea împrumut ca „GREGOR MAC GREGOR”, omițând de data aceasta ca un adevărat democrat acel „I”, după numele său. Obligațiunile purtau mențiunea ambasadei poyaisene, 23, Threadneedle Street, London și capitaliștii olandezi le primiră iarăși, fără nicio obiecție.

Ceeace deosebește farsa poyaisă de alte escrocherii financiare de această natură este faptul că a fost repetată de trei ori, succesiv, pe o aceeași piață. În 1834, neobositul și versatilul GREGOR MAC GREGOR își mută câmpul de activitate în Scoția. Stabilindu-se la Edinburgh, el emise „Concesiuni de teren” de câte o sută de pogoane, asupra Statului Poyais. Nouile efecte erau de data aceasta semnate de către „GENERALUL SIR GREGOR MAC GREGOR”, președinte al republicii Poyais, dar și reprezentant al lui „GEORGE FREDERICK II. DEO GRATIAS REGE AL ȚĂRII ȚÂNTĂRILOR”.

Dar capitaliștii deveniseră cu vremea mai circumspecți. Statele care lansau împrumuturi trebuiau să-și indice cu precizie situația și configurația geografică. SIR GREGOR MAC GREGOR dădu și el informații exacte asupra poziției geografice a Poyaisiei și aceasta fu sfârșitul escrocheriei. Deținătorii titlurilor de rentă se mulțumiseră să creadă că dacă nu puteau găsi pe hartă țara în care-și investiseră banii, aceasta se datora faptului că hărțile erau incomplete. Dar aceia cari-și investiră capitalurile în concesiuni de teren, avură ambiția să-și vadă proprietățile și să arate și prietenilor unde anume erau acestea situate. Și căutară deci gradele de longitudine și latitudine menționate în efectele excelenței sale Generalului GREGOR MAC GREGOR și găsiră Statul Poyais în largul Oceanului Pacific, la câteva mii de mile spre Vest de coasta Ecuadorului.

Acesta fu sfârșitul fetei poyaise. Agentul care negocia concesiunile de teren dispăru din Edinburgh, așa cum dispăruse și din Amsterdam cu câțiva ani înainte. Se pare că în primii câțiva ani cupoanele titlurilor de rentă poyaise au fost plătite cu regularitate și e foarte probabil că nouile emisiuni au servit acest scop iar când plățile au încetat, faptul n'a prea trezit bănueli, pentru că nici cele lalte republici existente din America Centrală nu erau tocmai solvabile, la vremea aceea. Oficiul poyais dispăru din Threadneedle Street, ca și WILAM JOHN RICHARDSON, însărcinatul afacerilor străine al Statului poyais, scufundat în Atlantic și din toată această afacere au mai rămas doar câteva titluri de rentă, care astăzi sunt atât de rare, încât au ajuns să aibă oarecare valoare, pentru colecționari, ca documente de credulitate omenească.

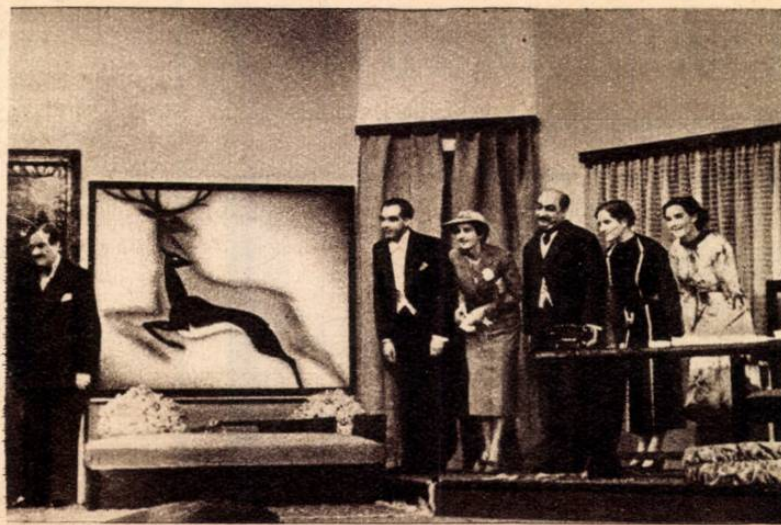
Creme cari înfrumusețează!

SCHERK

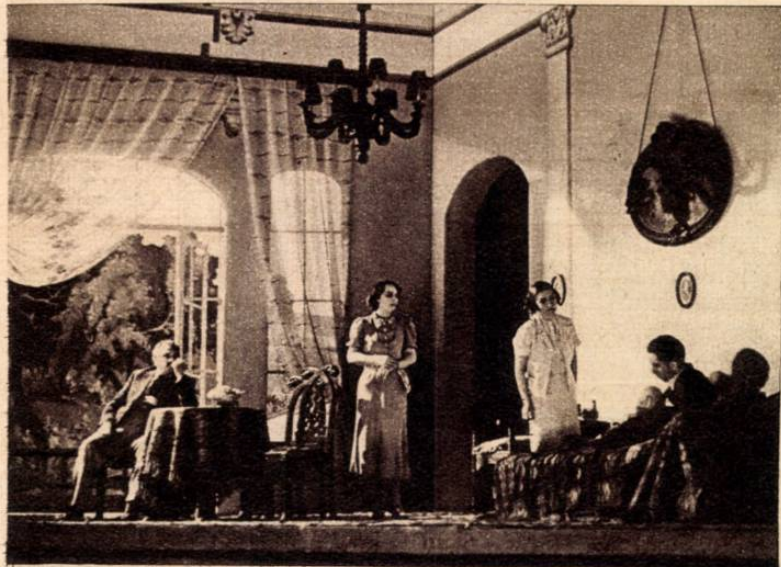
Creme cari nutresc epiderma, întăresc țesutul și dau tenului un aspect delicat și ceară fină și uleiuri alese, regenerează pielea, fortificând-o. • Crema Trisena, de zi, uscată, acționează în mod uniform făcând tenul mat. Este totodată și cea mai bună bază pentru pudră. • Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 93 și Lei 123 precum și în tuburi à Lei 47 și Lei 67.

Îngrijit, acestea sunt cremele Scherk. • Scherk Cold Cream pentru noapte, din

„LUPUL ȘI SANIA” LA TEATRUL REGINA MARIA

Teatrul „Regina Maria” a prezentat cu un mare succes comedia d-lui Mircea Ștefănescu: „Lupul și sania”. Spectacolul, extrem de amuzant dealungul celor trei acte, s'a bucurat de o interpretare strălucită, în frunte cu d-nii V. Maximilian, I. Talianu, Petru Nove și d-nele Margueritte Romaine, Tanți Cocea, etc. Fotografia noastră înfățișează pe autor în frac în mijlocul interpretelor, mulțumind aplauzelor publicului, în seara premierii.

„VREAU SĂ TRĂIESC” LA TEATRUL NAȚIONAL

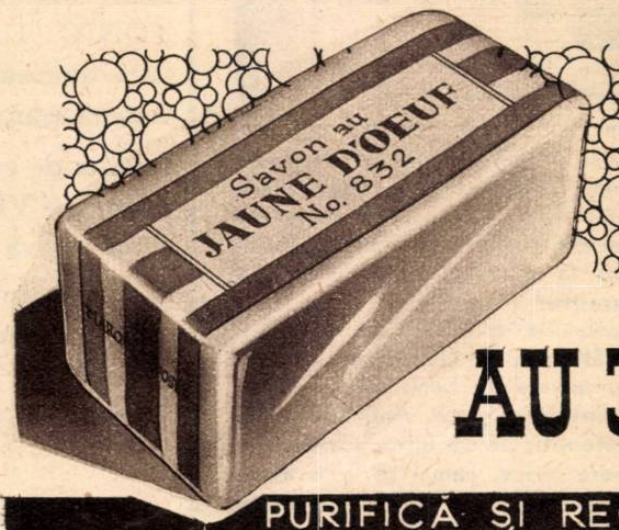
Interesanta piesă a doamnei Claudia Millian, „Vreau să trăiesc”, a obținut un frumos succes de public și presă, pe scena Teatrului Național. Fotografia noastră reprezintă a scenă din ultimul act. Dela stânga spre dreapta: d. Gr. Mărculescu, d-na Marietta Anca, d-na Aura Buzescu și d. I. Manolescu

Foto „Cosmophot”

Și frumusețea trebuie ÎNGRIJITĂ!

Natura v'a inzestrat cu o calitate neprețuită... FRUMUSEȚEA. N'o neglijați căci o veți pierde. Îngrijiți regulat epiderma curățind-o de toate impuritățile cu Săpunul AU JAUNE D'OEUF 832. Numai astfel v'a veți menține frumoasă.

SĂPUNUL
AU JAUNE D'OEUF
832

PURIFICĂ ȘI REGENEREAZĂ EPIDERMA

SĂPUNUL CAPILAR „Dr. DAST” E CEL MAI SIGUR REMEDIU CONTRA CĂDERII PĂRULUI ȘI CONTRA MĂTREȚEI. FACE PĂRUL FRUMOS ȘI MĂTASOS. FERESTE DE BOLI CAPILARE. DE VÂNZARE LA FARMACII ȘI DROGUERII. DEPOZITUL ȘI REPREZENTANȚA GENERALĂ PENTRU ROMÂNIA: TELEFON 4.81.52

„The Old Trusty House G. C.” Str. Doamnei 5. Pal. Adriațica, București.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telef. 3-59-22. Consult. 11—1, 5—8
sub îngrijirea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de specialiști în toate tărâmurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de prișos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului, etc.

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gusei și pieptului.
Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPH HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Vedeta care va fi aleasă la concursul de fotogenie, organizat de revista noastră, va filma, într-o mare producție franceză, alături de Maria Ventura, Dita Parlo și Leon Belieres

Suntem în măsură să comunicăm candidaților la marele nostru concurs de fotogenie, următoarele amănunte:

Aleasa concursului, care va avea loc la jumătatea lunii Aprilie, în cadrul unor mari festivități, care se vor transforma într-o sărbătoare a filmului francez, — va filma într-o realizare după romanul lui Jean Richepin, „Miarka, fata ursului”. În 1919, s'a turnat un film mut, după acest roman, cu marea tragiană Réjane. Rolul pe care l-a interpretat această artistă, va fi jucat acum de marea noastră compatriotă Maria Ventura. În alte roluri principale vor apărea Dita Parlo, Leon Belieres și alte vedete mari ale filmului francez. Regisor va fi Jean Choux, realizatorul filmului „Paris” cu Harry Baur, iar producător dl. Henry Doru.

Juriul care va hotărî asupra alesei revistei „Realitatea Ilustrată” va avea următoarea alcătuire: d. Ion Marin Sadoveanu, directorul general a teatrelor, pictorul Theodorescu-Sion, d. Victor Eftimiu, d-nii M. Vlădoianu și N. Constantinescu, directorii teatrului „Alhambra”, d. F. Aderca, d. Tudor Posmantir, directorul general al societății de filme românești „Ciro-Film”, d. Tony Mânzatu, inspector la Ministerul Muncii, d. D. I. Suchianu, critic cinematografic, d. Ion Munteanu, ziarist, un reprezentant al casei producătoare din Paris și d. Ion Golea din partea revistei noastre.

Cu prilejul concursului, revista noastră organizează într'unul din marile cinematografe ale Capitalei, „săptămâna Lumière” în cadrul căreia va fi sărbătorit părintele cinematografului francez. În numărul viitor, vom anunța data precisă a concursului și programul exact al festivităților.

„Realitatea Ilustrată” vă oferă prilejul să plecați gratuit la expoziția internațională din Paris!

Cu ocazia prezentării marelui film „Dama cu Camelii” revista „Realitatea Ilustrată” și casa Metro Goldwyn Film, S. A. R., au organizat un concurs printre cititorii revistei și spectatorii cinematografului Select. La casa cinematografului Select se dă fiecărui spectator, împreună cu biletul de intrare, un buletin, pe a cărui pagină special rezervată, participanții trebuie să răspundă în cel mult 25 de rânduri la următoarea întrebare: „Ce înseamnă Parisul pentru mine?”

Răspunsurile se pot trimite la redacția revistei noastre Str. Const. Mille 7-9, până la 18 Aprilie 1937. Un juriu de literați va premia pe cel mai bun.

Premiul constă dintr-o călătorie dus și întors la Paris, între 1 Mai și 1 August, la data aleasă de premiat. Călătoria se va face în Wagon-lit, clasa I-a, iar la Paris premiul va avea întreținere completă de prim rang, va vizita expoziția, teatre, cinematografe, etc.

Călătoria, întreținerea completă, spectacolele sunt toate pe socoteala revistei noastre și a casei Metro Goldwyn. Rezultatul concursului va apărea în „Realitatea Ilustrată” din 27 Aprilie crt. Impreună cu răspunsul, concurenții sunt rugați să trimeată, completat, bonul de mai jos, fără de care participarea nu este valabilă.

BON

CONCURSUL „EXPOZIȚIA DIN PARIS”

Numele (Pseudonimul) trimitătorului

Adresa

Odată cu aceasta am trimis și buletinul completat.

un aparat de radio american

cu 4+1 lămpi, la prețul unui aparat 2+1 indigen

Incercați aparatul

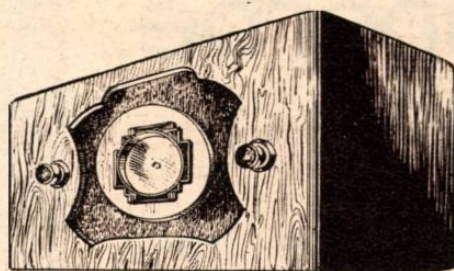
PEERLESS

5 lămpi (1 metal)

Scală avion Difuzor dinamic. Bobine cu liță de înaltă

frecvență. Pentru curent alternativ și continuu.

Toate voltajele.

Lungime de undă: 200-2000 metri

Aparatul montat într-o cutie solidă de nuc american

PREȚUL APARATULUI Lei 5200

Se fac și înlesniri de plată

De vânzare

numai la

RADIO MATERIAL-NICOLAE SARU

București - Pasagiul Român, 31

GRATUIT

o serie de călătorii duble

la EXPOZIȚIA UNIVERSALĂ

din PARIS

pentru consumatorii

Prafului de copt

și Zahărului vanilat

„TURNUL EIFFEL”

Prăjituri și

cozonaci

delicioși numai cu

Praf de copt și

Zahăr vanilat

„TURNUL EIFFEL”

Atențiune: Păstrați plicurile goale ale Prafului de copt și zahărului vanilat „Turnul Eiffel”.

Zece plicuri dau dreptul de participare la distribuirea călătorilor la Paris (între 15 Mai -- 15 August).

Plicuri mai multe măresc șansa.

A APĂRUT

MAGAZINUL

— 160 pagini 25 lei.

Silvifix

cremă de păr și fixativ

hrănește părul și-i păstrează forma

Silvifix înfrumusețează părul și-i păstrează forma în cursul zilei; este indispensabil domnilor care pun preț pe un exterior îngrijit. Doamnele întrebunțează de preferință Silvifix, fiindcă menține ondulațiile și luciul natural al părului.

Silvifix conține Silvikrin, hrana naturală a părului.

Întrebunțând așa dar Silvifix, nu numai că veți înfrumuseța părul, dar veți da celulelor generatoare și rădăcinii părului hrana necesară. Spre deosebire de alte fixative, Silvifix nu este deloc dăunător.

Tubul suficient pentru mai multe săptămâni Lei 70

De găsit în toate magazinele de specialitate.

Vă afirm că „BIOCELUL ACESTA ALIMENT PENTRU PIELE ESTE MINUNAT!”

El dovedește că pielea poate mânca!

Medicul meu mi-a spus că Bio-cellul conținut în acest aliment special pentru piele se obține din animale tinere, alese cu îngrijire. Într'adânc în piele și o înzestrea cu substanțele nutritive de care are nevoie pentru a fi rezistentă, fragedă și tânără. A fost descoperit de către un mare savant vienez și este acum combinat cu Crema Tokalon (culoarea roză), celebra Cremă de Paris în proporțiunea tocmai potrivită pentru a nutri țesuturile pielii. Întrebunțând această cremă seara, iar dimineața întrebunțând Crema Tokalon, culoarea albă. Un tratament de 3 zile vă va permite să vă puteți debarasa de defectele tenului și de slăbirea mușchilor obrazului. În decursul încercărilor făcute de către Profesorul Dr. Stejskal la Spitalul Universității din Viena la femei de 35—72 de ani sbărciturile au dispărut în timp de 6 săptămâni. — De vânzare la toate farmaciile, drogeriile și parfumeriile din țară. —

*J*rimăvară însoțită
femei sublime,
rochi superbe..

Ce iace mai lipsește e ini-
mitabila apă de colonia
DIAVOLO, al cărei parfum
suav și persistent creiază
o armonie desăvârșită,
plină de poezie și farmec
cuceritor.

Pudra DIAVOLO,
adoptată de cele
mai pretențioase
femei, dă tenului
Dv. frăgezimea și
catifelarea peta-
lelor de trandafiri.

*PUDRA ȘI
APA DE COLONIA*

DIAVOLO

O CREAȚIE *X. Argy*

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL XI No. 534

14 APRILIE 1937

10 LEI

Marele Voevod Mihai a luat
parte Duminică, alături de
străjeri și străjerițe, la ser-
barea sădii pomilor.

(Foto Berman)

SERBAREA
sădii
pomilor

Ce que sont exactement les Soins du Visage

"La beauté d'aujourd'hui n'est plus seulement une question de naissance, mais de savoir-faire et de savoir-choisir", dit Louis-Philippe.

La CRÈME, c'est tantôt l'HYGIÈNE, tantôt l'ÉCLAT du teint

- N'oubliez jamais, Madame, qu'une femme qui n'est pas soigneusement démaquillée le soir, se prépare des rides prématurées. Chaque soir vous vous enduisez le visage de CRÈME „DÉMAQUILLAGE“ LOUIS-PHILIPPE, afin que, durant votre sommeil, l'épiderme ait les pores libres.

POUDRES et FARDS sculptent votre visage

La POUDRE ANGÉLUS LOUIS-PHILIPPE a ceci de particulier qu'elle est "calligénique", c'est-à-dire que sa finesse est extrême, que son adhérence lui permet de faire corps avec la peau, que sa régularité empêche paquets et trainées, que sa perméabilité ne gêne pas la respiration cutanée et enfin que son assimilation par l'épiderme lui permet de s'harmoniser avec la teinte propre de celui-ci.

POUDRE ANGÉLUS "calligénique" en 8 teintes,

Le FARD (4 teintes)

Ce sont les YEUX qui parlent...

- Vos yeux sont les ambassadeurs de votre beauté, ils retiennent l'attention sur vous. Leur expression, Louis-Philippe peut vous aider à la corser ou à l'atténuer. Par la tonalité de son COSMÉTIQUE qui favorise la pousse des cils, ne tache pas, tient à l'humidité et ne fait pas de paquets, - par l'importance que le FARD gras donne aux paupières ou la façon dont il atténue l'orbe parfois trop bombé, vous pouvez nuancer votre regard de tendresse, de dureté, de mystère ou de franchise.

En 4 teintes: Cosmétique

Les Fards

...et c'est la BOUCHE qui promet!

Avant même de vous avoir détaillée, les hommes ont remarqué le dessin de vos lèvres. Le ROUGE indélébile ANGÉLUS LOUIS-PHILIPPE vous permettra de corriger vos lèvres. Gras sans empâter, il tient à merveille et permet le dessin le plus net. Dans son célèbre écriin gravé or-et-rouge, vous trouverez les 10 coloris qui s'adaptent le mieux à chaque nuance individuelle.

Ci-dessus quelques "types de base". Choisissez toujours le style le plus en accord avec le caractère général de votre visage.

Le ROUGE ANGÉLUS de LOUIS-PHILIPPE 10 teintes L'Automatique le recharge

LOUIS PHILIPPE — ANGELUS:
CHICAGO — NEW YORK — LONDRA — PARIS.

Nașterea și moartea

Nașterea este un fenomen al naturii, moartea deasemenea; dar nașterea înseamnă creație și viață, pe când moartea distruge și resemnare. Știința realizează zilnic victorii asupra morții. Luptă contra boalelor și prelungeste viața. Nu de mult savanții ameri-

cani au reușit să extragă dintr-o plantă medicinală preparatul Gastro D, cu ajutorul căruia au redat sănătatea milioane de bolnavi de intestine și stomac, rinichi și ficat. Gastro D, se găsește contra ramburs de 130 la Farmacia Thoiss, Calea Victoriei 124, București.

VIZITA PREȘINTELUI BENEȘ IN JUGOSLAVIA

D. Eduard Beneș, președintele republicii cehoslovace a fost în Jugoslavia, pentru prima dată în calitate de președinte al republicii. A fost primit cu entuziasm de către populație. Înfașăm cititorilor două instantanee luate cu prilejul acestei vizite: Președintele Beneș la mormântul Soldatului Necunoscut din Belgrad. Tribuna regală în timpul paradei militare dela Belgrad. Dela stânga: Prințesa Olga, președintele Dr. E. Beneș, Regina Marioara a Jugoslaviei, soția președintelui Beneș și prințul regent Paul.

REFUGIAȚI SPANIOLI SUNT ADUȘI PE BORD

Incontinuu vase de războiu străine iau pe bordul lor refugiați spanioli, cari fug din fața războiului civil, ca să se adăpostească în locuri mai sigure. În fotografia noastră, refugiați spanioli se îmbarcă la Valenția pe bordul unui vas de războiu englez.

După legea engleză, un divorț pronunțat nu devine valabil decât după șase luni, dacă în acest timp nu s'a ridicat vreo obiecție din nici-o parte. Un oarecare domn Stephenson, a înaintat opoziție împotriva divorțului dintre domnul și doamna Simpson. Deși această opoziție a fost retrasă, totuși consilierii judiciari s'au întrunit încă-odată și procurorul general a trebuit să arate că nu stă nimic împotriva pronunțării acestui divorț. Fotografia noastră înfașează dela stânga la dreapta pe: Sir Donald Somervell, Procuror General, Sir Thomas Barnes, The Kings Proctor (Procuror Regal) și Sir Boyd Meriman, președintele Curții de Divorțuri.

D. Maurice Quentin, fost primar și membru actual al Consiliului Municipal din Paris a sosit la București, spre a ne face o vizită și a invita pe d. primar Donescu și pe membrii Consiliului Municipal la expoziția din Paris. Fotografia noastră înfățișează primirea în gară a d-lui și d-nei Quentin. Dela stânga: d. Al. Donescu, primarul general al Municipiului, d-na Quentin, d-na Donescu și d. Quentin.

Delegații tineretului polon au sosit la București. Fotografia noastră îi înfățișează la mormântul Eroului Necunoscut, unde oaspeții au depus o coroană.

Cooperativa „Lucrul la domiciliu” a organizat o expoziție de Paști. În fotografia noastră un aspect al expoziției. În mijloc doamnele Madgearu, Arjoceanu, Calipso Botez, care activează în societate.

Foto Bermann.

SUFERIȚI

DE DURERI DE CAP
GRIPĂ, DURERI
NEURALGICE

LUAȚI IMEDIAT

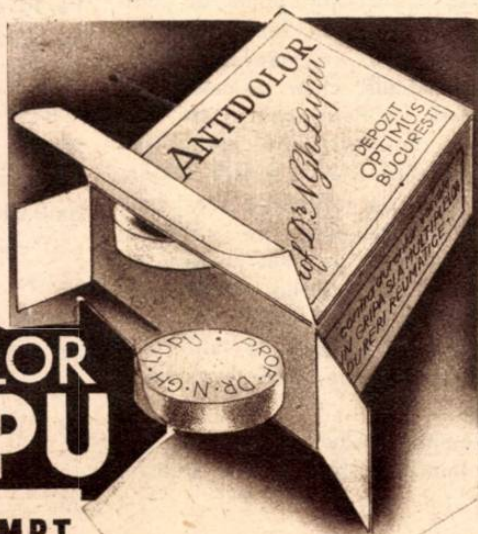
ANTIDOLOR
PROF. **LUPU**

REMEDIU PROMPT

R. I.

No. 534

Pag. 3

**3 PRIVIRI
FERICITE**

Ciorapi ADESGO
IN CULORI NOI
DE PRIMĂVARĂ

Lingerie

ADESGO MILANESE

veritabilă numai cu
marca de garanție

ADESGO MILANESE

ADESGO

57
TROTEUR

105

50

100

ADESGO CIORAPI

DOAMNEI ELEGANTE

IN TOATE MAGAZINELE
DE SPECIALITATE

EPIDERMA
MÂINILOR

a fost întotdeauna obiectul îngrijirilor cele mai delicate și aceasta, pentru că mâinile sunt a doua poartă a femeii. O mână frumoasă și delicată exprimă rasă și eleganță. Dulcimains — produs francez — prin formula sa chimică, vă pune la adăpostul roșiei, crăpăturilor și aerului prea aspru. Dulcimains vă menține finețea, albeața și frăgezimea mâinilor.

DULCIMAINS
MANUS DULCIS

REALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

**Ajutor! Vine primăvara!... Viziuni de apocalips.
Vin țiganii! Un Lincoln, un călugăr și-o cărturăreasă**

Ajutor, vine primăvara! Iată strigătul pe care bieții bucureșteni trebuie să-l arunce 'n văzduh, cu desnađeide, în loc să se bucure ca 'nviat liliacul!

Foto E. Grosaru.

uzină, un imens șantier, — primăvara trebuie s'o căutăm departe, dincolo de hotarele cetății.

În fiecare primăvară, începe dansul târnăcoapelor. Vor cădea vechile zidiri decapitate, ciopârțite, vărsând roșu sânge de cărămidă, înălțând fum de pulbere, învăluind orașul tot, într-o ceață roză, plină de nisip, care ne va roși ochii și ne va colora vestimentele. Zefirul va lua această nisipelniță și o va cădelnița deasupra întregului oraș, în Aprilie, în Mai, în Iunie. Încep construcțiile... Bucureștii sunt plini de căruțe cu pământ, bărne, șine, mormane de tinichea ruginită, munte de cărămidă nouă... În drum vor fierbe varul și betonul, vor striga salahorii, se vor certa șoferii strămtorați și se va strecura nefericitul pieton, care insultat, de toată această lume agitată, va plăti curajul de-a se fi avântat în împărăția lui *Strâmbă-lemne, Sfarmă-piatră, Mănâncă-moloz...*

vechilor conacuri și alcătuirii din dealul Filaretului și din bălțile Herăstrăului, ținându-se de pozne, iscodind șoalde, punând piedici domnului Progres și pierind, cu hohote mici, în dosul ultimelor șandramale. Tristeți bucureștene...

Iată automobilul de lux luptându-se să răsbată între un car cu boi și o căruță de cărămidă, trasă de doi căluți jigăriți. Și iată, pe calea Victoriei, frumoasa doamnă fardată, cu picioarele în pantofi de antilopă, căprioară sau crocodil, între o țigancă desculță și un baci cu falnice obiele.

Lângă vitrina unui bijutier, un călugăr basarabean vinde „Epistolia căzută din cer, pute și mănâncă semințe de floarea soarelui... Semințe de dovleac, semințe de floarea soarelui au năpădit ca lăcustele, din Lăpușna și din Caliacra, aducând contribuția provinciilor desrobite, coborînd metropola, cu nota lor specifică... În jîndul icrelor negre din galantar, toată lumea troznește între dinți semințe și le scuipă, cu dexteritate, cojile... Nici la Chișinău n'am văzut atîta notă locală, atîta „pitoresc etnic”.

O DINIOARĂ, când această capitală era cetatea grădinilor, când vestirea primăverii însemna explozia calmă a boschetelor de liliac, în jurul fiecărei case și o năvală de iriși și tulipe în parcuri, — ne bucuram că vine Aprilie, purtător de ramuri înfrunzite și multicolore, legănate de zefiri. Soare, lumină, cer albastru și parfum, iată ce însemnau primăverile de demult. Dar parcurile mor. Tot mai puține au rămas grădinile...

De când s'au înmulțit bucureștenii și urbea ciobanului a devenit o metropolă modernă, o

Automobilele, cu megatoane, trec, urlând cutare produs farmaceutic. Aparat de radio se extenuază, în cuiburi nevăzute, ca o pasăre monstruoasă, ce clocește uragaie.

Și iată țigănimia... Șleahța de mici vagabonzi, cari și-au copt toată iarna păduchii pe caloriferele Teatrului Național, sub ochii înduioșeți ai elegantelor „premieriste”, să te ferească Dumnezeu să dai jos de pe calorifer țigănușii: se revoltă boerul bun la inimă... Toate haimanalele de astă iarnă, și-au adus în centru frățiorii și surioarele, de trei-patru ani, cari vînd ziare, se milogesc și înjură, cu o tehnică precocă. De unde vine toată țigănimia, toată golănimia asta, care invadează Capitala în fiecare an?

la o demnitate, pe care părinții ei, — primarul, prefectul poliției — ar trebui să i-o dea cât mai curînd, fiindcă vin zilele calde: vermina se înmulțește, ne copleșește.

aspectul de bălci oriental rămâne.

Nu ne mai impresionează nici femeile desculțe, nici caii bătuți... Dar străinilor li se strînge inima, le vin lacrimile în ochi.

Și toate se vînd și se mănîncă pe stradă. La București se fac pe stradă toate. Să mai vadă și alții!... Semințe, alviță, portocale, rahat cu apă rece, alune prăjite, castane, bomboane de tuse, — sunt oferite la toate colțurile, de oameni în toate vârstele, în toate mințile, în toate costumele, cum dă Dumnezeu. Au acaparat marginea trotuarelor vânzătorii de pahare, ciorapi, covrigi, butoni, floricele, cozonaci, turtă dulce și „cremă contra ridelor”. Fiecare își strigă marfa, mai tare ca cellalt, în sunet de clacsoane și întreceri de elocvență.

IN colțul unei străzi din centrul Capitalei, staționează un automobil Lincoln, în care cutia de radio propagă ceva de Offenbach. Din strada care taie această arteră centrală, vine un lung brad jupuit, destinat telegrafiei. La capătul viitorului stălp e un găligan, îmbrăcat țărănește și cu chipul de colonel din războiul independenței. La celalt capăt, un călugăr.

Primul purtător al bradului s'a oprit, să asculte aria din Lincoln. O căruță în care a fost cărămidă, condusă de un falnic vizitiu, vine hodorogind beată și lovește copacul jupuit, care intră cu vârful în geamurile Lincolnului și cu baza în vitrina unui ortopedist, după ce în prealabil, rănise o femeie-avocat, căreia îi dădea cu ghiocul, în fața acelei vitrine, o țigancă.

Mă întreb ce căutau, în același moment, în același loc, un Lincoln, o țigancă-vrăjitoare, Offenbach, femeie-avocat, călugărul și chipul dela 1877? Amestec de elemente disparate, cum e toată alcătuirea contemporană. Lipsă de metodă, de disciplină, de gospodărie. Fiecare face ce vrea. Nu-l împiedică nimeni. Un vînt de nebulie bate de pretutindeni. Parcă ne-a luat Dumnezeu mințile la toți. Nu mai e dreptate, nu mai e logică, nu mai e echilibru. Fantezie, bun plac, abuz. Toleranță reciprocă.

Fă tu și lasă-mă și pe mine să fac ce-mi place!

Nici o răsplată celor buni, nici o pedeapsă ticăloșilor. Egalitate, pentru toți, în lumea morală, acoperind spăimîntătoarele inegalități din lumea socială. Și n'ai cui te plînge. Și n'are cine să te asculte. Parcă a murit Dumnezeu. Parcă ne pregătim cu toții pentru împărăția lui Anticrist!

VICTOR EFTIMIU

CÂTEVA MINUTE DE RĂBDARE ȘI CÂȘTIGAȚI 500 LEI!

Cinci desene care trebuiau să slujească drept reclamă pentru o firmă, au rămas pe masă și un copil, jucându-se cu ele, le-a tăiat în bucățele. Disperarea desenatorului și-o poate închipui oricine, când înapoiindu-se la masa de lucru și-a văzut opera distrusă. Noroc că fiecare desen forma o grămăjoară de bucățele separată și că ne-a venit în minte dibăcia pe care o au îndeobște, cititorii „Realității Ilustrate” de a rezolva probleme și mai grele decât acestea.

Am publicat în numerele trecute primele desene tăiate.

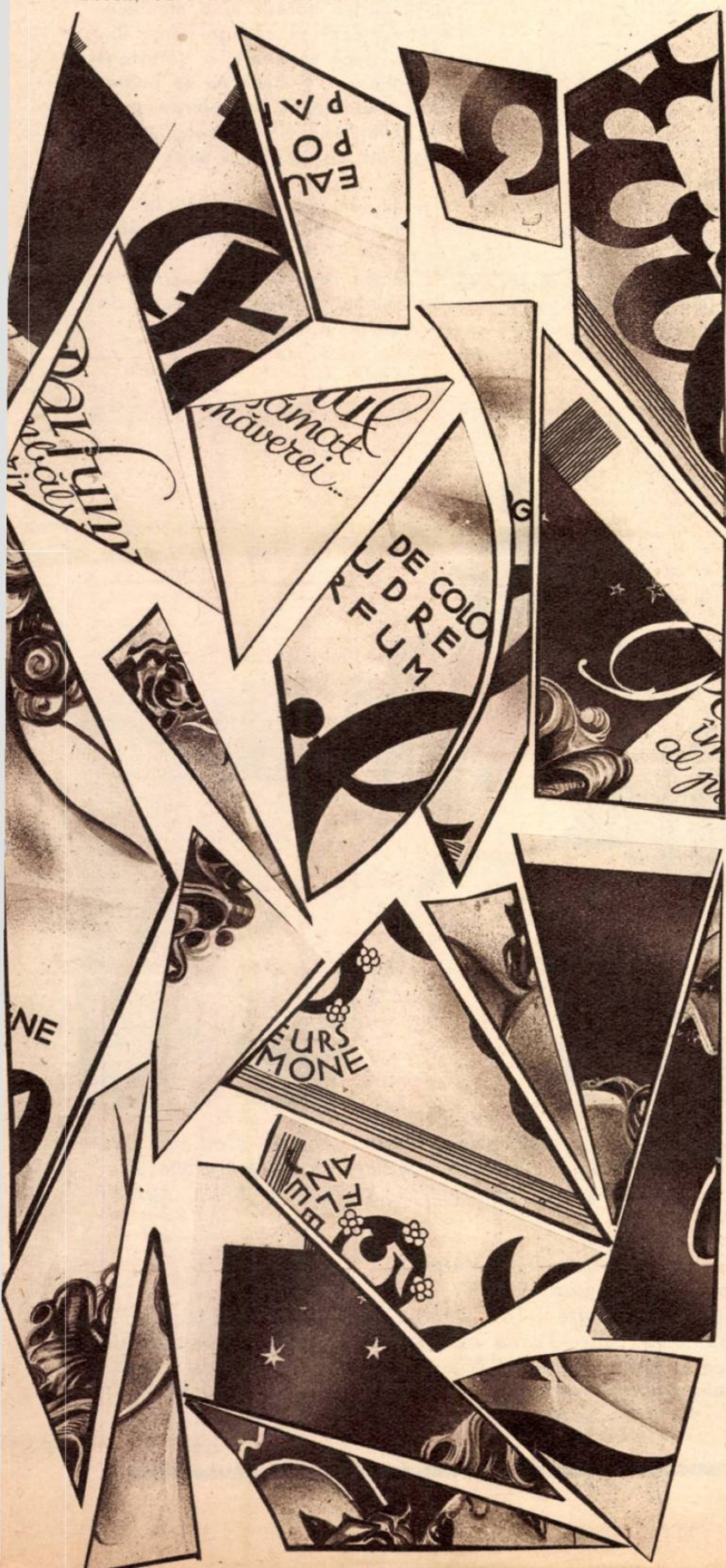
Vă rugăm, aranjați acum și bucățelele acestui de al treilea desen.

Dacă-l reconstituiți pe cel de față, nu vă grăbiți să ni-l trimiteți; așteptați până când vom publica și pe celelalte două care au mai rămas, și numai după ce le veți fi reconstituit pe toate, le veți clasifica și ni le veți trimite.

Noi ne luăm obligația să plătim tuturor celor carii vor reconstitui exact cele cinci desene câte 500 lei, indiferent cât de mare ar fi numărul lor.

Nu există tragere la sorți. Nu există nici un fel de condiție eliminatorie: toți câți vor reconstitui figurile și vor clasifica desenele, vor primi câte 500 lei.

Săptămâna viitoare vom publica bucățile celui de al patrulea desen, care trebuie reconstituit.

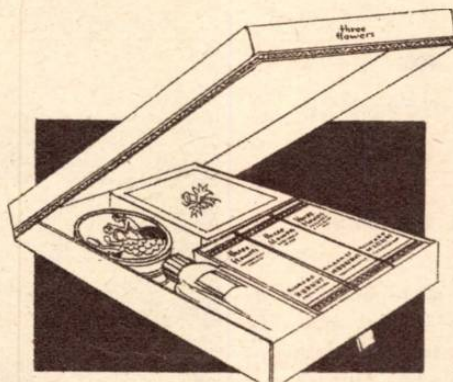

Dirijăm frumusețea Dv.

După cum bagheta dirijorului armonizează sunetele diverse ale instrumentelor, redând un tot armonios, la fel frumusețea Dv. trebuie îngrijită armonios, în tot complexul ei. Dar armonia este știința, care dirijează în-săși frumusețea.

Doamnă, pentru a armoniza distincția trăsăturilor cu claritatea tenului, optimismul surâsului Dv. cu sănătatea pielii, vă punem la dispoziție tratamentul de înfrumusețare RICHARD HUDNUT, care conține într'insul principiul armoniei. Tratamentul conține:

1. **Three Flowers Special Cleansing Cream** (cremă specială pentru curățirea tenului). Pătrunde lesne în pori mulțumită ușurării fluidificării sale și eliberează epiderma de impurități.
2. **Three Flowers Skin and Tissue Cream.** (Cremă pentru înviorarea celulelor pielii obrazului). Alimentează pielea și o regenerează.
3. **Three Flowers Vanishing Cream.** (Cremă de zi). O bază minunată pentru pudră, dă tenului o tonalitate mată și o înfățișare tinerească. Apără contra căldurii, prafului, precum și a frigului.
4. **Three Flowers Skin Tonic and Freshener** (tonic înviorător al tenului). Activează circulația sângelui, alimentează și regenerează tenul. După tratamentul cu crema de curățire, această excelentă apă de față șterge ultimele urme de grăsime și de impuritate.
5. **Three Flowers Face Powder (Pudră).** Acest produs superior al casei RICHARD HUDNUT, compus cu ajutorul celor mai fine ingrediente, catifelează tenul și adere perfect.

[O serie completă a acestor 5 preparate THREE FLOWERS pentru îngrijirea frumuseții, se găsește într'un frumos cofret special, în toate magazinele de specialitate.]

RICHARD HUDNUT

SUNT OARE VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Această întrebare, nespuse de grea, și-o pun toți cari suferă de: **astmă, catar de plămâni, tuberculoza laringelui, tuse învechite, flegmă, răgușeală îndelungată, gripă** și cari n'au găsit tămăduire până în ziua de astăzi. Toți bolnavii de acest soi primesc dela noi **CU TOTUL GRATUIT, O CARTE CU ILUSTRĂȚII** scrisă de Dl. Dr. med. Guttman, fost medic primar al Sanatorului Finser, și intitulată: „**Se poate vindeca boala de plămâni (offica)**”? Ca să dăm puțină fiecărui bolnav de a lua informații despre felul bolii sale, ne-am hotărât să trimitem oricui această carte, gratuit și francat, spre binele omenirii bolnave. Scrieți o carte postală (francată cu 6 Lei) cu adresa Domniei Voastre exactă, firmei:

PUHLMANN & Co., BERLIN, 836 Müggelstrasse 25-25a

Hai, mamă, la țată...

Icoane din viața dela țară — iubirea în fermece, cântece și descânțe

S'A mai spus și toată lumea știe că, în ritmul trepidant al vieții de azi, iubirea este și ea mai grăbită, mai superficială, mai puțin trainică și mai puțin dureroasă, ca în-ainte vreme. Legăturile se înodă mai repede, plăcerile se împletesc mai ușor, dar despărțirea nu întârzie, iar durerea — atunci când e — se vindecă cu altă sărutare, se uită într'un pahar de vin spumos, se șterge într'o glumă. Și între iubire și aventură, iubirea de azi e mai mult aventură. Ați remarcat în cântecele moderne că, mai mult e vorba de un sărut și o despărțire, de-un rendez-vous și o plăcere, decât de „tainicul amor” cum se cânta odată, ori de „iubita cu răsuflarea parfumată”? Ați remarcat puzderia de *șlagăre* în care se vorbește numai de băutură? Beția a cucerit un loc de seamă în viața din zilele noastre. Beția ce te culcă sub masă, beția simțurilor, care așează femeia alături de cupa cu vin, beția sub toate formele, a unei vieți căreia îi lipsește ceva: liniștea sufletească poate, credința adâncă,

Mamă tânără.

Bătrână din satul Grid, jud. Făgăraș.

multe cuțite s'au înroșit de sânge, prea multe fete sau flăcăi s'au o-filit, s'au prăpădit din iubire. În satul meu, când o fată iubește un flăcău, iar el ține la alta, mama nu-și mustră odrasla, ci o mângâie, o încurajează să câștige inima flă-căului, dacă se poate, o gătește și o veghează; și dacă nu se poate, dacă biata Ioana își pierde nop-țile plângând și zilele zăcând, atunci calea de luat e numai una:

— Hai, mamă, la țată...

Cu o pasăre sub braț, cu o sticlă de țuică în sân, pe sub seară, în as-cuns, mama și fiica se strecoară, ca două umbre, abea simțite și de câini, la Căcoșoaica în ogradă, să pue fermece lui Ion.

Ce alta ar putea să facă? Cui să șpui, în lumea rea, de focul care mis-tue o biată inimă de fată? Gurile rele ale satului pândesc cu ochi de mătă rea, din umbră. Batjocura stă să se reverse în bale...

— Da, ce o fi având fata dumitale, lele Mariță, de s'a albit așa la față?...

rata tânjește de dor

Indrăgostiții.

Idilă la fântână.

domoală și tainică, ce e-xista odată, de mult de tot, înainte de războiu... Cât să fie de-atunci?... Și totuși iubirea există încă, tot așa tare, tot așa a-dâncă, tot așa rea și neîngăduitoare, ca acum 20 de ani, ca acum 2000 de ani... Departe de zumzetul ora-șelor cu cârciumi, cu femei și lăutari, iubirea s'a refugiat pe plaiurile verzi în aurul de foc al soarelui, în umbra vie a pădurii. La țară se mai iubește. Așa cum se iubia odată: cu foc, cu dor, cu jale. Țăranul, cu mâinile as-pre și jecoase, pricepe iubirea cu inimă moale. Încă nu o ia în răs. Prea multe pilde i-au trecut sub ochi, prea

— Oare? Nu băgai de seamă, țată Călıno... Da nu cred... E sări-toare și veselă ca de Paști... Își face o cămeșe de toată frumuseața...

— Imi păru bolnavă la horă alantăieri... Parcă se lovia numa'n cotu' lui Ion...

— Care Ion?...

— Ei, Ion al lui Solomon dela Văleni...

— Care Ion a lui Solomon, țată?

— Ei, bată-te, lele Mariță... Ion, bălanul de-a fost jăandar...

— Aaa... Păi ce să caute Ioana mea la cotu' lui... Ii fată cuminte.

Da' văzuși ce pagubă pe bietu' Ilie al Morăresei... Ii muri vaca...

Sărmana femeie schimbă vorba, dar în sufletul ei numai Dumnezeu știe ce se petrece. E nevoie să se grăbească...

— Hai, mama, la țara...

Ori descântec, să scape fata de pârjol, ori „fermece”, sa-l aducă pe flăcău...

Se înțelege deosebirea între acești doi termeni. Descântecul este formula, însoțită de gesturi alinătoare (o atingere a tâmpiilor, o apăsare slabă a pleoapelor, sau un masaj bun, ori de unele leacuri — din păcate — de înghițit, sau de băut, care diferă dela caz la caz și care — se presupune — vindecă, înmoaie, îndepărtează răul din trup, sau din suflet.

Farmecele sânt invocațiuni, însoțite de un ritual, destul de complicat de cele mai multe ori, sânt imprecțiuni, sau ordine, adresate unor duhuri, pentru a atrage norocul, dragostea sau banii, pentru a trimite asupra cuiva nenorocul, boală sau chiar moarte, pentru ca să stăpânești spiritual pe cineva, să-l îngeneunchi complet. Să presupunem că o fată vrea cu orice preț pe flăcăul alteia... Ii va „pune fermece”, ca să tânjească de dorul ei, să se culce seara, bun-sănătos și să se trezească a doua zi în zori bolnav de dorul ei, îndrăgostit până peste urechi, orb pentru toate, surd la toate, numai pe ea s'o vadă, numai pe ea s'o audă.

În cazul nostru, luat ca pildă, iată cum va pune Ioana, „fermece” lui Ion.

După tocmeala de rigoare și expunerea cazului în amănunt, femeile — adică mama și fiica — lasă bunătățile în ograda Cocoșoaicei, primind în schimb anumite instrucțiuni necesare. Farmecele se pun de obicei la Lună nouă, așa încât biata Ioana își înfrânează dorul și se mislue la focul inimei, până la data fixată de ritual.

În noaptea sorocită sânt amândouă în deal, la Cocoșoaica. Aceasta din urmă a pus pe vatră un urciur bine astupat, în care fierbe apă neînțeleasă, bătută cu busuioc pe noapte fără Lună. În apa aceea fata a scuipat sau a deșertat o lingură de apă de izvor, cu care și-a clătit gura mai întâiu. Nouă bețișoare puse la rând stau lângă vatră: arțar, porumbar, gorun, alun, scaiete, „țandără de corlată”, sânger, linte și mazăre.

Apa începe a bolborosi pe jar. Cocoșoaica se desface de bazma, își pune la ureche o floare roșie de mușcată, pe care Ioana a păstrat-o între dinți până acum, mușcă țâța fetei, care sâsăie de durere, îi ia batista și și-o așează pe frunte, pune mâna pe bețișoare și cu fața la Lună, spune:

Floare „roșă” de mușcată

Mă născui acum fata

Alăptată

Întărcată

Ionica botezată.

Luând apoi busuioc în mână, șoptește în sâsăitul apei ce fierbe:

„Stea, steulița mea, Toate stelele să stea, Numai tu să nu stai. Să te faci năpârcă viforită, Din cer coborâtă, Cu 44 de ciocuri de oțel, Cu 44 de aripi de fier. Să te duci la ursitoarea mea, Ursată, Dela Dumnezeu dată, Prin sat neumblat. De câine nelătrat, Să te duci fără frică, La patul lui Ionică, Cu ciocul să mi-l ciocnești, Cu aripile să mi-l plesnești. De-o fi la porci, De-o fi la vaci, Să nu-i dea stare a sta, Mâncare a mânca, Somn a dormi, Până la mine, La scrisa mea, Nu s'o gânde, N'o veni”.

Ia bețișoarele unul câte unul și lovește pântecul urciurului...

„Tu alun, să mi-l aduci ca pe un nebun... Tu arțar, să mi-l aduci ca pe un armăsar...”

Urmează un întreg șir de versuri, ce nu pot fi redată din cauza expresiilor prea tari. Ele nu constituie însă o pervertire, nu sunt expresia unui viciu, sau a unui moment de isterie, cum s'ar putea crede, ci o urmare firească a vieții de familie dela țară, a traiului în comun, dus la ultima limită a înțeleșului lui total. Fecioara, adică „fata mare” dela țară, doarme în aceeași odaie cu părinții, cu o soră măritată și soțul acesteia, cu un frate și femeia lui, cu ceilalți copii, mari și mici, și nu are ori cu animalele. Secrete sexuale — în înțeleșul ce l-ar putea avea aceste cuvinte — chiar azi — pentru o fată dela oraș — nu există pentru ea. Măritișul nu e o poartă spre necunoscut, decât în ce privește caracterul „omului”, ce va fi al ei: bun sau rău, muncitor sau leneș, bețiv, risipitor sau adunat. Restul îl află oricare dela o vârstă atât de fragedă, încât e jalnic pentru bietele lor vieți. Deaceea expresiile tari, în farmecele de iubire, nu sunt pornografii, ci chemări mai tari, invocațiuni de efect, sublinieri ce impresionează...

„Piatră de carbune stins, Să-mi aduci pe Ion învins, Busuioc cu frunze rare, Să-l văd „sara” pe carare, Cum miroasă câinește, Și la poarta mea s'oprește...”

Urmează unele versuri imposibil de redat, apoi finalul:

„Să-l alung și el să vie, Numa'n lăcrimi și suspine, Și să moară fără mine”.

Femeile sparg urciurul. Fata capătă o măsură, din lichidul vrăjit. Ea, maică-sa, sau oricare de-ai casei va turna — pândind prilejul să nu fie văzuți, — două, trei picături în mâncarea sau băutura flăcăului. Cu risul de a fi surprinși, cu prețul multor osteneli și viclenii, cu primejdia rușinei și a dușmăniei de veci, așa vor face, altfel nu „iesă” farmecul!

Surăsut
PRIMAVERII..

LILAS DE JAPON

O Apă de Colonia din Țara primăverii eterne.
O fantezie japoneză a casei „LEGRAIN”.

fleurs d'Avril

Mireasma acestei Ape de Colonia redă toată
prospețimea și farmecul florilor de primăvară.

GUIRLANDE DE FLEURS

Un buchet de flori de primăvară într'un flacon cu Apa de
Colonia - iată ce înseamnă „Guirlande de Fleurs”-Legrain

Primadona de coloratură Elena Dimitriu, laureata Academiei regale de muzică din București și diplomată a concursului internațional de canto din Viena, a debutat în „Rigoletto” de Verdi la Opera Română din Cluj, obținând un frumos succes în rolul Gildei.

Ion Lucian Murnu: Portret.

CONCURSUL DE FOTOGENIE

După cum am anunțat concursul de fotogenie al revistei noastre, va fi organizat în cadrul unei mari sărbători a părintelui cinematografiei franceze, Lumière. Deoarece nu ne-a sosit încă filmul comemorativ pe care însuși domnul Lumière ni l-a trimis dela Paris, suntem nevoiți să amânăm data concursului.

Dealtminteri, turnarea filmului în care va juca aleasa noastră, va începe abia în a doua jumătate a lunii Iunie. Concurente sunt rugate să urmărească în revistă data precisă a concursului, pe care o vom anunța imediat ce vom fi în măsură s'o facem.

Pare a fi o minune

**dar are
o pricină
științifică**

Fotografii autentice arătând
ce poate face pentru
tenul Dv. descoperi-
rea această uimitoare

Într-o săptămână abia! Mii de femei încântate au ajuns să aibă o înfățișare cu ani mai tânără. Sbarciturile și încrețiturile lor au dispărut complet. Pentru ele pare că ar fi o minune, pentru știința modernă nu este decât încă un triumf după ani de încercări și de silință. Savanți au găsit că sbarciturile se formează din cauză că, îmbătrânind, pielea noastră pierde niște elemente vitale. Dacă se redă pielei aceste elemente prețioase, redevine fragedă și tânără. Aceasta este uimirea descoperire făcută de către Dr. Stejskal de la Universitatea

din Viena. Extractul lui din celule cutanee vii, numit "Biocel", e conținut acum în Crema Tokalon culoarea roză. Aplicați-o în fiecare seară. Ea va nutri și întineri pielea Dv. în timp ce dormiți. Sbarciturile dispar repede. După o săptămână veți arăta cu ani mai tânără. Ziua întrebuințați Crema Tokalon aliment pentru piele, celebra Crema de Paris. Ea disolvă coșurile, strânge porii dilatați și face în puține zile moale, albă și catifelată pielea cea mai întunecată și vârtoasă. — Se garantează rezultate satisfăcătoare, altfel se restituie banii.

Trebuie să mărturisesc, însă că textul meu nu e complet, nu numai din cauză că n-am scris expresiile prea tari, ci pentru că nu l-am putut afla în întregul lui, în ciuda silințelor ce mi-am dat. Femeia care lecuște și „leagă de dragoste” își apără secretul formulelor ei cu o tenacitate demnă de o cauză mai bună și aproape imposibil de învins. Nu numai pentru că ele ar fi pâinea ei, ci mai ales din credință că, odată răspândite, deșirate la lumina zilei, din om în om, trecute din gură în gură, fără ritualul de rigoare, ele își pierd efectul pentru acel ce le-a destăinut. Ba, există și o pedeapsă grea, cu boală lungă cu zăcere în chinuri grele și, în cele din urmă, cu ispășirea finală. Ea însăși a moștenit aceste formule versificate, dela mama, dela gaga (sora mai mare), sau dela o cumătră — căreia i-a fost ca fată în cea mai mare taină, aproape sigur dela o muribundă, ca pe o comoară de preț. Sau a furat secretul, trăgând cu urechea, în nenumăratele ocazii, când a făcut apel la puterile „fermecelor”. În acest din urmă caz (foarte rar, dar posibil totuși) e mai căutată, reputația ei întrece în faimă pe a celorlalte, farmecele ei au mai mult preț...

— Hai, maică, ia țafa... (cutare) — spune fata, mama, omul sau flăcăul în nevoe. — Că știe fermece furate!...

Deosebirea între țafa Coccoșoica și orice altă ghicitoare în cafea, sau în cărți, de pe la periferiile Capitalei, stă în faptul că aceste din urmă, profesioniste, dau clientelei lor o formulă, un talisman sau o deslegare a viitorului în care ele, personal nu cred. Sînt vînzătoare de marfă amăgitoare (ce poate alina uneori, desigur) și atîta tot; dar marfă bună numai pentru alții. Țafa Coccoșoica crede însă în descântecul sau vraja ei. Ea „leagă de dragoste”, pentru copiii ei, — dacă are, pentru soțul ei, — dacă mai trăește. Li descântă dacă sînt bolnavi și își aplică ei însăși același tratament. Chiar dacă recurge la unele exagerări de mică sau dicțiune — când are lume — ca să facă impresie, în sufletul ei ea e convinsă de puterea magică a farmecelor.

Ce se întâmplă însă cu loana? A „pus fermece” lui Ion și acum așteaptă să se întâmple minunea. Și uneori este atît de mare puterea credinței, atît de puternică nădejdea, că fata se îndreaptă dela o zi la alta, se îmbujorează, ochii îi capătă un luciu nou, în toată ființa ei e primăvară și e viață. Se gătește ca de sîrbătoare și — muncind bărbat — cântă cu „viers” ales și glas de pasăre, spre uimirea lelițelor vecine, care fac ochii mari și se strâng roată să stea de taină.

Cîntă de dor și de nădejde, cu duioșie și curaj:

Ai dor, dor, dor,
Uite țafă, mor...
Taci cu țafa că pu mori
Că-ți dau leacuri și te scoli
Câte leacuri sînt pe lume
Toate sînt în sân la mine...

Sau:

Foaie verde matostat,
Ți-a dat, Ioane, cinți-a dat
Două fete dintr'un sat
Și-o femeie cu bărbat.
Ți-a dat buruiiană amară
De m'ai uitat dintr'o „sară”
Buruiană din pădure
Să nu mai mă vezi pe lume
Buruiană din livezi
De n'ai ochi să mă mai vezi...

Și uneori se întâmplă și această minune. Flăcăul o vede, ca și toți ceilalți, altfel decât înainte. Strălucirea ochilor, bucuria nădejdi, curajul încrederii de sine, o schimbă, o fac mai ațățătoare. Il atrage fata asta cu tot felul ei nou de-a fi, îl pătrunde un fior tainic pe care nu și-l explică — și nici n'ar putea să și-l explice — și se apropie de ea.

Se întâmplă însă, mai des, ca flăcăul să n'aibă habar, să pășească neșovăitor pe calea lui, spre

altă fată. Atunci îndrăgostita se lasă desnădejdei, slăbește și se ofilește, sărăcește plătind „fermece”, nu poate mânca și se istovește muncind. Până într-o zi când nu mai poate lăsa culcușul și mama nu mai poate ascunde nimănui că fata ei zace de tînjeală.

Și iar va spune una din ele: „Hai, mamă, la țafa...”. Dar fata nu se urnește că nu poate și deaceea țafa Coccoșoica scoboară dealul, s'o descînte (Cum să fi putut „lega” flăcăul dacă era el fermecat mai dinainte?...), să-i treacă de boală și de dor, „să rămână curată, ca din cer picată, de rămnitor neatinsă, de rău nepătrunsă, de deochietor neajunsă, de moarte uitată, de Dumnezeu iertată”...

Să ferească Dumnezeu să-i mai dea și ceva leacuri de înghițit ori de băut. O bagă în pămînt cu zile.

Dar se poate ca iubirea neostoită să ia alte aspecte mai puțin tragice. Sînt fete ce se resemnează, „se iau cu alt om” și nu se simt mai rău de asta. Altele sfîrșesc prin a uita. Unele, firi răzbunătoare, se duc să-i pue cuțitu de moarte. Vraje care costă mult de tot și se face în mare taină, căci nu e puțin lucru să omori un om! Pentru așa blestem vrăjitoarea are nevoe de „urma” celui ce va fi să se prăpădescă. Această urmă o constituie o mână de țărână, luată — pe vreme de ploai probabil — din urma lăsată de pasul flăcăului pe pămîntul moale. Țafa Coccoșoica sau cum o fi chemînd-o, face din mână de țărână, cu apă, un aluat din care modelează o păpușe. Acest chip grosolan de lut e afurisit, blestemat, scuipat și spurcat, vrăjit și ars în foc. Fata îl duce apoi acasă și îl pune în pat...

„Aicia în culcuș, să ntepenestești acuș, să-ți sfărâie inima, să-ți piară lumina, Mațele să-ți se taie, pielea să-ți se jupoaie, limba și cap să-ți se umfle, viermii'n oase „să te umble”, mâinile să-ți putrezească, Bube albe'n gât să-ți crească, să rămâi fără „picere”, fără vîna la muiere, fără mamă, fără tată, să te-așeze dracu'n groapă”...

În furca patului înfige un cuțit. Nimeni nu se va mai așeza acolo atîta vreme cât e pus cuțitul, căci moare în locul... celuiilalt.

Natural că nu numai fetele „pun fermece”, ci și flăcăi, femei măritate și oameni însurați, văduve sau vădani, în fine oricine din întreaga suflare a satului, la o boală, o durere, un necaz sau o nevoie. Am luat însă spre pildă o împrejurare ce se ivește mai des oriunde, pentru o mai ușoară înțelegere.

Cititorii „Realității Ilustrate” vor zâmbi, cetind despre asemenea credințe, iar unii se vor încanta, reținînd versurile cu frumuseți de limbă și fărâme de patimi.

În parte, acesta a fost scopul nostru: să înfățișăm ceva nou, adică ceva dintr-o lume ce se freacă zilnic de noi și pe care numai puțini o cunosc, dar despre care foarte mulți au început a vorbi.

Dar îndărătul farmecelor și descântecelor stau o seamă de dureri și un șirag lung de suferințe. Ele mărturisesc că țărănul nostru are nevoe — ca orice om și poate mai mult încă — de leacuri pentru trup și suflet. E timpul să-i ștergem din minte niște credințe păgubitoare, transformate, de timpuri și de unele lipsuri, în năravuri. Să-l învățăm a se întoarce cu fața spre doftor și a-și îndrepta ochii și urechile către popă. Ba, n'ar strica deloc, dacă învățătorul, prin cei mici, ar face școală cu cei mari.

Rîndurile noastre deaceia au fost scrise să afle o lume de altă lume și să fie un indemn spre îndreptare. Lucru grav nu este. Asemenea credințe le găsim în trecutul tuturor popoarelor. Dar azi, când se vorbește atîta de temelia țării și avem atîta tineret cu știință de carte, azi e prilejul bun de luminare a sătenilor.

Numai oameni de voință bună să se găsească

Lory Panaitescu-Zătreni

Reumatism?

ASPIRIN

vă scapă de dureri!

DAST

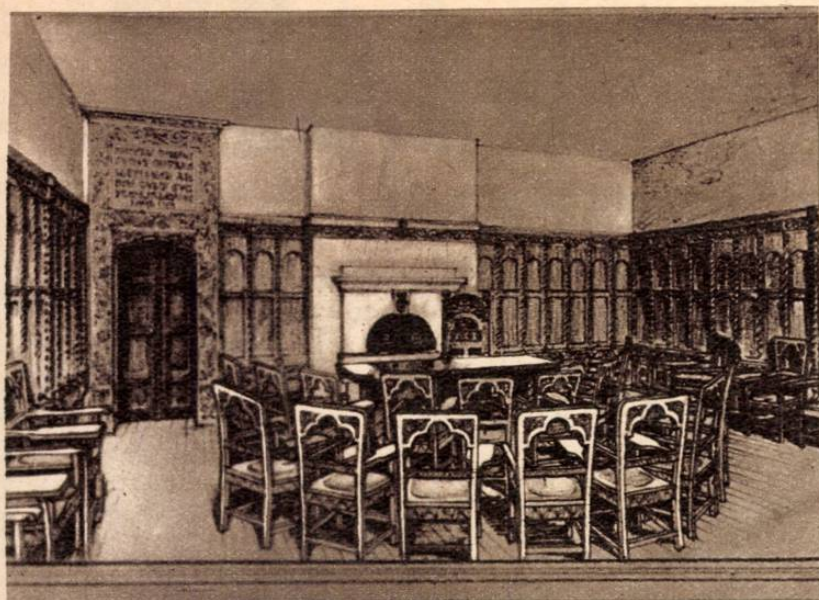
SAPUNUL CAPILAR „Dr. DAST” E CEL MAI SIGUR REMEDIU
CONTRA CADEREI PARULUI ȘI CONTRA MĂTREȚEI. FACE PARUL
FRUMOS ȘI MĂTASOS. FEREȘTE DE BOLI CAPILARE. DE VÂNZARE
LA FARMACII ȘI DROGUERII. DEPOZITUL ȘI REPREZENTANȚA
GENERALĂ PENTRU ROMANIA: TELEFON 4.81.52

„The Old Trusty House G. C.” Str. Doamnei 5. Pal. Adriatică, București.

Delicioase sunt
PRĂJITURILE
COZONACII
DESERTURILE
preparate cu

PUDRA DE COPT FRANCEZĂ
TURNUL EIFFEL
CARE ÎNLOCUEȘTE DRODIA
CEREȚI ȘI ZAHĂRUL VANILAT
TURNUL EIFFEL

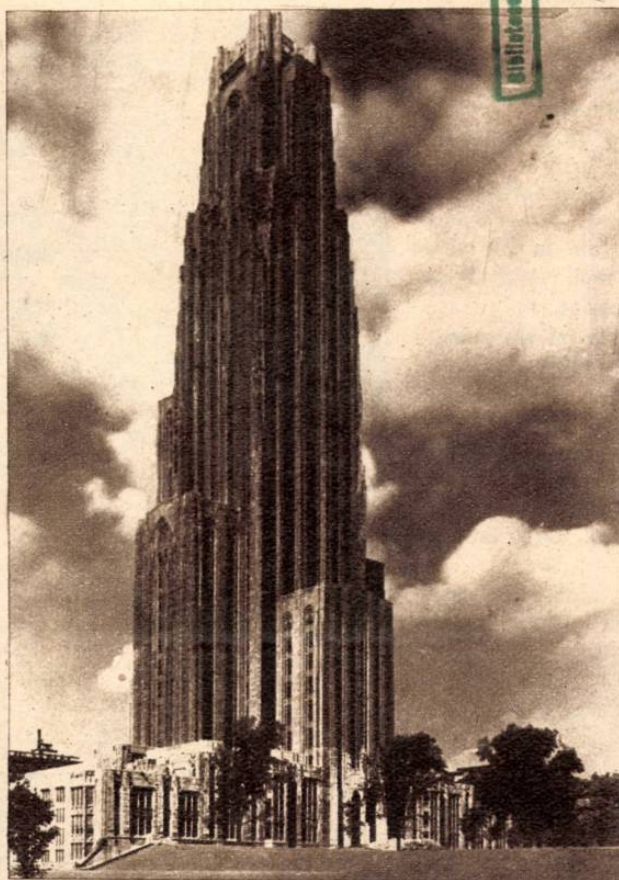
La Universitatea din Pittsburg (Pensylvania) s'a înființat un curs de limba și literatura română, și s'a inaugurat o sală românească mobilată și împodobită după arta noastră națională. Înfațișăm în fotografiile noastre, frumoasa clădire a universității și sala românească.

D-na Anișoara Stan dela „The Women City Club” este o mare propagandistă a artei naționale românești și a introdus în școala de gospodărie din San Francisco (California) un curs de cusături și dansuri naționale românești, la care participă cu multă însuflețire numeroase tinere din societatea americană. Fotografiile noastre înfațișează expoziția d-nei Anișoara Stan și pe organizatoare.

ARTA ROMÂNEASCĂ în America.

Tot mai des se fac în Statele Unite ale Americii expoziții de cusături și artă națională românească. Fotografia noastră înfațișează un grup de tinere românce, una mai frumoasă decât cealaltă, la expoziția satului românesc organizată în cadrul expoziției numită a „Marilor Lacuri” din anul trecut la Cleveland (Ohio).

DINȚI SĂNĂTOȘI

vă asigură o digestie bună, un
stomac bun, vă păstrează sănă-
tatea și tinerețea!

Săpunul de dinți Gibbs, fiind pe
bază de săpun, dizolvă toate res-
turile de mâncare de pe dinți, păs-
trându-vă integritatea danturii.
Întrebuințați regulat, dimineața
și seara, săpunul de dinți Gibbs.

De la PĂDURE și până la MARE

O CĂLĂTORIE PLINĂ DE PERIPEȚII

DINTRE activitățile omenești, cea mai aventuroasă, mai primejdioasă și în același timp, cea mai fascinantă, este exploatarea pădurilor. În toiu sezonului, tăietorii de lemne sunt de serviciu zi și noapte pentru a menține bere canalele pe care plutesc milioane de trunchiuri de copaci, pentru a preveni blocările, iar dacă acestea s'au produs, pentru deblocarea căilor de apă.

În Suedia, țara vastelor păduri seculare și a unei înfloritoare industrii forestiere, șuvoaiele și râurile de munte, cără pe unda lor, până la ferăstraie, cea mai mare parte din lemnul tăiat întrucât acesta a rămas până 'n prezent cel mai rapid și mai ieftin mijloc de transport al trunchiurilor de copac.

Exploatarea forestieră dau în Suedia de lucru la mii de oameni dar profesiunea este primejdioasă, reclamând abilitate, curaj, inteligență și prezență de spirit.

Tăietorii de lemne își încep activitatea iarna, când zăpada acoperă pământul și râurile sunt înghețate. Ei sunt găzduiți, împreună cu caii lor în niște barăci, ridicate temporar la marginea pădurii. Oamenii măsoară și înseamnă copacii ce trebuie doborâți, curăță zăpada dela bază, după care, intră în funcțiune topoarele.

Ei croiesc un drum prin pădure, până la cel mai apropiat râu și varsă apă pe toată această cale, spre a

Tractor trăgând săniile încărcate cu trunchiuri.

Intervenții în cazuri de început de blocare.

o face lunecoasă. Cai mici, dar puternici, înhămați la niște sănii lungi, trag enorme încărcături de lemn, pe drumul de gheață spre râu, unde trunchiurile sunt îngămadite pe apa încremenită. Apoi când primăvara se arată brusc, iar gheața râurilor și a lacurilor crapă, cu puternice pârâituri, începe adevărata muncă. Apele umflate și spumegânde se rostogolesc frenetic, cu un sgomot de tunet. Totul în natură s'a deșteptat, după îndelungul somn al iernii, iar tăietorii au înainte-le câteva luni de muncă grea și plină de primejdii.

Când gheața se topește, trunchiurile îngămadite pe ea se rostogolesc în râu și încep o lungă călătorie spre mare. Mii de tone de apă împing lemnul dindărăt, cu o uriașă forță, dar înaintea sa se află tot soiul de obstacole: stânci, cotituri brusce, în cursul râului, trecători înguste, etc. În unele locuri, trunchiurile sunt ridicate perpendicular și altele îngămadite peste ele, până când presiunea dindărăt împinge masa mai departe, cu un sgomot asurzitor. Dar aceasta nu se întâmplă întotdeauna; uneori lemnele alcătuiesc o îngămadădeală atât de compactă, încât întregul râu se zăgăzuește. Între îndatoririle tăietorilor se cuprinde și prevenirea unor asemenea accidente, ceea ce înseamnă că ei trebuie să supravegheze necontenit călătoria lemnului și oridecâteori văd vreun simptom de blocare să intervie, aventurându-se în mijlocul vârtejurilor de apă și al trunchiurilor. Dar în ciuda tuturor acestor precauțiuni, se formează totuși uneori blocări enorme, care, dacă se produc pe o arteră principală, cer hotărâri și măsuri repezi.

Când cuvântul „blocare” este strigat în susul și în josul șuvoiului, echipa, anume pregătită pentru aceste accidente, sare într'o luntre, luând cu sine topoare, cângi, funii și chiar dinamită cu fitil. Barca fragilă saltă, ca o coajă de nucă, pe unda clocotitoare a șuvoiului și e amenințată la fiecare moment să se sdrobească de stânci. Oamenii sar pe îngămadădeala de trunchiuri, mai înainte ca luntrea să se izbească de ele. Apa fierbe și mugește sub ei, iar trunchiurile se grămadesc de zor, în urma lor. Nu e timp de discutat asupra mijloacelor și metodelor; trebuie căutat trunchiul care stă deacurmezișul zăgăzuirii și scos cu orice preț. În acest timp, nervii tuturor sunt încordați, de teamă ca masa să nu cedeze pe neașteptate și fiecare-și face socoteala cum să se salveze, într'o asemenea eventualitate. Dacă trunchiurile care împiedică drumul nu pot fi scoase prin mijloace obicinuie, îngămadădeala trebuie ruptă cu dinamită, ceea ce înseamnă o mare pierdere de lemn.

Deobiceiu însă, trunchiurile sunt purtate de curent și supravegiate de echipele de pe țărm. Dar o bună parte dintre ele se opresc la cotituri, sau în locurile de mică adâncime ale apei și trebuie împinse în largul râului. Când și când, se formează începuturi de

blocare, ce determină dislocări și dau echipelor de lucru. În raurile mai importante, acestea lucrează neconținut, din luntre, la curățirea apei de trunchiurile rătăcite spre țărm, sau care prezintă tendințe de blocare. Operațiunile trebuiesc conduse într'un tempo foarte rapid, deoarece nivelul apelor scade în scurt timp, după desghețul și ploile de primăvară. Echipelile și construiesc barăci, în diferite puncte dealungul căilor plutitoare, dar în perioadele lucrului, care nu are ore regulate, dorm mai mult sub cerul liber. Activitatea lor e de așa natură încât trec uneori zile până să se poate întoarce la adăposturi, uzi până la piele și aproape morți de foame.

O noapte petrecută cu acești oameni, în jurul focului, lasă una dintre cele mai plăcute și mai vesele amintiri. Este o adunare de bărbați flămânzi și obosiți, dar plini de vitalitate, de voieșie. Primul lucru la care se gândesc, după ce focul a fost aprins, este cafeaua neagră, ce echivalează pentru tăietorul de lemne suedez cu un minunat elixir al vieții. Cât ai clipi din ochi, ibricile sunt pe foc.

Nimeni nu face o mișcare, atâta vreme cât aromata băutură fierbe, dar imediat ce spiritul a fost stimulat, de câteva înghițituri de cafea fierbinte, pregătirile continuă: se adună frunze uscate pentru improvisarea unor așternuturi, vestmin-

nea de triere a acestui râu, unde trunchiurile sunt repartizate diferiților proprietari, lucrează vreo 600 de oameni, cari triază vreo 250.000 trunchiuri, în decurs de 24 de ore, după semnele pe care copacii le au la ambele capete. Într'un an normal se expediază, pe căile oficiale de plutire ale Suediei cam la 180

milioane de trunchiuri. Dacă ar călători direct, lemnăria ar face trei săptămâni pe drum, dar de obicei ea este reținută în anumite puncte, pentru a se evita blocările. Dar cu perfecționarea canalelor de plutire, această eventualitate, care producea înainte vreme mari pagube, este din ce în ce mai rară. Un astfel de blocaj, ce poate fi numit cu drept cuvânt uriaș, s'a produs în 1934 în Spoeland, la confluența râurilor Ume și Vindel, tocmai deasupra a două mari poduri, dintre care unul de cale ferată, unde se opriseră 5 milioane de trunchiuri. Intregul district fusese transformat într'un lac plin cu trunchiuri

plutitoare.

Podurile erau amenințate de apă și se propuse aruncarea în aer a celui de pietoni, pentru salvarea podului de cale ferată. În ultimul moment direcțiunea „Asociației Forestiere” decise să încerce a stăvili masele de trunchiuri cu funii groase de sârmă și toată noaptea, autocamioanele căară din orașe mari încărcături de sârmă. Apa era în continuă urcare, din cauza ploilor ce nu mai conțineau. Situația deveni catastrofală și se aduse din cea mai apropiată garnizoană un detașament militar. Dacă podurile cedau uriașei presiuni, masele apei, tixită de trunchiuri ar fi distrus așezările omenești transformând totul într'o vale a morții. De la Stockholm se trimiseră echipe de pompieri și mecanici militari, iar districtul luă în scurt timp aspectul unei tabere. Tăietorii de lemne, pădurarii, soldații și întreaga popula-

Blocaj de trunchiuri.

Trunchiurile sunt îndrumate spre fereastră.

ție a văii luptară cu disperare, împotriva apei și a blocurilor de trunchiuri, ce atingeau pe alocuri înălțimi de câte 30 metri. Toate aceste eforturi la un loc reușiră să imobilizeze lemnul, până la scăderea apelor. Când aceasta se produse, primejdia cea mare era trecută și se începu eliberarea treptată a trunchiurilor.

În așa numitul „blocaj regal”, produs în Râul Ljusnan, la 1917, s'au strâns vreo patru milioane de trunchiuri, pe o porțiune de doi kilometri din râu, atingând în unele puncte înălțimea de 40 metri. Operația de deblocare a durat toată vara; a fost o muncă plină de primejdii, dar bine plătită, oamenii primind între 2 și 3 pfunzi pe zi (1200—1800 lei).

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telef. 3-59-22. Consult. 11—1, 5—8
sub îngrijirea unui medic dermatolog
și unei doctoressă din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de specialiști
în toate țărâmurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de pri-
sos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții
și a trupului, etc.

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței,
gusei și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPH HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București. B-dul Domnului 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

tele umede sunt puse la uscat și se întinde masa; aceasta constă mai mult în răcituri: slănină americană, pâine neagră cu unt și clătite prăjite în untură de porc — toate acestea însoțite de câteva cești de cafea.

Toți proprietarii de păduri, situate dealungul unui râu sau căi de plutire, sunt membrii unei „Asociații Forestiere”, ce se ocupă cu lucrările de îmbunătățire a canalelor. Calea urmată e împărțită pe districte și vă veți da seama că într'un singur canal cum e râul Ume, pe care plutesc anual vreo 15 milioane de trunchiuri, sunt angajați în toată activitatea peste trei mii de oameni. La stații-

Depozitul de trunchiuri dela chereștergia Västavarf, Suedia.

**Se mulează
minunat
și elastic!**

Un ciorap, fie el cât de delicat, se mulează perfect, conservându-și toată elasticitatea sa inițială, dacă e spălat exclusiv cu

LUX

LUX se dizolvă și în apă rece

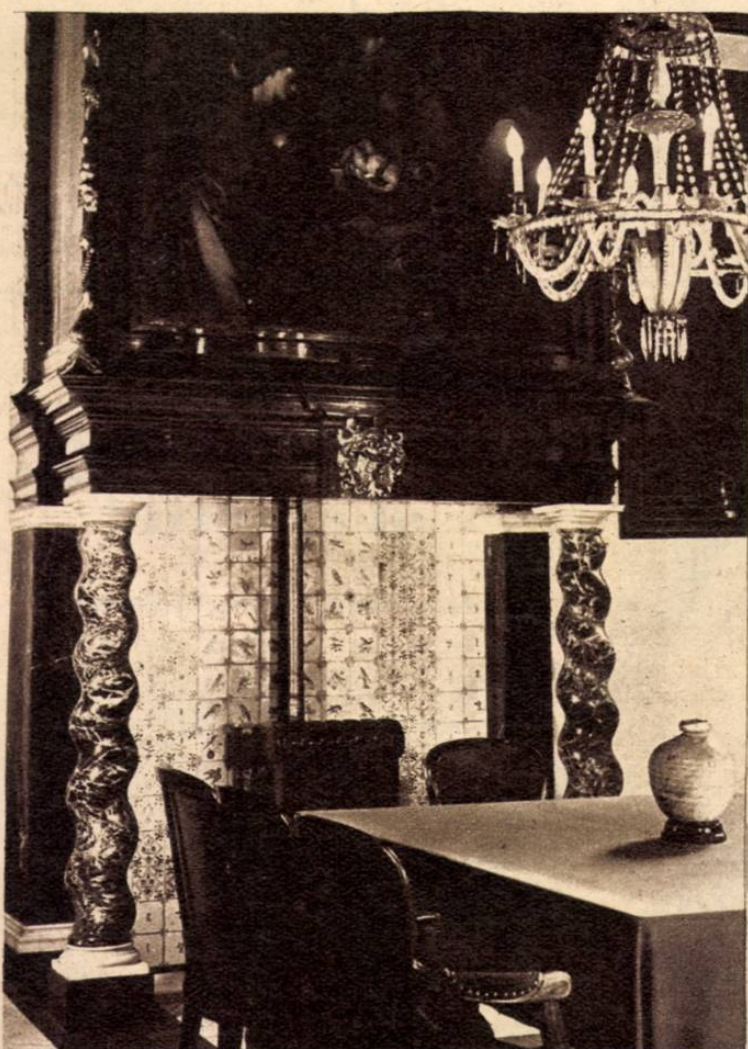
Clădirea „Het Haantje”, în al cărei pod a fost aranjată biserica, de care povestește articolul nostru.

Portea stângă a altarului se deschide ca o ușă, și îngrijitorul muzeului scoate amvonul, pe un scripete.

UN ALTAR

RIDICAT INTR'UN POD

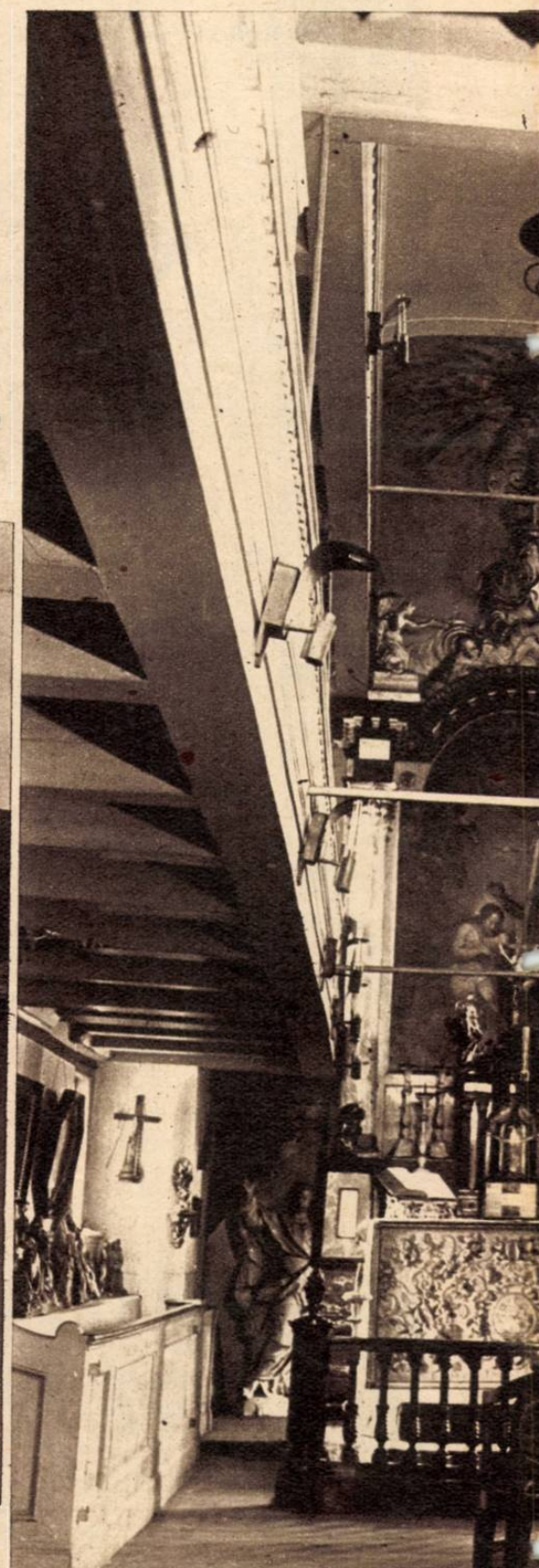
„ONS LIEVE HEER OP SOLDER”

Sala restaurantului, unde ședeau vizitatorii, la un pahar cu bere. Acum a fost transformată într'un salon elegant și servește ca sală de ședințe comitetului, căruia îi aparține muzeul.

În caz de primejdie, preotul trebuia să fugă, la fel cum ne arată, în fotografia noastră, îngrijitorul muzeului. Scândura pe care o ține cu mâna stângă, și-o pune deasupra capului și dispărea.

Biserica, în felul cum a fost reconstruită mai târziu.

LA 24 Aprilie 1938, comunitatea catolică din Amsterdam și cu ea întregul catolicism olandez, serbează jubileul de 50 de ani, dela înălțarea bisericii Sf. Nicolae. Desigur că 50 de ani este foarte puțin, când sunt biserici cari există de 1000 de ani. Acest mic jubileu are totuși o mică poveste introductivă, legată de atâtea fapte interesante, încât jubileul ar trebui sărbătorit de catolicii din toată lumea. În ținutul care alcătuiește statul olandez, de azi, care pe atunci aparținea Spaniei, catolicismul era foarte răspândit, în Evul Mediu. Când în secolul al 16-lea, s'au răspândit, din Germania și Elveția, învățăturile lui Luther și Calvin, care și în Olanda au găsit mulți adepți, s'a introdus aici, ca și în Spania, închinăciunea și protestanții trebuiau să ispășească pe rug, sau prin tortură, păcatul de-a se fi abătut dela credința Romei. Generalul Alva, guvernatorul Regelui spaniol în Olanda, nu era numai cel mai înverșunat dușman al protestanților, dar sub dominația lui, asuprirea protestanților și a poporului olandez, a devenit atât de insuportabilă, încât s'a ajuns la revoltă. Astfel poporul s'a răsculat împotriva catolicismului și în același timp împotriva asupririi spaniole. Sfârșitul acestei revolte, cunoscută în istorie sub numele de războiul de 80 de ani, a dus la înlăturarea dominației spaniole. Atunci s'a născut Olanda independentă și prima conducere de stat olandeză a fost pur protestantă. Una dintre

Locul indicat cu mâna, de către îngrijitorul muzeului, arată ascunzătoarea de odinioară a preotului, în vreme ce credincioșii coborau pe această scară, pentru a intra pe ușa care se vede în stânga, în cârciumă.

primele măsuri luate — aceasta, în primul rând, cu intenția de-a înlătura posibilitatea luptelor religioase — a fost interzicerea oricărei alte religii, în afară de cea reformată. Erau interzise și adunările în bisericile altor religii, frecventarea altor școli, sau zăbava prea îndelungată a preoților în biserici. Acest ordin a fost tipărit

PLACAE T Vande Hooge ende Hlogende

Heeren Staten Generael der Vereenigde Nederlanden / Inhoudende Verboet dat gheleijden / Priester / Papen / Monichen / of andere geestelike Personen vande Roomsche gesinden / in dese Landen en sulken moeten hemmen ofte verblijven / etc. Verboet dat niemant eenige Conventuelen der Papisten / al moegen frequentieren / ofte eenige Conventuelen superstitien exerceeren / noch oock gheleiden ter Schoole te senden of te leggen in eenige Steden / plaatsen / Vrieten / streken / of in andere Scholen / Collegien / Adingabaden / gheue Collegien of bergaderingen van Gelde / Gout / Siluer / granat ofte ongenunt / ofte andere goederen ofte Waren / oock ofte ten behoeve van eenige Conventuelen / of geestelike ofte andere Collegien / of Conventuelen te doen. Verboeden int dero de r'amen / wooningen van de kloppen ende haer bedijf / Item dat gheen Weef / binden / twelchen / Gubers / of ten van defche is ghevoert vande Geestelike Religie / sulken worden opgevoert bin Papistlike Dooghden / en eenichs snerpeiren verbiedende alle equivalenten ende andere quade ganghen vande d'geest.

Nada Coppe, IN GRAVENHAGE,
de Weduwe, ende Erfghenamen van wijlen Hillbrandt Jacobsz van Wouw,
Ordinaris Druckers vande Ho: Mo: Heeren Staten Generael, Anno 1641.

și lipit pe ușile clădirilor respective și cum a lipi în limba olandeză se spune „plakken”, aceste tipărituri au fost numite „Plakat” (Placate). Primele placate datează din 1578 — publicăm de altfel aci un placat tipărit câțiva ani mai târziu.

Silnicia însă n'a dat niciodată rezultatele așteptate și, la fel cu martiriul primilor creștini, care n'a făcut decât să întărească credința, tot astfel în cazul Olandei asuprirea n'a putut desființa catolicismul. Credincioșii se adunau în locuri ascunse, și spre deosebire de primii creștini, cari se adunau în catacombe subpământene, catolicii secolului al 16-lea, se adunau în poduri. O casă,

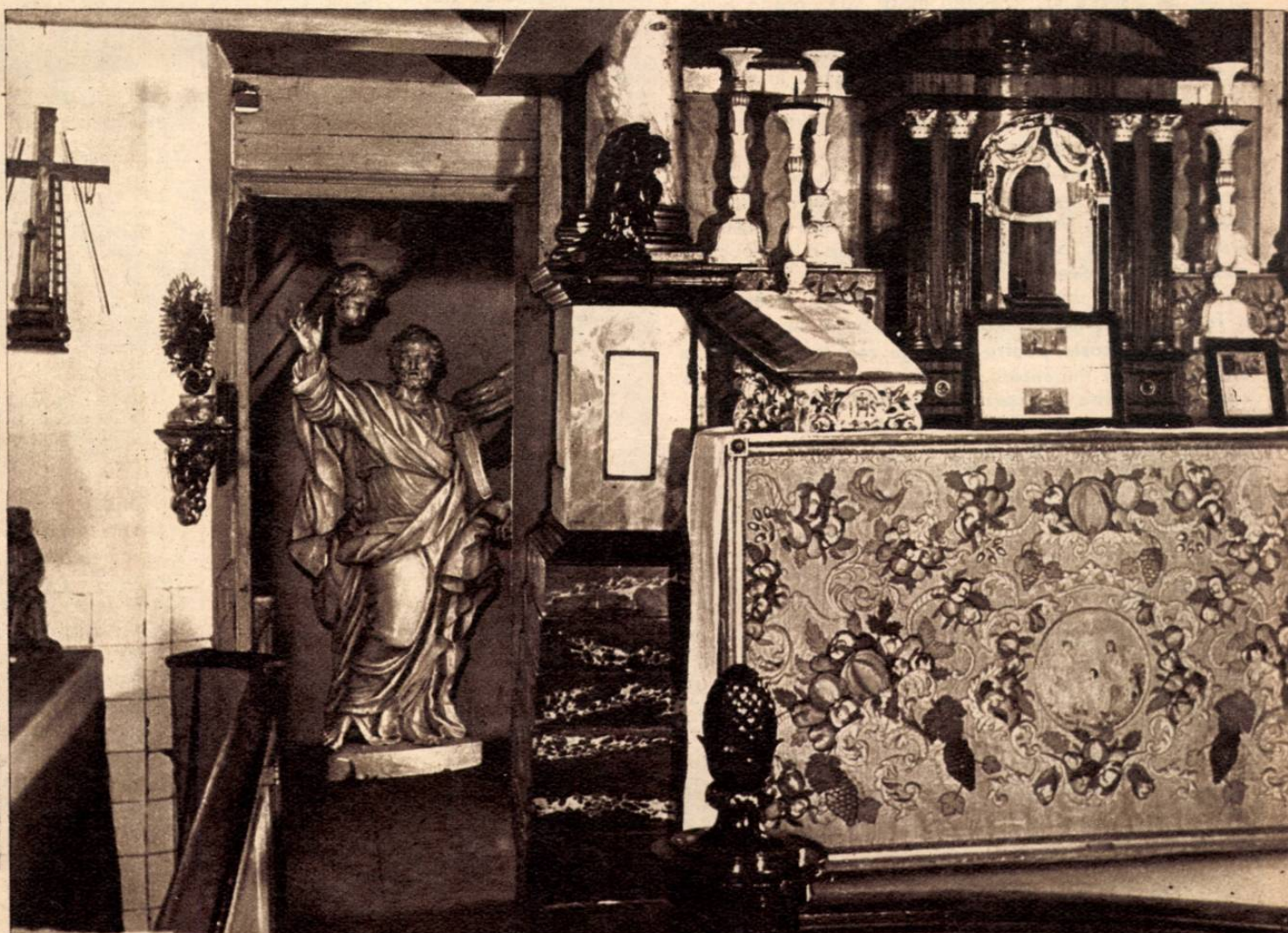
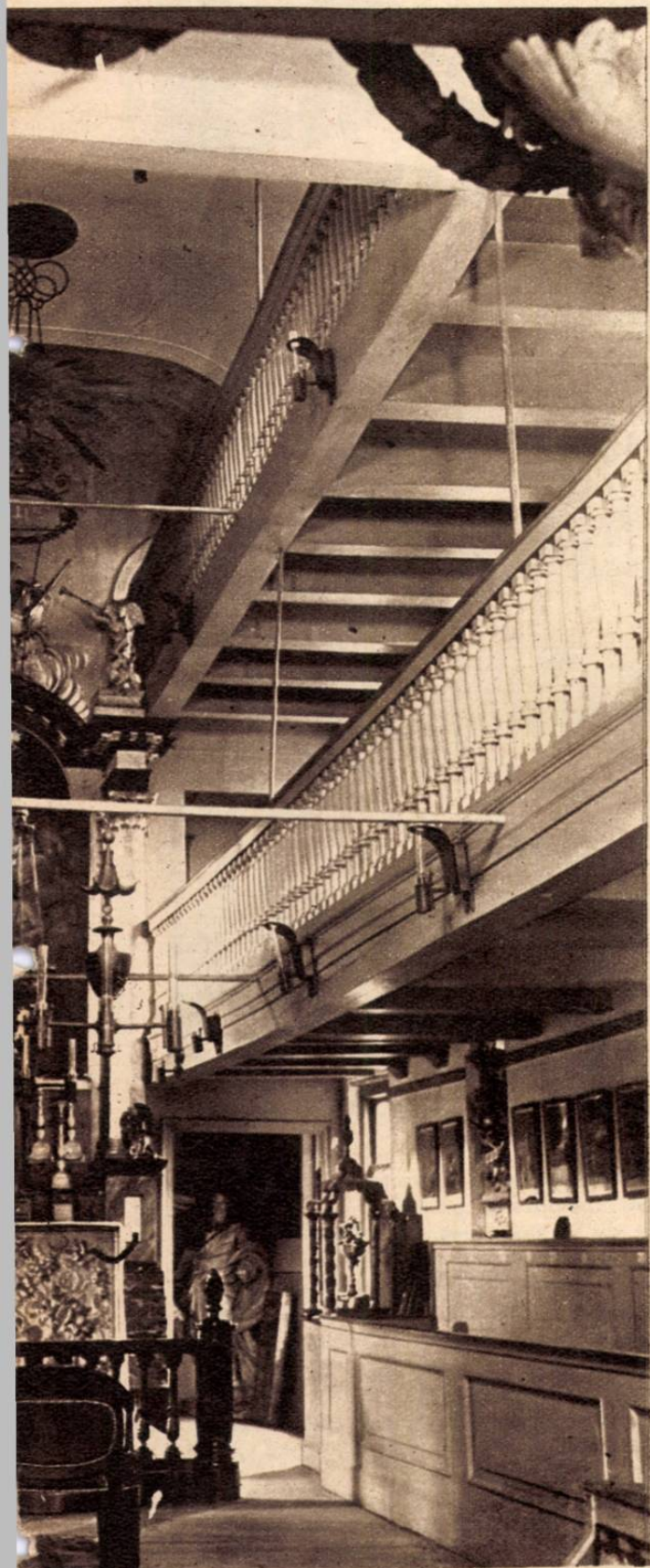
la întâmplare, care de afară nu se deosebea cu nimic de casele negustorilor de prin împrejurimi, era un loc propice de refugiu și ei intrau în ea ca vizitatori obicinuiți. Un mic colț din pod era biserica și o ladă de cărbuni, altarul. Asemenea biserici ascunse erau multe în Olanda, în secolul al 17-lea, iar mai târziu dispărură, afară de una din Amsterdam, care s'a menținut până astăzi, la fel cum a fost la început, chiar dac'a fost transformată în muzeu. În această casă, era de fapt o berărie și un han, unde se adunau oamenii, ca să bea bere.

Autoritățile exercitau un control sever și făceau descinderi. (Continuare în pag. 18-a)

Această cameră mică, care acum servește drept arhivă, a devenit mai târziu, când serviciile religioase au început să fie îngăduite, locuința preotului. N'are nici un pic de confort, e lipsită de ventilație și n'are de afară nici o rază de lumină.

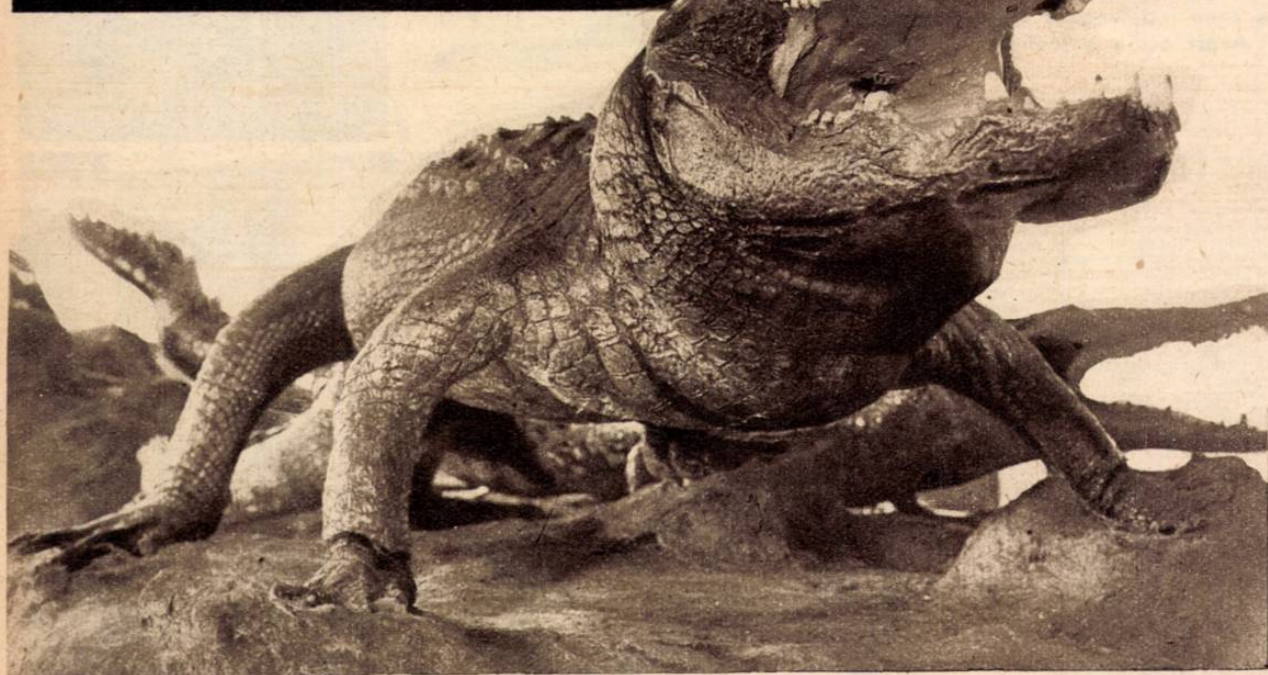
Un placat, în felul cum se tipăreau pe atunci și se liplau pe ușile respectivelor clădiri.

Altarul în care este clădit amvonul.

u. Astfel s'au putut ține iar slujbe religioase în ea.

VÂNĂTORII de CROCODILII

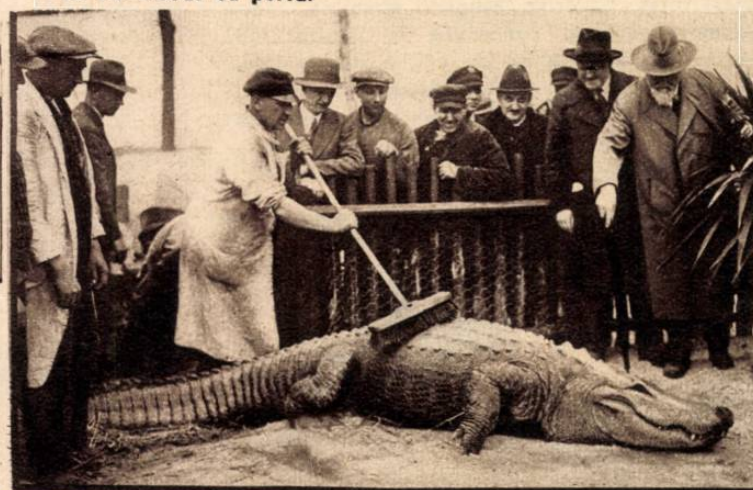
DIN DELTA AMAZONULUI

de obicei, sunt adevărate expediții. Cea mai nimerită epocă este anotimpul verii, când dogorește soarele tropical. Atunci, lacurile și mlaștinile insulei seacă treptat. Temători de propria lor viață, peștii se îndreaptă grăbiți, prin apele scăzute, spre mare iar crocodilii stau la pândă, în așteptarea pradei. Și totdeauna găsesc hrană din belșug, acești monștri lacomi și niciodată sătui cari, în anotimpul vitreg, când ploile nu mai conțin, stau ascunși în mălul cald al apelor, nemișcați, amorțiți, ca și cum ar fi morți...

O LUPTĂ ÎNTRE OAMENI ȘI CROCODILI

Băstinașii din Marajo nu manifestă niciun fel de teamă,

în grădina zoologică din Berlin, cel mai bătrân crocodil e atât de învățat cu apa, în cât primește cu mulțumire să fie frecat cu peria.

CÂND APELE SCAD...

O DATA cu sosirea primăverii, în America de Sud, vânatul crocodililor e la modă. Toți acei cari își pot îngădui acest sport, se grăbesc acum să plece într'acolo, ca să imite pe celebrii vânători de crocodili, din delta Amazonului.

Prinderea crocodililor e o adevărată artă. Într'o veche cronică egipteană, din veacul III-lea înainte erei noastre, se vorbește despre indigeni cari trăind pe țărmurile Nilului superior, ajunseseră adevărați maeștri în exercitarea acestei arte. Ei prindeau animalele fără arme. Când crocodilii ieșeau pe uscat, spre a se desfăta la soare, indigenii se strecurau, tiptil, în urma lor și la momentul propice, le săreau pe negândite în spinare. Strângeau corpul animalului atât de puternic între picioarele lor vânjoase, încât crocodilul, deși se sbătea din răsuputeri, nu mai reușea să scape. Apoi la un moment dat, oamenii împingeau spre gura deschisă a fiarei un băț, de care erau legate mai multe funii. Dacă fălcile hidosului dobitoc se închideau ceea ce se întâmpla totdeauna, atunci el era ca și prins, de oarece un crocodil nu-și lasă prada niciodată.

Poate că bătrânul egiptean exagera istorisind aceste lucruri minunate contemporanilor săi, totuși în ziua de azi, vânătorii de crocodili din insula Marajo, în Brazilia, se dovedesc tot atât de îndemânațeci ca și locuitorii anticei împărății a Faraonilor.

Marajo este o insulă formată de două fluvii braziliene, Amazonul și La Para, acolo unde ambele se varsă în mare. Marajo e socotită ca cea mai mare insulă fluvială din lume. Suprafața ei e aproape egală cu o pătrime din aceea a țării noastre.

La Marajo s'au instalat numeroși fermieri, încât solul e foarte fertil, iar climatul din cele mai prielnice. O adevărată pacoste pentru întreaga regiune o constituie crocodilii, cari împânzesc lacurile și bălțile. În orice caz, aci e vorba de așa zisul crocodil american, *aligatorul*, care nu-i mai puțin primejdios decât cumătrul lui african.

Ca să stârpească această primejdioasă plagă, sau cel puțin ca să se apere împotriva ei, coloniștii din insula Marajo organizează în mod regulat, vânători de crocodili cari

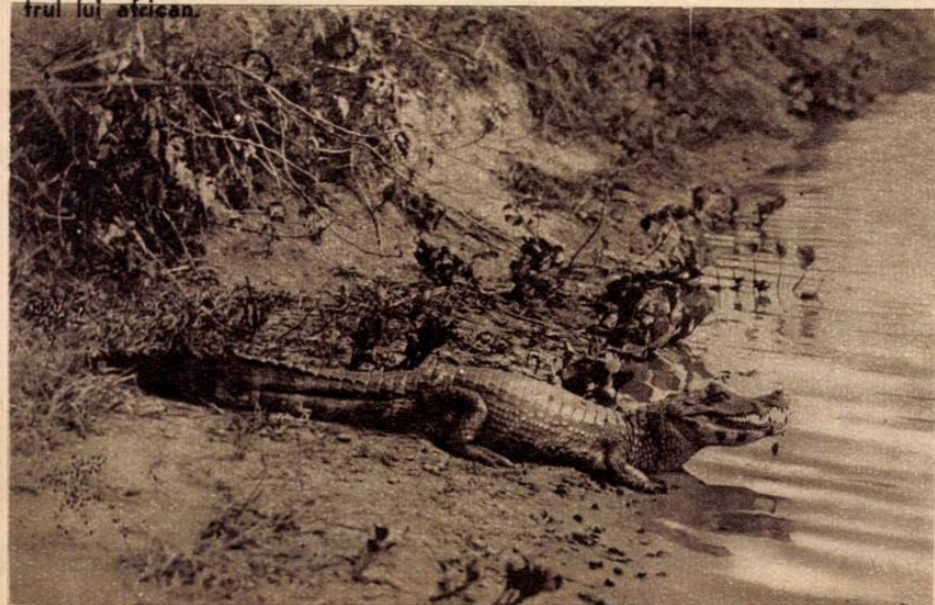
Ingrijitorul grădinei zoologice, pe o zi de căldură mare, face un duș pensionarilor săi.

Un aligator de pe țărmurile Amazonului.

ori decâte ori pornesc să vâneze aceste animale periculoase deși în cursul anilor urmărire și prinderea lor a cerut un număr impresionant de victime omenești. Dimpotrivă, înfățișarea și gesturile lor oglindesc cea mai senină voioșie. Lupta între oameni și crocodili e crâncenă, nemiloasă, din ambele părți. Crocodilul urăște omul, știindu-se urmărit de el, tot așa cum acesta, fie de rasă albă sau neagră, urăște fiara spurcată, al cărei aspect îl umple de groază.

Plecarea la vânat are loc mai totdeauna înainte de revărsatul zorilor, spre a sosi la locul ales către amiază, în momentul când soarele arde cu razele lui de plumb, pe un cer limpede, fără nori.

Oamenii din Marajo călăresc de obicei pe boi sălbateci. Toți sunt înarmați, unii cu puști, alți cu securi, lațuri și cângi. Îndată ce au ajuns în zona mlaștinoasă, hăitașii, cari au un rol de căpetenie, își încep activitatea. Încălțați cu un fel de cisme înalte, ei colindă apele și băltoacele străduindu-se,

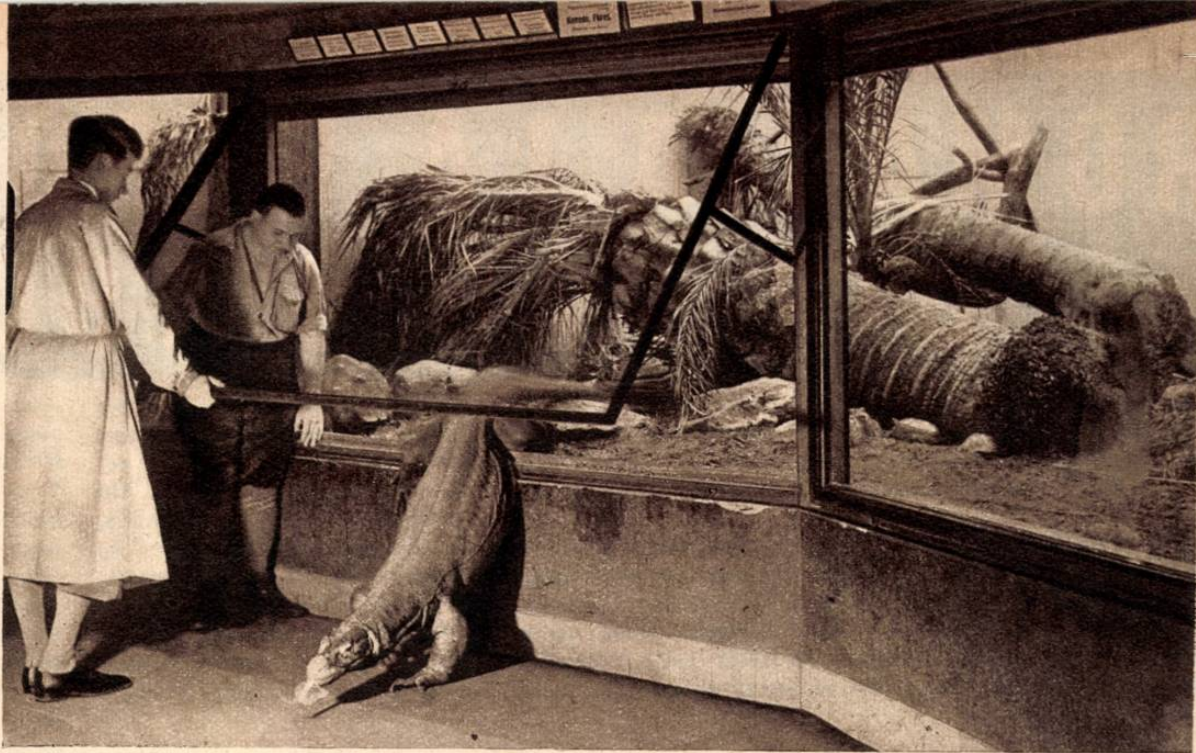
cu ajutorul prăjinilor, să scoată crocodilii din adăposturi și să-i împingă în calea vânătorilor. Și totdeauna vânătoarea crocodililor face victime noi, printre acești neînfricați hăițași.

Un pas greșit, sub apă, sau un pas imprudent prea înainte, poate să-l ducă deadreptul în gura unuia din monștri, care nu așteaptă decât o pradă. Atunci e prea târziu. Un răcnet de groază și nenorocitul a dispărut, târît de animalul hrăpăreț, în adâncul râului, sau al mlaștinei...

Vânătorii propriu-ziși pândesc pe mal, în așteptarea pradei, care se apropie. Intr-o clipă, cu toții s'au repezit asupra monștrilor nesuferiți. Nu prea se trag focuri de armă în asemenea ocazii. Vânătorii de crocodili din delta Amazonului întrebuițează de preferință securea. Câteva lovituri zdravene în țeasta capului sunt de ajuns, ca să-i vie de hac animalului. Ba, uneori, se întâmplă ca în felul acesta, crocodilul să fie spintecat deadreptul în două...

COW-BOYLOR MEXICANI LE-AR LĂSA GURA APĂ

Bine 'nțeles, nu toți crocodilii hărțuiți și puși pe goană de hăițași se îndreaptă spre uscat, adică spre călăii lor. Un număr anumit rămâne în apă, sau încearcă să fugă, în direcții opuse. Impotriva acestora se întrebuițează cangile, pe cari oamenii din Maraño le mănuesc cu o dibăcie rară. Când un vânător aruncă acest instrument aducător de moarte,

Un soiu de șopărlă uriașă în aquarium-ul din Berlin.

■
In grădina zoologică din San Diego (California) s'a adus din Brazilia un vagon întreg de crocodili. In fotografia noastră, directorul aquariumului își primește pensionarii.

se poate pune rămășag o sută contra unu, că el își va atinge ținta și va ucide cu siguranță.

Apoi, insularii din Maraño mai atacă crocodilii și cu lațul. Vai de aligatorul care comite imprudența să ridice capul, sau să scoată numai gura din apă, fie chiar pentru o secundă, ca să respire. In aceeași secundă, lațul s'a și strâns împrejurul gâtului fiarei. Atunci, aruncătorul leagă lațul de copacul cel mai apropiat, după care, crocodilul e tras afară din apă și ucis cu lovituri de secure.

Vânătorii de crocodili din Maraño sunt atât de strașnici mănuitori în aruncarea lațului, încât, văzându-i la lucru, cow-boii mexicanii ar păli de gelozie.

Toate acestea contribuie ca numeroși străini, veniți din toate părțile lumii, să se îndrepte acum spre delta Amazonului, să vadă cum vânătorii de crocodili din Maraño deschid sezonul, pentru ei și pentru nerăbdătoarea armată a musafirilor de pe alte țărâmurii...

G. R.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 57 fost 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței. Tratatamentul ridurilor prin diatermie, masaje pneumatice și hormoni. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. „Se aplică masca Hollywood”.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfectant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuițat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 120.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși sa fiți «naturală» întrebuițând fardul «Mystikum» Scherk - care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.-

SCHERK
PARIS - BERLIN

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk.

Veți vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de proștețime și înfățișarea tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănătoase.

Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând un obraz neted, delicat și imbușorat

Flacoane à Lei 62, 103, 164, 300, 475.

O carte vă informează

ROMÂNIA LA EXPOZIȚIA DIN PARIS IN 1900

Acum, când se fac pregătiri pentru participarea României la Expoziția din Paris, socotim interesant să arătăm cum am figurat la o expoziție analoagă, în 1900. Iată ce se scria într-o operă comemorativă apărută cu acel prilej:

PAVILIONUL României e situat în planul al doilea, îndărătul șirului de construcții de pe malul Senei, ceea ce e regretabil: prin originalitatea și aspectul impunător al arhitecturii sale, acest edificiu merita un loc de primul rang. Totuși e destul de izolat spre a produce efecte impresionante, iar cadrul majestos al arborilor încon-

țată arhitectului Leconte du Nouy, fratele pictorului cunoscut, care s'a achitat de ea, spre satisfacția generală. Un model, de proporții respectabile, al bisericii din Curtea de Argeș a figurat și la expoziția universală din Paris, în anul 1867. De construcția bisericii din Argeș se leagă o legendă dramatică, perpetuată până'n zilele

noastre, sub forma unei balade populare, culeasă și tradusă în franțuzește de marele poet român Vasile Alecsandri; e vorba de balada Meșterului Manole, conducătorul a 900 zidari cari lucrau la ridicarea sfântului locaș. Legenda povestește că ceea ce muncitorii lucrau ziua, se dărașa noaptea. Și, înștiințat de un vis, Manole se înțelese cu nouă din șefii salahorilor lui, ca cea dintâi femeie, fată sau soție a unuia din ei, care s'ar apropia de șantier, să fie zidită de vie în temelile clădirii. Ideea aceasta de sacrificiu omenesc e în însăși credințele superstițioase ale poporului.

Or, cea dintâi femeie care s'a ivit în ziua următoare, a fost Anica, tânăra soție a lui Manole. Credincios jurământului, acesta n'a mai șovăit întru împlinirea grozavei sarcini ce și-o luase: o liniștește pe Anica, asigurând-o că e vorba de un joc, iar zidul s'a înălțat până când înăbuși, pentru totdeauna, glasul nefericitei victime.

Imensa arcadă cu cele trei deschizături, ce se vede în fotografia noastră, e inspirată de biserica mănăstirii Horezu. Această mănăstire e situată în Carpați, pe cursul superior al Oltului, un afluent al Dunării: ea a fost clădită de principele Brâncoveanu și, printr-o clauză specială a actului de donație, a fost multă vreme administrată de moștenitorii acestui nume. Ultimul a murit la începutul veacului nostru. Apoi tutela a trecut, prin testament, familiei Bibescu.

Alte detalii au fost împrumutate bisericii Trei Ierarhi din Iași. Intrarea principală se face prin fațada care privește spre Sena. Vizitatorii pătrund într'un hall, încercuit de galerii. Obiectele expuse nu alcătuiesc decât o parte din expoziția românească, ce figurează în diferitele grupuri și clase ale palatelor oficiale. Se văd îndeosebi, materii în legătură cu minele și metalurgia, cu educația și învățământul. Deasemenea expoziția mobilierului și a decorațiilor edificiilor se află tot în pavilion, la fel ca și celelalte expoziții ale ministerelor.

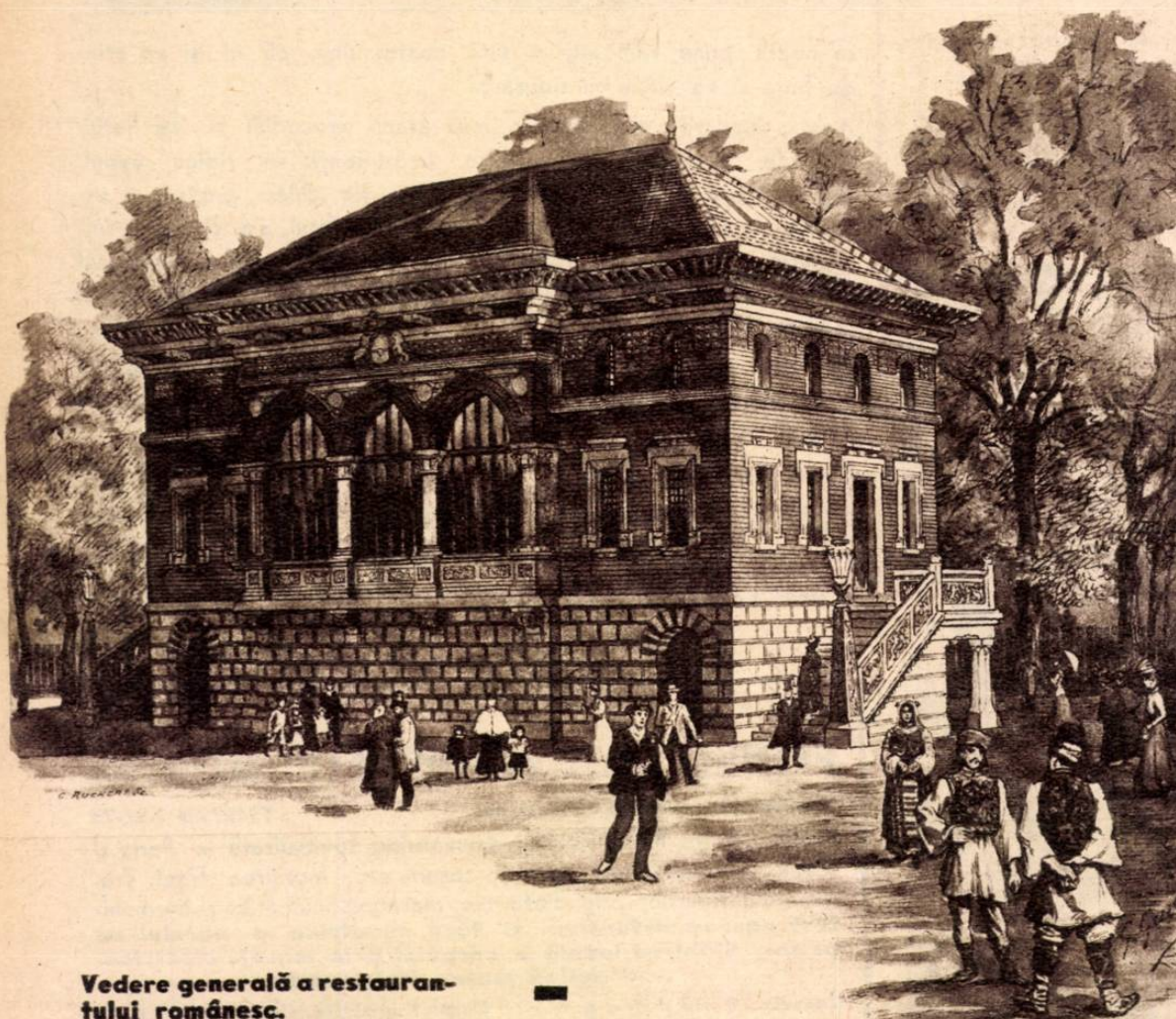
Un loc important e amenajat pentru o expoziție retrospectivă, unde figurează costume vechi, bijuterii de stil, arme, obiecte de argintărie religioasă, manuscrise și cărți.

Reproducem aci construcția destinată restaurantului românesc. În acest local, pe lângă specialiștii bucătăriei românești, va funcționa și o orchestră de muzicanți indigeni.

Comisarul general al României este domnul D. C. Olănescu. Ascanio, vice-președintele Academiei Române, literat și poet de mare talent. Domnia-Sa e secondat de domnul G. Bengescu, deasemenea literat, foarte cunoscut în Franța, laureat al Academiei, pentru o importantă biografie a operei lui Voltaire, și vice-președintele societății de istorie literară din Franța. Al treilea comisar delegat al României este dl. G. Sterian, arhitect diplomat al Școalelor de Arte Frumoase din Paris și fost deputat în Parlamentul Român.

Domnul Olănescu, comisarul general al României.

Vedere generală a restaurantului românesc.

jurători, adaugă o notă pitorească întregului ansamblu. Acesta e primul pavilion pe care vizitatorul îl întâlnește în cale, plecând dela podul Alma și suind spre Invalidi; el se înalță în preajma pavilionului grecesc și jugoslav, cari sunt direct inspirate din arta bizantină. Pavilionul României purcede dintr-o aceeași origină arhitecturală, cu deosebirea însă că formele bizantine importate s'au modificat, sub influențele etnice, cari constituie o artă proprie și națională.

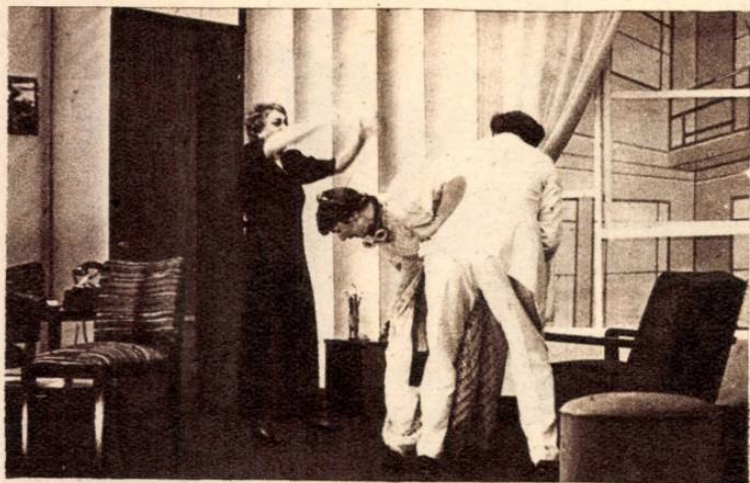
Pavilionul României, precum îl înfățișează fotografia noastră, a fost întocmit cu ajutorul elementelor împrumutate celor mai vestite edificii din România, dintre cari multe datează depe la începutul veacului al 16-lea. Turlele și clopotnițele văzute aici, închipuiesc pe acelea dela Curtea de Argeș. Cupolele nu sunt de bronz, ci de plumb lucrat, aurit și apoi zugrăvit. Această biserică a fost construită sub domnia lui Neagoe-Vodă-Basarab (1511-1520) și isprăvită sub Radu dela Afumați urmașul acestuia (1526); cuvântul Curte amintește ideea de curte domnească; biserica era reședința unui episcopat. Monumentul ajunsese o ruină, în ziua când guvernul român a hotărât să restaureze, dacă nu mănăstirea și construcțiile accesorii, cel puțin biserica propriu zisă, strâns legată de însăși istoria țării. Lucrarea aceasta a fost încredin-

Vedere de ansamblu a pavilionului românesc la expoziția din Paris, în 1900.

„25 la...” la Teatrul Modern

TEATRUL domnului Ionel Țăranu a înregistrat un net succes de ilaritate cu premiera amuzantei comedii „25 la...” Spectacolul a fost servit de o interpretare excelentă, în frunte cu d-nele Marietta Rareș, Renée Annie și Didy Theodorescu și d-nii Costică Toneanu și Ionel Țăranu.

Fotografiile noastre înfățișează două momente sugestive ale comediei.

În prima: d. Ionel Țăranu (soțul) aplică d-nei Marietta Rareș (soția) o corecție, depe urma căreia se iscă intregul conflict al piesei, iar în a doua: dela stânga spre dreapta, d. Costică Toneanu, d-na Renée Annie, d-na Marietta Rareș, Ionel Țăranu, d-na Didy Teodorescu și d. Iliescu.

Foto E. Grosaru.

Nu purtați ochelari fără consultație MEDICALĂ

FOTOPTIC

BULEVARDUL ELI ABETA 3. — TEL. 4.4292

Un ten ideal
veți obține
întrebuințând
exclusiv

CREMA COTY

Această cremă e rezultatul unor îndelungate încercări ale specialiștilor noștri. Ea dă pielei, **fără exces**, hrana necesară, combate cu succes ridurile, face pielea netedă și fragedă. Întrebuințarea ei permanentă dă rezultate surprinzătoare.

împreună cu

PUDRA COTY

Alegerea minuțioasă a materiilor prime precum și metodele de fabricațiune cele mai moderne, fac din acest produs un **articol unic** în analele eleganței feminine. Succesul său e universal. El constituie, prin excelență, produsul francez de lux.

PRODUSE ORIGINALE COTY—PARIS

Miercuri 21 Aprilie apare
REALITATEA ILUSTRATĂ
NUMĂR SPECIAL DE PAȘTI
160 pagini cu un volum humoristic
„INVESELITIVĂ DE PAȘTI”
scris de cei mai mari humorști români și străini.

SERBAREA DE 101 ZILE A ȘCOALEI DE OFIȚERI DE MARINĂ, CONSTANȚA

În ziua de 27 Martie, în sala de festivități a casinoului din Constanța, școala de ofițeri de marină a serbat „101” zile, câte au mai rămas până la gradarea noiei promoții deaspiranți de marină. Peste 1200 spectatori au asistat la această serbare.

S'a prezentat și o revistă care s'a bucurat de concursul d-rei Didona Rădulescu. Reușita serbării se datorește în primul rând domnilor comandori Panteli, comandantul școalei și Iacomi, ajutor de comandant. Fotografiile noastre înfățișează două scene din revistă. Foto Păsculescu, Constanța.

UN ALTAR RIDICAT INTR'UN POD

(Urmare din pag. 13-a)

în casele în care bănuiau că s'au călcat ordinele „placatului”. Desigur în bisericile de contrabandă se prevedeau și asemenea descinderi: altarul era strâns cât ai bate din palme, iar preotul se târa prin lada cu cărbuni — după cum arată fotografia noastră — într-o ascunzătoare îngustă. E dela sine înțeles că preotul trebuia să fie foarte subțirel! Ascunzătoarea se termina undeva, două etaje mai jos și sârmanul preot trebuia să rămâie atâta timp înăuntru, până trecea primejdia. Credincioșii însă fugiau repede pe scări în jos, luând loc la o masă, în berărie, ca și când ar fi fost vizitatori obișnuiți. Oficierea slujbei religioase a devenit, mai târziu, dacă nu autorizată oficial, dar cel puțin trecută cu vederea. Nu trebuia să aibă loc însă în văzul tuturor. Ca urmare, încetul cu încetul, credincioșii, cari se obicuiseră să se adune în același colț de pod vreme de aproape 100 de ani, au cuprins podul întreg. Stâlpii grei au fost retezați cu fierăstrăul, parte din ei propțiți, parte scoși cu totul și podul, care se întindea acum peste toată casa și care mai înainte slujia ca depozit de mărfuri, s'a prefăcut într-o biserică măreață, deși modestă, cu altar și orgă și tot ce se cuvine într'un lăcaș sfânt. Singura greutate a fost lipsa de loc și atunci s'a recurs la o soluție pe care ne-ar sugera-o azi lipsa de spațiu a locuințelor moderne, din marile orașe. Amvonul a fost astfel clădit în altar încât de afară nu putea fi văzut și deci nu necesita un loc în plus. Câteva clipe înainte de predică, o parte a altarului se deschidea, ca o ușă, și amvonul era scos pe un scripete și așezat pe o platformă. Priviți fotografia noastră, care înfățișează altarul.

Clădirea care se găsește la Amsterdam, la colțul dintre Oude Zijds Voorburgwal și Heintje Hoecksteg, se numea „Het Haanje”, cocoșul, căci Heintje, mai just Haantje, înseamnă cocoș. Biserica aflată aci a fost botezată „Ons Lieve Heer Op Solder” — „Altarul Domnului în pod”, de fapt însă era o biserică a Sfântului Nicolae, căci acest sfânt este patronul orașului Amsterdam. Deplina libertate religioasă datează în Olanda din timpul lui Napoleon și atunci, în 1888, s'a înălțat, în locul acestei biserici catolice, din pod, prea puțin încăpătoare, marea biserică Sf. Nicolae, pe Prins Hendrikkade. La 24 Aprilie 1888, biserica din pod a fost definitiv scoasă din uz și transformată în muzeu. Datorită acestui fapt, biserica mai există și astăzi, așa cum a fost la început și dacă vizitezi acest muzeu unic, îți face mai curând impresia că te găsești într-o biserică veritabilă, în care slujba n'a început încă.

HEV. JAK.

CONCURSUL DE 1 APRILIE

Trebue să recunoaștem că cititorii au avut o dificultate destul de mare ca să recunoască în revista dela 1 Aprilie, articolele și fotografiile care au fost păcăleli și să le deosebească de cele reale, pentru că — după cum scriam în articolul intitulat „1 Aprilie” — foarte adesea realitatea pare o adevărată păcăleală.

Au fost destul de puțin numeroase răspunsurile exacte. Fotografii truate n'au fost decât: coperta cu sosirea Ducelui de Windsor în Capitală (trebuie să recunoaștem c'au fost mulți cei păcăliți); două ilustrații în pagina 5-a: Haile Selassie pe sârmă și boxerul italian Carnera pe care frizerul îl rade cu un topor; o fotografie în pagina 6-a: cei doi copaci diferiți cari nu sunt crescuți din aceeași rădăcină, ci au fost fotografiați în așa fel încât să dea iluzia că au o tulpină comună; în pagina 7, fotografia intitulată „Un pește de aur care înnoată crawl”.

Dintre articole, cele de păcăleală erau și mai greu de recunoscut. Dacă cei mai mulți au ghicit că nu se bazează pe fapte adevărate, articolul intitulat „Bucureștii devin centru petrolifer”, foarte puțini au fost aceia cari să nu fie păcăliți de articolul cu caracter perfect științific ca aparență: „Aur din solzi de pește, deși numele savantului, inversat, ar fi arătat că este vorba de o păcăleală de 1 Aprilie. Tot articole de păcăleală erau și următoarele două articolașe documentare: „Inovațiuni poștale” și „Oameni ce se torturează pentru folosul științei”.

Au câștigat premii următorii:

Crihană I. Mihail, Ploiești — lei 2.000.

Smaranda Chetoianu, Craiova — lei 1.000.

Tomescu Bogdan Gogancea, Călărași — lei 500.

și câte 100 lei, următorii:

Andreescu Elise, Tulcea; Biega K. Eugen, Giurgiu; Aronsohn Siril, București; Dumitru Baban, Galați; Aurelian Rădulescu, Constanța; Aby Nadler, Caransebeș; Rosenzweig Fred, T. Severin; Eugen Török, Brașov; Dancău Nicolae, Arad; Blănaru Teodor, București; Dărstaru Ion, Cluj; Michi Balasinoșici, Rădăuți; Anny și Helene Farchy, Buzău; Coliban Ștefan, Oradea; Demetrian V. Georgescu, București.

Domnul C. Bursan a fost proclamat cetățean de onoare a orașului Hunedoara

Duminica trecută s'a inaugurat primul palat administrativ clădit sub stăpânirea românească, în Ardeal. E vorba de frumosul edificiu al falnicei cetăți care este Hunedoara. Meritul inițiativei și săvârșirea acestei opere revine aproape pe de-a întregul domnului de putat C. Bursan, care cu prilejul inaugurării, a fost proclamat cetățean de onoare al orașului.

La festivitatea inaugurării palatului și a predării diplomei de cetățean de onoare al orașului Hunedoara, d-lui C. Bursan, au asistat din partea guvernului, d-nii Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, A. Bentoiu, subsecretar de stat la justiție, precum și numeroși deputați.

În fotografiile noastre înfățișăm: solemnitatea remiterii diplomei de cetățean de onoare d-lui C. Bursan, de către primarul orașului Hunedoara, dl. Brâncoveanu. Dl. Constantin Bursan rostindu-și cuvântarea. Pe primarul orașului Hunedoara, d. Ion Brâncoveanu, care arată meritele d-lui C. Bursan în ridicarea orașului Hunedoara. Dl. subsecretar de stat Bentoiu felicită pe dl. C. Bursan.